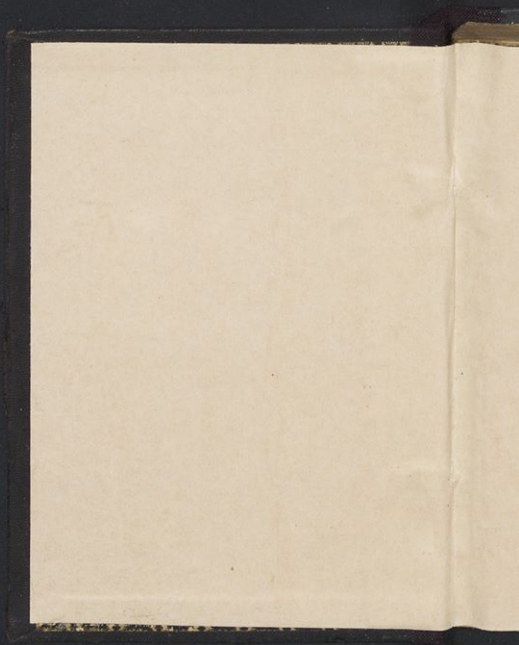
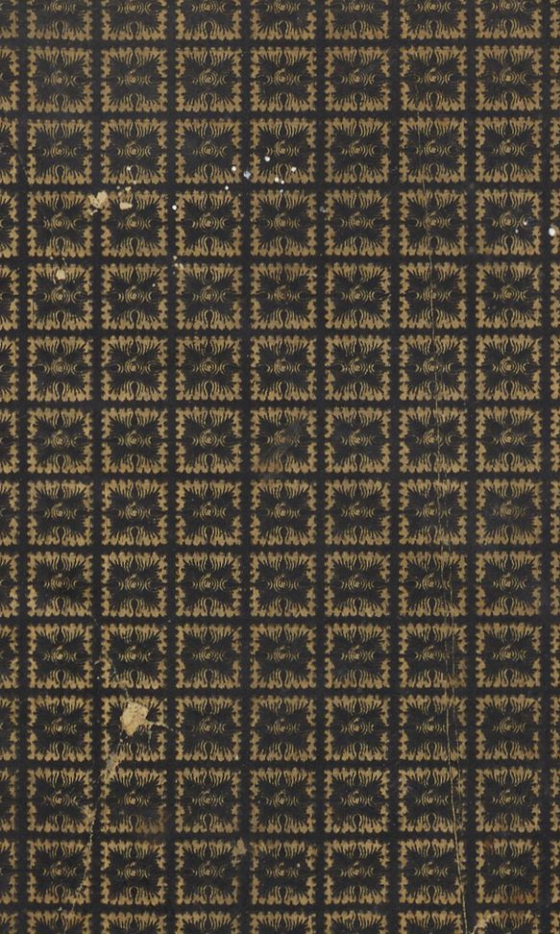

246/7

DÜHOVNI ÁLDOV

ali

MOLITVENE KNIGE

Krszeseníkom na szrdcz ali düse ôpravo
i obeszeljávanye vu túz'ni z'itka vöraj.

Szprávlene

po

Czipott Gyürji,

evangelitsánszke Hodoske fare dühovniki.

Muraszombat 1901.

Nájde sze v Muraszombati pri Árvai B.
(Ascher B. i szinôvi).

202124547

V-Szoböti 1901.

Stampano z-HIRSCHL N. piszkmi.

PREDGOVOR.

Csloveka naj véksi czíl na etom szvejtí je ta krszcsanszka popolnoszt, i z' nyôv vküphodécse blá'zensztvo. Vnoge prilike pelajo do toga czíla. Med têmi, stimam, je nej ta náj ménsa, hasznovite pobo'zne knige; i med têmi szo pá te molitvene knige náj prednyesega réda. Tô je to prvo, ka je zrok dalô na eti knigicz szpizanye.

Zmenkanye vszáksi kníg med Szloveni je tak veliko, kaj, ki vecs jezika nezna, szebé nikak nemore oprávlati, nej pri grêsnom sztopáji pobátriviti, nej pri 'zalosztinom vdárczi obeszeliti, nej vu szrdcza pobo'znoj 'zselnosztí sze Bogi pomoliti. Eti je tak tüdi potreбно bilô zmocsti. Pri czêlom deli szem na to gle dôcs sze tak dr'zsao, i czílao: naj, kak je náj bole mogôcse, szrdcza potrebcsinam odgovoriti morem, i kak stimam;

tüdi vszáki cslovek náide vretino z-
stere, csi li scsé, lehko zajímlé.

Moje szrcsno zselénye je tô : da bi
z-tém málim áldovom, steroga szem
ovo ! zdaj na moje dráge domovine ol-
tár doli djáo, hasznoti mogao ; i csi sze
szamo pri nisteri szrdeczáj tô zadobí —
plácsani je moj szrcsen trúid. Szám Bôg
dáj i etí szvojo pomôcs i miloscso !

Hodos na novo leto 1829.

Czipott Gyüri m. p.
dühovnik.

I.

Ütrásnye i vecse-
rásnye molitvi.

Molitev na nedelo ütro.

Z-Tvoje nezgovorne milosztii i dobrôte, oh dober szvéti Bôg! mi je pá eden novi i tekájse znameniti dén gorizísao pá sze znôvics veszelim 'zitki mojemi; znôvics szküszim Tvojo nezgrüntano lübéznoszt. Ne henyas Ti nigdár z-menom dobro csiniti, i Tvojo verno ocsinszko szkrbnoszt nad menom odícsiti. Toga szii vu preminocsoj nocsi pá bole novo szvedsztvo dáó. Pod Tvojov zmo'znov obranbov szii Ti mené od vsze pogübeli varvao, miroven pocsinek vtálao, i po szlatkom sznê vszo mojo oszlableno môcs ponôvo, pokrêpo, i czêlo têlo bole o'zivo. Hvála Tebi, neszkoncsana dobrôta! za eta Tvoja velka dobrocsinênya; hvála Tebi, kaj ete — na

Tvojo díko nasztávleni dén — szí mi
 tüdi szrecsno zadobiti dopüsztó. Kak
 blagoszloven more meni té dén bidti;
 kak more nemrtelne düse moje blá-
 'zensztvo zvršávati: csi ga tak obrném
 na haszek, kak Ti 'zelés! Ti mi szám
 dáj k-tomi mocs i jedrnoszt, oh nebeszki
 dober Ocsa! Ne dopüsztí, kaj bi té
 szvéti dén szamo szvetszkim márnim
 radosztam, goriáldüvao. Na tô, isztína,
 szí tüdi nasztavo eden dén, naj vu nyem
 'zitka szkrbi na sztrán denem, od vnôgi
 dêl i trüdov, pod sterimi szem sészt
 dni trpo, szí odêhnem, i szrdcze szí
 razveszeljávam. — Dopüsztis milosz-
 tivno: vu nedú'zni radosztaj tál vzéti;
 tákse obészelnosztí v'zívati, stere szo
 Tebi prijétne, mojoj nemrtelnoj düsi
 dosztôjne, i tim bli'znyim mojim nes-
 kodlive; na prepovedávas vszepovszéd
 veszelja iszkatí, ali szamo tak, naj sze
 z-toga naj véksega dugoványa, k-ste-
 romi sze dnesz dr'zati morem — z-moje

düse — ne szpozábim. — Moj naj véksi
czíl more dnesz bidti: pamet szí presz-
vecsávati, vu szvétoga vadlíványa szpoz-
nanyi gorijemati, i szrdče moje na vsze
dobro pobüdjavati. Rejsen dnesz od v-
szega, ka mi ove dní pamet k-szebi vle-
csé, i prav poglédnoti vu düse sztán ne
dopüsztí — daj tüdi vrémen i priliko
mám z-dosztójnov paszkov premiszliti:
káksi bini jeszo escse vu meni, i kak
trbej vise idti vu dobrom. I kak zveli-
csitelna more bidti na tô gledôcs ta ocsi-
veszna Bo'za szlü'zba, csi dosztójno
kebzüjem ino sze verno vesim. Ne daj
mi, oh Bôg! eto na düse moje oszno-
vávanye nasztávleno príliko ali zamüditi,
ali pa z-mrzlim szrdczom gorivzéti. Daj
da z-veszélím szrdczom idem vu Tvojo
szvéto hi'zo, i z-timi drügimi navküp
zvisávam Tvoje szvéto imé. Zbüdi vu
meni právo pazlivoszt, da, ka szem
du'zen Tebi na diko, i meni na düse
oprávlanye csiniti, z-jedrnim szrdczom

csinim. Vcsíni za hasznovito, ka sze vu Tvojoj rêcsi glászi. Daj potom szvetloszt pámeti mojoj; zbôgsaj mi szrdcze; poszvéti mi volô, i nagni na vsze, ka je Tebi prijétno. Pomágaj mi ta csüta opomínanya z-dobrim i pobo'znim szrdczom gorivzêti, i vszepovszéd vu 'zitki mojem sze nyih drzsati. Szká'zi Tvojo miloscso i blagoszlov vszém, ki Te dnesz csesztíjo; povéksaj je vu krsztesánszkom csísztom návuki, i vkornyávaj vu nyihovi szrdczáj bole ino bole vu vere nase bo'zánsztvi zagvüsnoszt; daj nyim volô, môcsi modrôoszt, da vu krszesánszkoj popolnoszti vise pridti morejo. Daj Tvoje rêcsi glaszitelom szvétoga Dühá dári, da vu onoj velkoj csészti, vu stero szí je posztavo, verno, jedrno, i z-vnogim haszkom hodijo. Posli, oh Goszpodne, posli vu Tvoje goricze verne delavcze, da sze tak Tvoje králesztvo bole ra'zürjáva, Tvoje velko i odicseno imé tém vecs za szvéto szpoznavsi, Tvojo volô.

radi ċsinijo, i na právō blá'zensztvō jī
tém vecs pridti more. Tebi bojdi dika
i hvála na veke. Amen.

Molitev na nedelo vecsér.

Kak Te morem dícsiti, milosztiven
dober Bôg! za vsza ona dobra, stera
szi Ti ete szvéti dén z-menom vesino?
Toga dnéva vszáki tál szvedocsi od
Tvoje neszkoncsane dobrôte. Z-onim
pocsinkom, vu sterom szi mi dnesz od
moji teski dél odêhnoti dopűszto, mojo
môcs szi ponôvo; z-priátelsztva veszel-
jámi szi mi szrdcze razvészelo; i pō
Tvoje rêcsi predganyi szi naprejkostati
dáo onoga blá'zensztva szlatkoszt, stero
nigda vu Jezusa i vnôgi zveliesani dűs
tűvárístvi v'zivao bodem. Moje szveto
vadlűványe szem bole szpoznao; na
nistero zvelicsitelno isztino szi me opō-
meno; na toga dobroga lűbézen zmo-

'zno nadigno; na 'zitka teskôcse gle-
dôcs trôst i bátrivnoszt vu szrdcze moje
vlêjao, i nemrtelnoszt i vüpanye vu meni
potrdo. Zvisávaj Bôga, oh düsa i ne
szpozábi sze 'znyega dobrôt! Oh! kak
bi blá'zen bio, da bi ete czêli dén pô-
leg Tvoje vôle tá potroso; ali ne morem
tajiti, kaj szem i dnesz z-vnogim tálom
pregrêso. Etoga szvejta lübézen, i ne-
rédne telovne 'zelé szo mi i dnesz pamet
odbile od toga, ka za naj vékse dugová-
nye prestimati mogao. Ona vcsenyá, opo-
mínanya, i trôstanya, stera szem z-
Tvoje rêcsi csüo, li krátke vrêmen szem
vu pámeti zdr'zao. Meszto toga, kaj bi
tim bli'znyim dobro példo dáó, szem je
lehko ali zgucsom, ali z-delom na hüdo
nadigno. Tí szrdcz zbrojávecz, vszazna-
jôcsi Bôg! náj bole znás, gda, kakda,
i kelikokrát szem vgrêso. Oh! odpüszti,
vsze miloszt i Bôg! Tvojmi szlabomi
deteti vsze hüdo ponásanye. Sz-czêloga
szrdczá 'zelém od dnéva do dnéva vu

vszem dobrom vise pridti, i vsze tak csiniti, kak Ti zapovedávas. Vsza-
jôcsi! Ti dobro vídis moje naményáva-
nye, odpüszti mi grehe, i daj mi môcs-
na dobro. Zdaj sze 'ze na nocsno po-
csívanye szprávlam. Ti, koga ocsi nig-
dár ne zadrêmlajo, Ti vekivecsen vsza-
mogajôcsi bránitel, ne vzemi od méne
i v-etoj nôcsi Tvojo milosztivno ob-
ranbo; odvrni milosztivno vsze, ka bi
skôditi stelo; i daj mi ütrásnyi dén vu
nôvoj môcsi, i vu dobrom zdrávji za-
dobiti. Tüdi te moje lübléne, i vsze, za-
stere szem du'zen moliti, vu Tvoje
ocsinszke roké porácsam; vzemi je vu
Tvojo obrambo; vcsini je zagvüsne,
ka je lübis. Takájse pa naj nadigáva-
nász Tvoja velka lübéznoszt k-Tebi na
právo bojaznoszt, i na vszega dobroga
verno csinênye, notri do onoga hípa,
gda od etecz odhájavsi Tvojo odícse-
noszt bli'ze szpoznamo, i Tebé z-an-
gelmi, i zevszemi blá'zsenimi düsami
brezi koncza zvisávamo. Amen.

Molitev na pondêlek ütro.

Neszkoncsané dobrôte Bôg! vsze-
ga sztvorjênya milosztiven szkrblenik!
na Tébe glédajo vszej sztvári ocsi i od
Tébe csákajo vsza vsze, ka je nyim
potrêbno na zdr'zánye i bla'zensztvo. I
med nezracsúnanimi sztvármi sze ni z-
edne ne szpozábis nad vszákov sze
szmilüjes; tak z-lübéznosztjov glédaš
na te naj ménsi csrvics, steri vu práhi
lázi, kak na esloveka, ki Tvoj obráz
na szebi noszi. Kak velko radoszt i vür-
paznoszt pobüdi vu szrdczi mojem eta
vera zdaj, geto eden nôvi dén, i nôvi
tjeden zacsinyam. Nevém, ka sze zgodí
z-menom dnesz i vu prisesztnosztí. Moje
szlabe ocsi ne vidišo szkôsz pokrivala,
stero je pred menom na ta prisesztna
potégnyeno; moja krátka pamet ne
more naprêj znati ona, stera na méne
csákajo. Mogôcse, sze hüdô pripeti z-

menom; mogôcse, me neszrecsa opasüje
 — ali pa szmrt mi rano nakloni szvoj
 brítek pehár! — Ali zakaj bi trepetalo
 oh szlabo szrdcze? Tvoj dober i zmo-
 'zen Ocsa szkrb noszi na tébe; Tiszti,
 brezi koga vôle eden naj ténsi vlász
 sze ne zmrszi na tvojoj glávi; ki vsze
 tvoje dnéve vu szvoje velke knige za-
 pizane má — Tiszti escse i nadale
 ober tébe szvojo zmo'zno rokô dr'zi, i
 ta pogübelna odvracsüje. Oh zaisztino
 moj Bôg! Ti mi ne dás pomenkati, csi
 Tebi veren, i vu mojoj sztávi jedrni
 bodem; Ti mi dobra namenyávanya
 szrecsno szpelas: delo blagoszlovis, i
 vsze odvrnés, ka bi mi zadovolnoszt i
 blá'zensztvo porüsilo. I kak bi mogôcse
 bilô od méne, kaj bi vu Tvojoj ocsin-
 szkoj szkrblyoszt i dvojo, geto vszepov-
 széd vidim Tvoje ljubézni i dobrôte nezra-
 csünana znamênja? Ti vszáki dén darü-
 jes to nêhmo szvorjênje z-potrêbnimi
 dármi; brezi vôle Tvoje ni eden naj ménsi

vrábel ne szpádne na zemlo; escse to
polszko czvetje od králevszke dike z-
véksov lepotov szná'zis. I na méne,
koga szí na Tvoj obráz sztvôro; vu
koga szí nemrtelni düh píhno, komi szí
po Krisztus Jezusi tak velko miloscsó
vtálo — na méne nebi szkrb noszo,
pod tvojo obrambo me nebi prijao, gda
sze mi neszrecsa i pogübelnoszt prti?
Nej; oh nigdár ne zdvojím vu Tebi moj
nebeszki dober Ocsa! Ti szí moj Bôg
bio prvo, kak szem te za imé zvati
znao, Ti szí meni obramba i vüpaznoszt
bio od zacsétka 'zitka mao! Jezero je-
zér nevôl i pogübel szí me rejso, stere
szo vszepovszéd na méne trle. Mojga
'zitka vszáki hipek je bio szvedôsztvo
Tvoje nezgovorne dobrôte. Vüpam sze,
tak i dnesz z-menom bodes; odvrnés
vsze, ka bi mi skôdilo, naj li poleg
tvoje vôle 'zivém. — Oh! pomágaj me
Ti szám, naj ete czêli dén môdro i
krszteseníka dosztôjno tá potrosim. Daj

da zévszêm verno 'zivém, z-sterim moja szrecso zmágati, i vsza goridjánya jedrno szpunyávam, pod sterimi Tvoj blagoszlov sze vüpati morem. Obari me od vsze zblodé, stera bi me v-szküsávanye i v-pogübelo szünola, od drügi lüdi lübéznoszt szprávila, i Tvoje miloscse nevrêdnoga djála. Daj mi premiszliti, kaj szí vsze povszéd nazôcsi, ino sze tak naj vu dobrom na vékso jedrnoszt pobüdim.

Jezero i jezero lüdi v-etoj vöri k-Tebi zdigáva, oh csiszta lübéznoszt, szvoje ocsí, i od Tébe csáka pomôcs, obranbo i blagoszlov k-deli, i ni ednoga ne odsztávis, ni z-ednoga sze ne szpozábis, ki sze z-csisztim szrdczom vu Tebi vüpa. To verjem sztálno, i to vero czimpram na Tvojo ocsinszko lübéznoszt, i na ono velko obecsanye, stero szí nam dáo po zvelicsiteli nasem Jezus Krisztusi. Amen.

Molitev na pondêlek vecsér.

Szkoncsani je pá z-etim dnévom
eden tál szvetszkoga vandranya
mojga; z-ednim porednim sztopá-
jom szem pá bli'ze prisao k-czíli be-
'zája mojega. Csi na té pretecseni dén
nazáj poglédnem, Ocsa moj! Oh kak
vnôga dobra vídim, stera szí podeljá-
vao. Csi szí od Tvoje ocsinszke szkrb-
noszti premislávam; csi premíszlim, kak
obilno szí i dnesz blagoszlovo i naprej
pomágao moja dobra namenyávanya;
kak vnôge pogübeli szí odvрно od 'zitka
mojga; i kak vnôge 'zitka radoszti szí
mi i dnesz prikázao: z-poniznim szrd-
czom vadlúvati morem: „nevrêden szem,
Goszpodne! one Tvoje miloscse, i ver-
noszti, stero szí nad menom vcsino“.
— Ali csi z-edne sztráni Tvoji dobrôt
szpômenêk mi szrdcze razveszelí i na
veszélo hválo pobüdi: z-drüge sztráni

me dönok 'zaloszt i szráam obide, csi
 zmiszlim, kak vnogokrát szem i dnesz
 prôti Tebi pregrêso. Z-vszákim dárom,
 z-vszákov radôosztjov, stero szi mi vtáao,
 i moj szvetszki bé'záj lehkotiti steo, bi
 sze mogao zmo'zno k-Tebi na bojaz-
 noszt i lü'béznoszt, i vu pobo'znoszt na
 sztálnoszt nadignoti: ali, oh! vu veszéli
 dnévi szem sze z-Tébe, vszej dárov
 daritela! szpozábo; z-timi szvetszkimi
 szem sze ráj í vecs lôdo, kak bi szi na
 Tébe miszlo; moje nerédne náklonoszt
 i 'zelé szo me na vnôga kríva dela za-
 szüknole, i od Tvoji zapoved, i moji
 du'znoszt pôti, ali szem szám rad, ali
 neszpametno krajzavdaro. — Oh! kak
 szlabo i vogibko i nesztálno sztvorjênye
 je te cslovek! Za ütra szi jezero dobra
 goridene; i geto vecsér szvoj 'zitek
 zgrüntáva: z-'zalosztjov i z-szramôtov
 vídi, kaj je krôto malo doprineszao, ka
 szi je goridjáo; — vídi, kak dosztakrát
 sze czelô protiví 'zitek z-onim, ka je

stéo opravíti. — Jasz tüdi csüjem, szvétì Bôg! mojo szlaboszt; i jasz szem ete dén z-vnôgim tálom prôti Tvojemi ravnanyi csino, i zdaj szkuznimi ocsmî morem na szkoncsano pôt nazáj poglédnoti. — Eto prisesztno nôcs nebi mogla düsa moja na pokoji bidti, csi sze nebi mogao od Tébe odpüscsanya i miloscse vüpati. Ali Ti nezbrojene míloscse Bôg! znás nase natúre szlaboszt; i tak sze szmilüjes, verjem, nad menom, kak te teloven ocsa sze szmilüje nad szvojov deczôv. I meni tak odpüszttís, kak vszêm, ki pred Tebom grehe vadlüjejo; i z-czêle môcsi sze pascsijo od dna do dna bôgsi i modrêsi bidti. Zdaj 'ze tak z-onov veszélov verov i vüpazosztjov: kaj szì Ti moj zmirjeni ocsa, sze szprávlam na nocsno pocsívanye; i szám szebé, i vsze te moje vu Tvojo zmo'zno obranbo porácsam. Csi sze z-Tvojov modrosztjov zglíha, dáj da vütro pá z-veszélím szrdczom,

i v-nôvoj môcsi morem gorisztánoti; i tak me vodi z-dühom Tvojim, naj z-Tvoji dobrôt haszek jemlém; i za vsza dobra, dokecs 'zivém, z-szvétim i po-bo'znim 'zitkom Tebé dicsiti morem. Amen.

Molitev na tork ütro.

'Zitka mojga Bôg i Ocsa! escse szem sze i na ete dén gori zbüdo, ino sze zdaj pá szprávlam na dêl i du'znoszt moji oprávlanye. Kak vnôgi moji szvet-szki vandrarje, ki szo sznocsi z-menom navküp zdravi na pocsinek sli, zdaj ali pod boleznami geCsijo, ali szo pa vu szmrtnom szne tá zászpalí; i tisztí, ki szo vu nyih vüpanye i szrecso poló'zili, zdaj sze nad nyimi placsejo zahválnosztí britke szkuzé tocsijo. Ali z-kim szem szí jasz tô priszlü'zo, kaj szí mi Tí, moj Ocsa nebeszki! nej odrezao 'zitka

nit; kaj szí me vu zdrávji zbüdo; i vrêmen i príliko dao: moj czíl szí escse nadale premiszliti, i na vecsnoszt sze priprávlati? Szamo Tvojoj ocsínszkoj szkrbnosztí i prezmo'znoj obranbi mám tô vsze zahváliti, o nészkoncsana dob-rôta! — Hválen bojdi, milosztiven ob-dr'zitel, kaj szí me z-'zitkom znôvics obdarüvao i pripravnêsega vesíno na hasznovita dela. Hválen bojdi za ono velko szrecso, kaj te moje vu zdrávji vidim; kaj sze 'zitki nasemi vküp veszelímo i blá'zensztvo szí naprejpomá-gamo. Ali — kak nevrêden bi bio Tvoje lübéznosztí, csi, geto sze mojmi nôvomi 'zitki i ponovlenoj môcsi veszelim, takájse szí za du'znoszt nebi dr'zao té 'zitek Tebi poszvetiti, i z-mocsi szí tak haszek jemati, kak Ti 'zelês. Nej; — táksa nezahválnooszt nigdár ne oszkrúni mojo düso. Ovo! pred Tebom, Vsazaz-najôcsi! znôva potrdim ovo moje gori-djánye, kaj i dnesz, kak de mogôcse

od méne, hasznoti scsém z-'zitkom mo-
jim. Dáj Ti szám pomôcs k-tomi tam
z-nebész. Pomágaj, da dnesz, i vu czê-
lom 'zitki môdro jemlém haszek zevszej
môcs. Ne dáj sze mi na manyoszt za-
püsztití, ali pa moje drágo vrêmen zob-
sztom tá potrositi. Ne dáj mi pozábiti,
kaj je vszáki híp 'zitka znameniti, i kak
na méne, tak na drüge gledôcs lehko
hasznóviten jeszte, csi ga tak hasznim,
i telko dobra csinim, na keliko môcs,
vrêmen i priliko mám. Daj tak, oh Bôg!
da ne csinim szamo moje csészti dú'z-
noszti jedrno, verno, i z-dobrov düs-
novvêsztojov: nego i zvüna moje sztáve
teliko hasznim, keliko je mogôcse od
méne. Tak ravnaj moje szrdcze i denésnyi
dén, naj vszêm, z-kimi szem obvzéi,
bodem priátel, pomocsnik, dobroga ta-
nácsa i lêpe példa dávecz; med vszêmi,
med sterimi 'zivém, to právo modrôszt,
dobrôto i blá'zensztvo ra'zirjávati setü-
jem. Daj da, csi zablodjene vidim, je

na právo pôť zravnam; tim dreszélnim
na trôst, szírotam na pomôcs be'zim;
i vsze, ki pomôcs potrebüjejo, kak mo-
rem, je zmágam. Navcsi me tak 'zivetí,
da mi nika ne bode trbelo, ni pri etoga
dnéva, ni pri 'zitka vecséri po'zalüvati.
Ti, ki vsze rád pomores, ki Tvojo volô
zvolno csiníjo, verjem i znám, ni mené
ne nihás brezi pomôcsi; nego mi po-
mores moje dobro namenyávanye do-
prineszti. Z-táksov vüpaznosztjov ob-
vzèti, bátrivno i veszélo zacsнем mojga
pozványa dela, Oh Goszpodne! daj mi
blagoszlov; Oh Goszpodne! bojdi mi
na pomôcs. Amen.

Molitev na tork vecsêr.

Vszamogôcsi Bôg! isztina, i dnesz
szi z-vnôgim dobrim, i z-vnôgimi ra-
dosztami moj 'zitek osznaj'zo: ali i
dnesz mi je trbelo szküsziti, kaj ete
vezdásnyi 'zitek z-vnôgimi nevolami

hodi; i kaj vszáki dén má szvoje bremen i teskôcso. Hvála Tebi, moj dober Bôg! kaj szí mi i etoga dnéva bremen szrecsno prenosziti pomágao. Kak szlatek je zdaj po dnéva obládanom trüdi te pocsinek! Kak z-veszélím szrdczom glédam nazáj na szkoncsana dela! — Tak preminéjo ednok vszi moji dnévi zevszêmi nevolami i teskocsami navküp, ino sze teda on velki vecsér pribli'za, vu sterom szí odêhnem od vszej teskôcs zemelszkoga be'zája mojga. Polo'zi mi, oh Bôg! eto miszel globoko vu szrdcze, da sze zmo'zno pobüdim na 'zitka mojga modro tá-trosenyé. Csi mi je pozványe tesko: daj da zátó ne pomenkam; nego vsza ta neprijétna z-vüpanyem onoga nájema, steroga szí Ti tim vernim delavczom obecsao, dobrovolno znásam. Csi je tá pôť po sterój hodim, klücska i trnyava, ne dáj mi pozábiti, kaj ednôk táksega pocsinka vrêmen zide, gda neszrecse osztricz sze

zatopí, vszáka bolécsa rana zaczêli;
vsza nevola gorihênya, i vsze britke
szkuze i to'zbe sze na veszélo hválo
obrnéjo. Ne dáj sze mi szrdczy za ta
zemelszka nigdár tak zgrabiti, kaj bi
sze z-oni szpozábo, stera me prêk groba
zprevájajo; nego táksi naj bode czêli
moj 'zitek, da vu szmrti ne bode trbelo-
ni edno delo po'zalüvati.

Vszaznajôcsi Bôg! tô dobro znám,
vu szrdczy csüjem, i 'zalüvajôcs vadlű-
jem: kaj szem escse ôzdalecs od etak-
sega blá'zensztva. Ete dén mi tüdi od
vnôgi grêhov i blôdnoszt szvedocsi. Csi
sze Tvojoj szvétoj vôli tak vidi, podu-
'zaj mi escse nadale 'zitek. Tô ne pro-
szim záto od Tébe, kaj bi eti szvetszki
radoszt szlácsecz escse dugo z'mahati
steo; nej; — nego, naj 'zitek moj modrej
zrendelüvati, vu dobrom vise pridti, i
na ov bôgsi szvét sze bole pripraviti
morem. Daj mi miroven pocsinek i v-
etoj nôcsi; vszáko pogübel odvrni od

méne; i daj da na ütrásnyi dén v'nô-
voj môcsi sztánem gorí, i znôvov ver-
nosztjov oprávlam pozványa dela. Gda
sze mi pa ednôk nagne mój 'zitek na
szlêdnyi vecsér, i ona vöra mi vdári,
v-steroj me z-etoga szvétâ pozovés;
teda oh vszamogôcsi Bôg! bojdi k-pomô-
csi; pokrêpi mi vero; trôstaj me v-tes-
kom boji; i vzemi me po szlatkoj szmr-
ti vu Tvoje vecsno králesztvo. Amen.

Molitev na szrêdo ütro.

Vsza môdro ravnajôcsi Bôg! v-
etoj tihoj ütri pá zacsнем znôvics po-
onoj pôti idti, na stero szí me Ti po-
sztavo; znôvics zacsнем mîszliti, gúcsati,
csiniti i od Tébe v-zrendelüvanoj sztávi
delati. Ali, oh! kak szlabo sztvorjénýe,
kroto morem na szébe paziti, csi scsém,
naj sze mi dûsnavêszt ne vrazí. Zdaj
vu etom megnenyi szí szvétó goride-

nem, kaj sze vszega hüda bom varvao,
 pobo'zno 'zivo, i na nedú'znoszt, kak
 na naj vékse dobro, náj bole szkrb
 meo. Ali — kak vnôga szo na greh
 napelávanya, z-sterimi i dnesz opászani
 bom; kak doszta prílik sze mi i dnesz
 znájde na vgresênye; kak lehko szklek-
 nem; kak lehko zablôdim od sztez toga
 dobroga, csi na vszáki sztopáj paszke
 nemam! Ti szám me ravnaj i vodi, oh
 Bôg! z-Tvojov nebeszkov modrosztjôv
 i szvetlosztjôv. Dáj da kebzüjem na
 szamoga szebé, i na vsza, stera sze kre-
 méne zgodíjo. Nedopüsztí mi nászlo-
 bosztí i 'zelé vnêmar naszledüivati; ne-
 go mi dáj premişzliti: kama bi me za-
 pelale; kak neszrecsen bi bio, csi bi
 nyé po norszkom bôgao? Mogôcse, kaj
 bi sze mi escse dnesz prílika nájde,
 kákso hüdo náklanoszt szí zadovoliti;
 z-drügí lüdi kvárom szebi haszek szpra-
 viti; mogôcse, kaj me ta szvetszka ra-
 doszt i díka oszlepí, i za ednoga má-

loga dobícska volo szí lehko escse nedú'znoszt i dűsnovêszt goriáldűjem. Oh vszaznajôcsi i szvétí Bôg! dáj mi teda na pamet vzétí to pogűbelnoszt, stera sze mi dűsí prťí; i podéli môcs na szkűsávanya obládanye, i k-Tebi i k-Tvojim zapovedam na právo vernoszt. Ka bi mi valálo, csi bi te czêli szvejt dôbo; i tiszto bi zgűbo, stero me szamovu szmrtnom boji, i pri vrátaj vekívecsnosztí trôstati zná? Pelaj me, tvoje szlabo dejte, Goszpodne! za roké, i daj mi môcs prôti zapélásztví. Dáj, gda sze na hűdo vábim, vszigdár mi v-pamet ono miszel: „kak bi mogao hűdo csiniti, geto sztem prôti Bôgi pregresim?“ Naj sze Tvojoj môcsi tém bole vűpati, ino szám szebé vszega hábati morem, ka bi mí dűsí skoditi moglo: bojdi mí na pomôcs, da i dnesz jedrno csinim, ka od méne 'zelês. Blagoszlovi me na tô gledôcs z-mocsjôv i zdrávjem, i odvрни milosztivno vsze od méne, ka bi mi

vu dobrom namenývanyi na zadiv bi-
lô. Tvoj szvéti blagoszlov naj bode i
osztáne z-menom dnesz i na vsze veke.
Amen.

Molitev na szrêdo ve- csér.

Pá je eden dén tá pretekao, oh
milosztiven Bôg! i naime eden táksi
dén, steri, csi je gli nej bio brezi ne-
vôl i szkrbi, vu nyem szem dônok Tvoje
szmilenoszti i dobrôte vnôga szvedosztva
szküszo. I tak sze vu czêlom nasem
'zitki veszeljé z-dreszeljom, szreca z-
neszrecsov, zdrávje z-boleznami menya,
pogája, mêsa.

Dnesz sze lescsí nas 'zítek,

Veszeljé sze míti;

Vütro neszrecse britek

Pehár nám je piti;

Zdaj sze zdrávjem hválimo,

Oprávlamo delo ;
Vütro tesko geccsimo
Vtégnyneni v-posztelo.

Ali csi gli je nas' be'záj teski : krôto
bi lagoje szrdczé szka'züvao, csi nebi
steo pôleg toga dreszeljá i te vnôge ra-
doszti na pamet vzéti, stere mi na pôti
rasztejo ; csi ne bi steo vadlûvati : kaj
tüdi ta neprijêtna pripetjá mi szrecso
i düse blá'zensztvo naprejpomágajo.
Z-tákse sztráni i etoga dnéva nevôle i
teskôcse glédam ; i csi je tak glédam, na
díko Tvojo, moj Bôg ! vadlûvati morem :
kaj szí vsza dobro vcsíno. Ka meje
vcsílo náj bole i ete dén szvetszkoga
blá'zensztva nepopolen sztán previditi ?
Lehko on trüd i mantra, stero szo mi
pozványa dela szpravila ! Ali jeli szem
je nej preneszao, ino sze po nyih
od grêhov odvrno ; i jeli rávno tá trp-
lênya ne csinijo, kaj mi je ete vezdásnyi
pocsinek tak szlatek ? — Ali lehko szo
me ogrizávczi dnesz razdrészelili ? Jeli

szo me mogli czelô pobíti, csi me dobra
düsnavêszť trôsta; csi lehko v-szrdczi
govorim:

V-nébi je moj szvedok, vídi Bôg
szrdczé.

Düsevêszť je zdrava, greh me ne
pecsé:

Mrzi nevoscsénoszt, ti mi ne skô-
dis;

Nedu'znoszt obláda; greh! ti sze
zvodis.

Lehko sze mije zdrávje pokvárilo,
i med jajom i gécsanyem szem 'zmetno
ete dén tá potroso? Jeli morem czelô
neszrecesen escse vu toj nevoli bidťi, csi
me düsnavêszť z-tém trôsta, kaj szem
szi nej szám kriv; i csi mocsno verjem,
kaj, csi gli sze mi tá têlovna hûta po-
deré, düsa mi je nemrtelna, i po szmrťi
v-edén bôgsi szvejť odhája? — Tak je;
kamkoli sze zglédnem, o szmileni Bôg!
vszepovszéd zrok mám z-Tvojov szkrb-
nosztjov nej szamo zadovolén bidťi;

nego Te bole z-csísztim szrdczom zvi-
sávati. Bojdi tak dícsen i hválen, szmi-
lenosztí Ocsa! za vsza Tvoja szkrivna
i ocsiveszna dobrocsinênya, stera szí
mí i ete dén prikázao. Ka szí z-menom
vcsíno, vsze mí je na dobro czílalo. Po
káksojkolí pôti me vodis, prvo ali szledi
me tá k-odícsenómí czíli pripelas, csi
po nyej z-tálnov vernosztjov hodim.
Csi glí ne nájdem eti na zemli moje
popolno blá'zensztvo, na stero setüjem:
kak krscseník mocsno verjem, kaj ono
tam vu bôgsem szvétí zadobim. Tam

Gde nevola vszáka miné,

I skoda sze oszlabi,

Tô neprijétno preminé,

I greh vecs ne zavábi.

Razvedrí sze 'zalosztí zrák,

Vszáka szkuza sze vszüsí;

Niksi ne zakrije oblák

Szrecso, ní jo ne zrüsi.

Goszpodne! ne dáj mí toga vüpa-
nya lêpi czíl nigdár z-ôcsi zgübiti. Dáj

da med etoga 'zitka vszêmi szlabosz-
tami i márnosztami náj bole szi z-toga
premisľávam, kak morem sze priprav-
noga djáti na nebeszkoga blá'zensztva
vecsno ládanye. Amen.

Molitev na csetertek ütro.

Vszega blagoszlova Bôg i Ocsa!
Ti rad poszlühnes molitev: zátó k-Tebi
prihájajo vsze düse, stere vu lübézni
Tvojoj blá'zensztvo nájdejo, i Tvoj bla-
goszlov potrebüjejo. Tebé csesztí nêzra
csúnani sztvár vno'zina, i v-etom tihom
ránom vrêmeni vszáki pobo'zen cslovek
k-Tebi setüje, i csáka od Tébe 'zitek,
zdrávje, pomoucs i veszeljé. Kak blá-
'zeni szem, kaj i jasz vu molitvi mojoj
z-pobo'znov vüpaznosztjov szlobodno
k-Tebi prihájam, i vsze dobro od Tébe
csákam. Oh! ne odvr'zi me tak, Gosz-

podne! nego poszlühni milosztivno mojo
ponizno prosnyô. Náj prvo obdarüj me
z-modrim szrdczom, da nigdár ne po-
zábim, na koj szí me sztvôro; i na koj
morem náj bole moje drágo vrêmen
obrnôti. Navcsi me prav premiszliti, kaj
Ti vsza znás, i vszepovszéd szí nazôcsi:
da sze ne vidim szamo zvüna pobo'zen
bidti, nego mi je i szrdcze csíszto, i
ni szkrivoma szí ne oszkrunim ni düso
ni têlo. Ona miszel, kaj bom nigda od
vszáke miszli, rejcsi i dela racsun mogao
dati, naj me vcsíni csédnoga, trêznoga
vu szej delaj moji. Nigdár naj ne za-
müdim nika dobroga, k-steromi mám
vrêmen, mocs i príliko. Nigdár naj nika
neszpametno ne csinim, ka sz-právov
vernosztjôv szem opraviti dú'zen. Nig-
dár sze v-nikoj ne mejsam, ka mi vad-
líványa i düsnevêszti rejcs prepovedáva
i szkvarjüje. Vu szem sze naj tak pas-
csim, da sze i po meni Tvoje szvéto
ímé poszvêti, i Tvojo volô zadobim. Oh

Goszpodne! pomori me Ti szám na etakso právo i csiszto pobo'znoszt, za stero mi tak krôto szrdczé gorí. Csi tô od Tébe dobim; teda kakoli szemi zgodí, nigdár ne bom brezi trôsta i bátrivnoszti. Naj sze li vu Tvojoj milosci vüpati morem, Tebi sze povidim; i naj li vu tom zagvüsen bom, kaj verno hodim vu du'znosztaj moji, i szlobodno racsunam na vecsni nájem: teda szem vu káksemkoli hipi 'zitka mojga lehko mirovnoga szrdcza; vsze nevole sztálno pretrpim, i ta prísesztna z-pokojnim szrdczom csákam. — Ti na vsza Tvojo deczo z-szmílenimi ocsmí glédas, i nikoga molitev ne zavr'zes, ki z-právov verov i z-poniznov vüpaznosztjôv k-Tebi prihája. Poszlühni tak i mojo, i vszej oni molitev, ki vu etoj ütrásnyoj vöri z-menom vréd k-nyihovim delam môcs, i na szküsávanya obládanye, i nevôl znásanye pomôcs iscsejo. Szmilüj sze nad neszrecsnimi; trôstaj te betézsne;

obészeli te 'zalosztne; oszlobodi vsze,
ki nedu'zno trpijo, i pod nevol breme-
nom geccési k-Tebi za pomôcs zdühá-
vajo. Bojdi milosztiven tim mérajocsim,
i ne niháj je vu szlêdnyem bojüvanyi
brezi bátrivnoszti: da sze tak vszi z-
Tvojov dobrôtov hválijo i na Tvojo lü-
béznoszt i bojaznoszt nadignejo. Amen.

Molitev na csetertek vecsér.

Pod Tvojov obranbov, oh vsza-
mogôcsi Bôg! je pá eden dén szrecsno
szkoncsani; i zdaj sze 'ze na pocsinek
szprávlam. Dika i hvála bojdi Tebi, vszej
dobrôt Ocsa! za vsza dobra, stera szem
i dnesz z-Tvoji ocsinszki rôk obilno
vzéó, — za vsza radoszt, z-sterov szí
mi pozványa dela, nevôle i teskôcse
lehkotio; za vszáki blagoszlov, steroga
szí mi dnesz k-delam podêlo; i za vsza

szkrivna i ocsiveszna dobrocsinênya,
 stera szî mi prikázao. Hvála i dika bojdî
 Tebi, dober Bôg! náj bole za ono velko
 blá'zensztvo, stero zdaj vu szrdczi csü-
 jem: kaj szem ni ete dén nej zamán
 tá potroso, nego z-Tvojov pomocsjôv
 szem môcs mojo szamomi szebi i drü-
 gim na haszek obrno. Vszamogôcsi Düh!
 szamo Tebi mám zahváliti, csi szem
 vu namenyávanyi szrecsen, ino sze mi
 dela nagodijo. Od Tébe je, naj scsémó,
 od Tébe je, naj i doprineszémó; ino
 brezi Tébe nika nemoremo opraviti. --
 Oh kak bi veszélo bilô moje szrdcze,
 dabi me i pri vecséri 'zitka mojga ta
 düsnavêszt z-onim trôstala: kaj je nej
 zamán tá pretekao 'zitek moj; kaj ga
 lêpa dela sznáj'zio! Ti szám, oh Bôg!
 me pomágaj, da sze zevsze môcsi pas-
 csim etakse blá'zensztvo zadobiti. Vszáki
 dén za na veke zgüblenoga mám dr'zati,
 vu sterom szem nikomi nika nej haszno;
 i toga szpomenek, geto mi pamet nák-

lonêsa bode na trêzno premislávanye,
mi szrdcze orani — razbolí. — Dáj da
to prav premiszlím, i 'zitek tak zrende-
lűjem: da mi ednôk ni edno vöro ne
bode trbelo po'zalűvati. I csi je pred
témtoğa kaj zaműdjeno, kaj bi sze dopri-
neszti moglo, ali je pa nej z-dosztójnov
vernosztjôv doprineseno; csi szem lehko
nistera megnenya, ali pa escsê vöre i
dnéve 'zitka szamo telovnim radosztam
goriáldűvao; i to dobro, na stero szem
lehko vrêmen, môcs, i prílíko meo, od
dnéva do dnéva odlásao: — odpűszti
mi, szmileni Ocsa! grehe; i dáj da po-
tomtoğa bole pazim; 'zitka czil bole
pred ocsmi dr'zim, i na vecsnoszt sze
bole priprávlam Ne dáj mi dnéve zob-
sztom tá zaprávlati; ali pa z-bántűva-
nyem, ogrizávanyem, zapelávanyem i
odűjrávanyem ti bli'znyi moji oszkrű-
nyávati. Znám, moj Bôg! ono pôt, po
steroj szem du'zen hoditi: pomágaj me
nyô z-sztálnov vernosztjôv vandratí.

Blagoszlovi me k-tomi i v-etoj noci
po szlatkom szne znôvov môcsjov, da
zacsnyeno pôť nadale hitrej idem; i vu
vszem, ka je Tebi prijétno, vszigdâr
vernêsi bodem Vsze one, ki pod dnéva
bremenom i vrocšinov obtrüdivsi z-me-
nom vréd pocsinek 'zelêjo, vu Tvojo
ocsinszko obrambo porácsam. Zgledni
sze milosztivno i na one, ki od bolezni
ina posztelo pribiti, brezi szlatkoga szna

'zelnoga pocsinka czêlo nôcs jávcsejo;
bátrivi je z-tém, kaj Ti vsze dobro csi-
nis. Daj szküsziti pôleg toga vszém
Tvojo ocsinszko szkrbnoszt — da tak
vszi nesztanoma z-veszélím i zahválnim
szrdczom vervati známo, kaj szí Ti
nas milosztiven Ocsa, i mi szmo Tvoja
lübléna decza. Amen.

Molitev na pétek ütro.

K-Tebi, oh Bó'zi Zvelicsitel, k-

Tebi podignem vu etom tihom ütrás-
nyem vrêmeni náj prvo moje szrdcze ;
Tebi zahválím vsze, ka mi etoga 'zitka
dnéve lêhkoti, i nyega nevole z-bátriv-
nim i sztálnim szrdczom nosziti pomága.
Escse prvo, kak szem na szvét rod-
jeni, sze je Tvoja lübéznoszt na méne
vöraszpresztrla ; prvle, kak szem te poz-
nao, 'ze szí mojmi szvetszkomi i vecs-
nomi blá'zensztvi grünt polo'zo. I kak
nezgovorno doszta sztoji Tebé moje
düse odküplêhnye, i právoga blá'zen-
sztva pôti naprávlanye ! Ti szí vsze ra-
doszti etoga 'zitka z-velkim dühom za-
tájo ; na szébe szí vzéo szvetszkoga
vandrania vsze nevole ; brezi morjúva-
nya szí trpo protivnikov tvoji ogrizáva-
nya i besznôcse ; i pokoren szí bio do
szmrti, czelô do kri'za szmrti — záto,
da bi me odküpo, Tvojega Ocsé mi-
loscse tálnika vcsíno, od szmrti robszke
bojazoszti oszlôbodo, i meni vu bôgsi
szvét pôti napravo. Kak nezahválen i

Tvoje lübéznoshti nevrêden bi bio, csîsze sztém nebi pobüdo na szvéti 'zitek, i na Tvoji zapoved verno csinênnye.

Oh zaisztino szi me z-drágov czênov odküpo, i vrêden szi, da Tvoj lašztiven bodem. Eta dú'znoszt bojdi i dnesz nasztanoma pred menom. Ne dopüshti, kaj bi moje náklonoshti i po'zelenya vnémar naszledüvao. Tvoj szem, moj odícseni Odküpitel; i da Tebé naszledüjem, i Tvojo példo pred ocsmímám, i dú'znoszi, kak ti, rad i verno csinim: — tô je v-etoj ütrásnyoj vöri moje szvéto goridjánye.

Oh z-nezracsúnanimi nevolami i mokami je Tvoje velko pozványe vküpbilô zvézano; ali Ti szi nej pomenkao pod nyihmi, i verno szi szpuno ono velko delo, stero je Tvoj Ocsa na Tébezavüpao. Szükesina, szirmastvo i zame-távanye je Tvoje vernosztí nájem bio; vsze szi mogao kóstávati, ka ete 'zitek britki vesini: ali dönok szi vszo nevoló.

i obsálnoszt z-bo'zsánszkov pokornoszt-
 jov i krôtkov mirovnosztjôv znásao; i
 escse szi sze teda vu Tvojem Ocsi ne-
 beszkom vüpaó, gda szi — to náj
 dragse — 'zítek Tvoj mogao goriáldü-
 vati. Csi je te hüdi szvejt Tebé gli nej
 poznao, i za Tvoji dobrôt szo te vnôgi
 odürili i preganyali: dönok szi nej hê-
 nyao lübiti vesz národ cslovecsánszki;
 escse szi sze za Tvoje nepriátele molo,
 i onim szi szmrtjov Tvojov blá'zensztvo
 szpravo, ki z-vraj'zimi rokami szo Tvojo
 szvéto krv vöprelejali.

Oh dáj, da na Tébe glédam, vszej
 dobrôt naj szvetlésa példa, gda sze ko-
 li na greh zapelávam, i na pôti dú'z-
 noszt moji pomenkati scsém. Navcsi
 me vu pozványa delaj verno hoditi, vu
 vszej nevolaj 'zitka z-vüpaznosztjov sze
 na Ocsó nebeszkoga naszlányati; moji
 bli'znyi szrecso brezi szebiradoszti na-
 prejpomágati, i k-vszém nepriátelom
 krôtko szrdcze szka'züvati — z-ednov

recsjôv vu vszem tvoje sztopáje hoditi.
Té Tvoje neszkoncsane vrêdnosztí pre-
mislêne naj pobüdjáva i dnesz moje
szrdcze na Tvojo právo lübéznoszt, i
vszega zametávanye, ka bi me na z-
Têbom vjedinávanye nevrêdnoga vcsi-
nilo. Tak bode i ete dén meni prav
blagoszloven; tak bom vsze glihnêsi
Tebi, i tak ednôk z-radosztjov i vüpaz-
nosztjov znám posztánóti pred Tvojim
szodnyim sztolczóm. Amen.

Molitev na pétek ve- csér.

Szkoncsani je pá eden dén, oh
velki Bôg! tihi pocsinek láda vszepov-
széd; i jasz sze tüdi podám szlatkomi
szne vu nárocsa. Oh! kak hasznoviten
bode té pocsinek na moj düh i tâlo
glédôcs; nôva môcs sze vu mojo na-

túro vlejé. Szkrbi i nevole sze zdaj po-
tisajo: i ka me je vudné te'zilo, zdaj
vsze mojmi szrdczi pokoj dá, Oh Ti:
ki nász blagoszlávlas kak vu dnéva
szvetloszti, tak vu grozne nôcsi tem-
noszti, dobrôte i szmilenoszti Bôg! zah-
válno Te dícsi düsa moja za lejpi bla-
goszlov nocsnoga pocsivanya. Vszigdár
mi bojdi moj szen, kak szmrti trôsta
pun kêp, i kak naj dobrotivnêse zren-
delüvanye vu natúri. — Tak je; te
szen mi bojdi szmrti trôsta pun kêp.
On mi dá odêhnoti od teskoga dela;
pocsinôti szí od 'zmetnoga trüda; i
szlatki nájem mi po deli za dnéva britki
znój; konecz vcsini on vszákoj nevoli,
szkrbi, mantri i bolezní.

I vsze té haszke podeljáva tüdi ta
szmrti priazniva rôka. Na pocsinek pela
ta szmrt po vnôgi trplenyaj toga trüd-
noga delavcza; na prijéten mér toga
opesanoga vandrara; k-czíli toga bój-
nika vu szlü'zbi dú'znoszti. Dolizbrise

ta szmrt szkuze z-obráza tomi tú'znomi;
 potisa szirmáka britke to'zbe; i zemlo
 i nebésza vküpszklenovsi, te mrtelne
 na lepsi 'zitek pripela! Ár kak te szen
 ne vcsini 'zitki konec, nego ga o'zivi,
 pokrêpi: tak i ta szmrt je nej 'zitka
 vmoritel, nego o'zivitel; vu groba nôcsi
 sze dení edno nôvo ütro; i po szmrti
 szlatkom szne sze obüdi te odicseni
 vandrar ete zemlé, na blá'zenêsi, szvet-
 lêsi dén! Oh! da tá glihnoszt nigdár
 nebi tá nihála mojga szrdcza; da bi sze
 nesztanoma na mojo szmrt szpômeno,
 geto sze na nocsno pocsivanye jemlém;
 i da sze mi ta szmrt teda vszigdár sz-
 ká'ze, kak eden laden tühi szen, kak
 voj na právi mér; kak pôt na veszelêsi
 dén, z-sterim sze na méne edno nôvo
 blá'zenêse i vecsno vrêmen odpré.

Mené tüdi zdaj zové ta nôcs na
 pocsinek, i szen na mirovnoszt. Szpo-
 menoti sze scsém pri tom na mojo mr-
 telnoszt, i na szmrtni szen, steri me

ednôk — vr'ze. Ali ne bojdi mi té
szpômenek sztrasen; naj sze mi szká-
'ze bole kak eden priaznivi veren priá-
tel, ki me z-etoga vardêvanya, i nevôl
dôla prejk pela vu domovino vecsne
radoszti, popolnoszti; i z-nôcsi zemel-
szkoga 'zitka na nebész szvetli dén.
Gda me koli szmrtni szláp vdári: naj
me nájde gotovoga. Vêm, me ona pela
k-Tebi, moj Bôg! i k-onim mojim lüb-
lénim, steri kôszti 'ze dávno vu grobi
szprnêjo i za stere mi to szrdcze tak
krôto boli. Vari me, oh lübeznivi Bôg!
i vu etoj nôcsi, i csi meni tüdi te nôvi
dén gorizide: daj mi vu nyem z-ponov-
lenov mocsjôv moje delo oprávlati, i
verno doprinásati, ka mi dú'znoszt za-
povedáva. Amen.

Molitev na szoboto ütro.

Pun lübézen Bôg! Ti nigdár ne

hênnyas za méne sze szkrbeti; tvoj blagoszlov deliti; i ocsinszke Tvoje lübezni znamênya prika'züvati. Od zacsétka 'zitka máo szi ti bio moj Bôg i Ocsa.

Vszáko ütro sze je Tvoja dobrôta nad menom ponovila, i vszáki vecsér szem zrok meo Tvojo miloszt zvisáva!i. I zdaj csüje moja düsa, kak vnôgo dobra szi z-menom vcsino: kaj szi me tô preminôcsno nôcs milosztivno varvao. Kak vnôge pogübelnoszti bi me doszégnole, da me ti nebi bráno: kak vnôge nevôle bi me dójsle, da je Ti nebi od méne vrácsao. Kak z-bátrivnim szrdczom zacsnem i ete dén, geto sze tak milosztivno za méne szkrbis; ino sze popolno vüpam, kaj i dnesz na méne gledôcs szpunis ovo obecsanye: „ne odsztávim te, z-nikaksím tálom te neodsztávim.“ Jezerokrát szem szküszo, kaj ñe vkani Tvoja rêcs, i kaj zagvüsno szpunis, ka obecsas. Nigdár szi Tvoje zmágajôcse roké nej vzéo od méne; nig-

dár szi me nej niháo brezi pomôcsi;
nigdár szi sze nej szpozábo z-méne, gda
szlab bodôcsi, szem mojo vüpaznoszt
vu Tébe polo'zo. Csi szem na dvôjne
pôti zavdaro: na tiszto szi me szpôto,
stera me je k-blá'zensztvi pripelala.

Csi szem vu szrdcza 'zaloszt i
neszrecse britkoszt i etak sze tô'zo: „moj
Bôg sze je z-méne pozábo, ino me je
na veke odsztavo“: oh! escse i teda
szi mi blüzi bio; ino szi sze prvo szmi-
lívao nad menom, kak szem vüpati znao.
I zakaj sze escse nadale nebi Tebé dr-
'zao, ino sze vüpao: kaj me i poetom-
toga pod obranbov Tvojov varvao, i na
veke moj Ocsa bodes? Zaisztino! kak
szi me lübo prvo, kak szem Te za Ocsa
zvati znao; ki szi me bráno, gda szem
escse pod materé szrdczom lé'zao: tak
zaisztino, verjem, i potom me lübo, i
vszigdár z-menom bodes. Vu etom dnévi
tak tüdi vsze dobro od Tébe csákam
ino sze vüpam. Neodsztavi me, o Ti,

ki szi vszepovszêd nazôcsi; ne odsztavi me v-niksoj sztávi, ni v-dobro, ni v-hüdoj szrecsi. Ne odsztavi me vu dúznoszt moji szpunyávanyi; krêpi me z-pomôcsjov Tvojov, csi pomenkam. Ne odsztavi me, gda me greh vábi, i dáj mi môcs i modroszt na obládanye. Szlab szem ona obarvati, stera szem z-trüdom i z-Tvojov pomôcsjov na 'zitka potrêbcsine gledôcs szpravo: ali Ti veren Bôg! szkrb bodes noszo na vsze moje pohistvo; i te moje lübléne bodes z-Tvojov obrambov pokrivao. Szamo zbüdi moje szrdcze na Iména Tvojega bojazen; za'zgi je na zapoved Tvoji jedrno szpunyávanye: teda pod Tvojim ravnanyem v-nikom ne bom vido zmenkanya, ka mi na dobro szlü'zi, i escse mi teda bode szrdcze mirovno, csi me nevola doszégne. Ti szi moja vüpazen, oh Goszpodne! Ti, ki sze vszoj sztvári szmilüjes: ne dáj sze mõjmi vüpanyi oszramotiti. Amen.

Molitev na szoboto vecsér.

Z-Tvoje miloscse, oh moder Bôg!
szem i ete dén szrečno szkoncsao zev-
szêmi radosztami i nevolami navküp.
Z-tém szem tüdi na ednoga czêloga
tjédna konec z prisao, i tak szem mojga
vandranja eden znameniti tál tá potroso.
— Hválen bojdi, moj nebeszki dober
Ocsa! za vsze dobro, stero szem vü
tom vrêmeni z-Tvojov pomôcsjov do-
prineszao; za vszáki blagoszlov, steroga
szi mi Ti vtálao — Ah! kak hitro sze
pasci dén za dnévom, tjeden za tjéd-
nom; i kak hitro sze pribli'zam k-kon-
czi mojga szvetszkoga be'zaja! Kak
bisztro preminéjo escse ti zádnyi moji
dnévi, tjédni, mészeczi i lêta! I teda
nebom meo csasza na vecsnoszt sze
priprávlati; teda bom sze mogao szká-
zati pred Tebom, vszaznajôcsim szod-
czom mojim naj racsún dam od czêloga

'zitka mojga, ino vzemem moji dêl
vecsni nájem ali vecsno kastigo. — Oh!
dabi mi tá miszel nesztanoma vu pá-
meti prebivala; dabi nigdár ne pozábo,
kaj vsze, ka csinim, neszkoncsana szhá-
janya za szebom vlecsé, i tam, gde sze-
nika ne dá nacsí obrnôti — krajvzêti
ali prilo'ziti — mi ali vecsno blá'zen-
sztvo ali neblá'zensztvo zvršávalo bode.
Toga csedno vu pámeti premetávanye
bi me jedrnêsega vcsinilo vu dobrom;
vernêsega vu bojüvanyi prôti grêsnim
po'zelêniam, i sztalnêsega vu veri i
pobo'znoszti. Ti me szám pomori, oh
Goszpodne! na etakso modrôszt. Vari
me od zaszpánya vu têlovnoj bátriv-
noszti; vcsini me prav pazlivoga na
düse moje blá'zensztvo. Dáj da i zdaj,
geto ete tjeden szkoncsávam, sze dobro
vardêvam, ino pred Tebom, oh Vszaz-
najôcsi! jedrno szpitávam: na keliko
szem i ete tjeden prisao vu právoj po-
bo'znoszti; kak szem szpuno du'znoszti;

kak szem na haszek obrno Tvoja dob-
rocsinênya; jeli szem vcsino telko dobra,
na kelko szem meo! môcs, vremen i
priliko; jeli szem hodo vrêlo vu vszêm,
ka od mène moja sztáva 'zelê? Vsze-
povszéd nazôcsi bodôcsi Bôg! Ti vsza
znás, znás i tô, kaj szem jasz, Tvoje
szlabo sztvorjênye, ni ete tjeden nej
csino vszigdár tô, ka szem csiniti du-
'zen bio; nego szem vnogokrát szklekno,
i vcsászi escse szam rad zablôdo od
du'znosztí szteze. Ali ni tô je pred Te-
bom nê szkrito, kak lehko zablôdi i
szfalí te grêsen cslovik! Oh! ne odvr'zi
me, moj dober Bôg! odpüsztí mi grêhe,
ino me pokrêpi z-Tvojov pomocsjôv:
da z-vrêmenom môdro tr'zim, i na veki-
vecsnošt szje jedrno priprávlam. Vu
Tvojo ocsinszko obrambo porácsam
szam szebé i te moje i eto prisesztno
nôcs. Zbüdi me na ütásnyi dén vu
dobrom zdrávji, naj z-veszélím szrdczom
sze szkázati morem med Tvojimi ver-

nimi, i zvrêdnim tálom csesztim i discsim 'znyimi vréd Tvoje velko imé. Tebĕ bojdi díka z-Tvojim szvétim Szinom, i Dùhom navküpe na vek' i veke. Amen.

Molitev na leta szlêdnyi vecsér.

Tak pá sztojim, moj Bôg! na konczi ednoga leta; pá je eden velki tál 'zitka mojga tá pretekao, pá szem z-ednim letom sztarêsi grátao, i bli'ze sztôpo k-mojmi grobi. Csi nazáj poglédnem na ona, stera szo sze v-etom leti z-menom zgodila: Oh! kak vnôga známěnya vidim Tvoje modrôszti i dôbrôte, lübléni Bôg! — Ah! vu etom leti, stero mi zdaj zahája, szí mi nezgovorno doszta dobra podeljávao. Ocsinszko szí me varvao od vnôgi pogübel; 'zitek, zdrávje, pohistvo, postenyé, vsze têlovno i düsevno dobro szí mi obdr'zao, i v-ni-

kom szi mi nej zmenkanya viditi dao, ka mi je k-blá'zenszti potrêbno bilô. Podêlo szi mi zadoszta prilik moje potrêbsine zadovoliti; blagoszlovo szi mi dobra namenyávanya i dela; szkrbo szi za dühá mojga popolnoszt, i za szrdcza osznoványe; i dao szi mi zadoszta prilik: mojo môcs nuczati, ino jo na ti moji haszek obrnôti. Ali sto more vsza zracsúnati, stera szem vu tom leti z-Tvoji rôk vzéo? Sto more znati, kelko dobra szi, oh dober Bôg! vu tom be'zaji vtálao? Ti znás náj bole, vszaz-najôcsi! ka szi z-menom vcsino: zátó je nej potrêbno Tebi Tvoja dobrocsi-nênya racsunati.

Isztina, ni tô leto, stero zdaj szkoncsávam, je nej bilô brezi teskôcs; tüdi je tá pôt bila trnyava i braszklava. Ah! nistera nevola me je doszéggnola v-etom leti; dosztakrát szem opêsau na mojoj pôti; dosztakrát zdühávao pod môk bremenom; szrecse néba sze mi je dosz-

takrát zaoblacsíla; nepriátelov besznôcsa me je te'zila; vnôge szkrbi, trüdi, bolecsíne szo mi 'zitek po'zmécsale. — Ali Ti, milosztiven Bôg! szi me i v-eti neprijétni pripetjáj nej czelô odsztavo; Ti szi mí nosziti pomágao, ka me je te'zilo, vszako bremen szi mi lehkoto, stero szem szi nej szám z-mojmi grêhi przlû'zo; i csi globse premiszlim te nevole, stere szi na méne djáo: tak zagvüsno previdim, kaj szi me 'znyimi bli'ze pripelao k-mojmi czili, i kaj je tak morem poglédnoti, kak szvedôsztvo Tvoje modrôszti i ocsinszke szkrbnoszti.

Záto moje szrdcze náj csisztêso hválo dáva Tebi, moj Bôg! za vsze, ka szi mi dobra vu etom leti prikázao; za vsze dobre i hüde dnéve, za veszeljé i dreszeljé; za szrecso i neszrecso. Oh! dabi tá Tvoja dobrocsinênya vszigdár na haszek obrno; tá neprijétna dobrovolno z-Tvoji rôk vzéo; mirovno trpo, i na düse pobôgsanye obrno; dabi z-

prilikami, stera szi mi vtálao, verno vu vszákóm hípi 'zitka 'zivo; z-mocsmi mojmi szvéti na haszek bio; vu modrôszti gorijemao, i vu vszem dobrom naprej prisao! Kak veszélo bi nazáj pogledno na etoga lêta tá pretecsene dnéve!

Vnôgi moji szvetszki vandrarov, ki szo sze pri zacsétki etoga leta vüpali vnôga lêta zadobiti, — ji nega vecs; be'záj szo szkoncsali, szpomrli; na grobaj nyihovi sze 'ze bradinye spícsi! Nistera dobra i drága düsa vu tom leti sze je k-Tebi, oh velki Bôg! povrnôla; nisteri obráz ete vecsér plava vu szkuzaj za one, steri szo vu szmrtnom sznê tázászpali. Ti szi je dober Bôg! z-etoga vardêvanya mészta vu sürkêso kraíno delavnoszti posztavo. Ti mrtvi szo pri Tebi; i zdaj je nyim dobro. Oh! briste vasa szküzna licza vi vszi, ki sze za vase lübléne mrtve szkuzíte. V-dobrom meszti szo oni; i lehko nede dugo, i

vi je vidili bodete pred Bo'zim liczom.
— Ah hitro letí nasega 'zitka vrêmen;
dnévi i lêta minéjo nedovêdno kak tê-
nya, i ne vrnéjo sze nazáj; edno malo
i jasz lêhko pri czíli sztojim, gde sze
mi zglászí: „szamo do etecz, i nej da-
le!“ — Ali záto tém vernej scsém moje
bisztro vrêmen hasznoti; tém jedrnej nad
düse moje pobôgsanyem delati, i tak
'zivetí, da vszáko letô, escse vszáko
vôro gotov bodem, z-mirovnim szrdczom
prêk odhájati na ov bôgsi szvét.

I tak zahájaj 'ze, Ti szkôro szkon-
csano leto 'zitka mojga, zevszemi ne-
vôlami i radosztami navküp vu môrje
vekivecsnoszti! Oh! da Ti ednôk vu
szôdnyem dnévi ne bi prôti meni, nego-
kre méne szvedocsilo; i da bi moj z-
Tébe szpômenek za moje szrdcze ve-
széli i trôstajôcsi bio! Tebi pa, Vsza-
mogôcsi! pred kim je jezero lét, kak nika,
Tebi bojdi díka i hvála na veké. Amen.

II.

Molitvi na znamenitêse
szvétke.

Molitev na koledni szvétek.

Na veke bojdí hválen, odícseñi
Zvelicsitel, 'zivoga Bogá szvéti Szin!
Ti szí Ocsé Bogá odícseñosztí szvet-
loszt, szvéta Odküpitel! Bogat szí bio,
i za nász szí szírmák posztano záto:
naj sze mi po Tvojem szírmaství obo-
gátimo. Z-nebész szí k-nam prineszao-
vészéli návuk od Bo'ze miloscse i gre-
höv odpüscsanya; ono pôť szí nász
návcso, stera k-Bôgi pela, i za nasega
blá'zensztva volo szí sze goriáldüvao:
naj nász odszlobodis od hüdôbe, ino
pobüdis na vszáko dobro delo. Ti szí
cslovecsánszkoga národa náj popolnêsi

vucsitel, i vszej popolnoszt csiszto gledalo.

Czêlo vüpanye lêhko 'zé k-Tebi mám, moj Zvelicsitel! ár sze znás szmilüvati nad nasimi szlabosztani: zátokaj szi i szám trpo ino szküsávan bio. Vrêden szi náj csisztêse lübézni i molenyá; ár szi mi po Tvojem goriáldüvanyi bláj'zensztvo, zvelicsanye grehôv odpüscsanye, Bogá miloscsó, i düsni mér szpravo: ino szi znôvics nász porôdo na 'zivo vüpanye, na vekivecsnoszt, stera ne more vesznoti, niti sze oszkrúiniti; niti povêhnoti, stera sze mi vu nebészaj dr'zi.

Díka bojdi Tebi, Bogá blá'zeni Szin, cslovecsánszkoga národa pri Bôgi Szredbenik; kaj szi sze ponizo, i pokoren bio do szmrti, czelô do kri'za szmrti. Naj czveté Tvoje k-lüdém szkázane lübézni szpômenek do koncza szvêta, ino naj podigne Tvoje naszlednike na díko i hválođanye.

Blá'zen bojdi med nami Ti, ki szi
 prisao vu Bogá iméni. Blá'zen bojdi
 Tvojga rodjenjá szvéti dén. Tvojem
 szvétesnyemi velkomi dnévi sze veszeli
 te szêri sztarecz, ki pod lét bremenom
 obpüklavsi szvoj odprti grob gléda; ve-
 szeli sze to dêtecze, stereo escse govo-
 riti nezna; veszeli sze bogátec z i szir-
 mák; goszpôd i te'zák: te szrecsen, i
 on, koga vnôga szkrb i nevola te'zi; ár
 etaksi Tvoj velki szpômenek od zemlé
 v-nebésza zaneszé vu dühi vszákoga,
 ki Tvoj nébeszki návuk poszlüsa ino
 sze vesi; vszáki mrtelni cslovek vidi
 lépse szvoj velki czil i zrendelüvanye!
 — Dáj, Goszpodne, da i moje szrdcze
 obcsüti dnesz etakso radoszt, i previdi
 toga dnéva vrêdnoszt; dáj, da ednôk
 vidim Tvojo odicsenoszt, ino Tebé z-
 Tvojimi odebránimi navküp dicsim ino
 hválim na veke. Amen.

Molitev na nôvo leto.

Z-díkov i hválov idem náj oprvim
ete velki szvéti dén pred Tébe, oh vsza-
mogôcsi Bôg! z-koga miloscse mi dnesz
pá edno nôvo leto zacsinyamo. Ti szí
mené i v-tom preminôcsem leti milosz-
tivno varvao i vodo, i v-nikom nej ve-
liko pomenkati dao, ka mi je düsi i têli
potrêbno. Za tô vsze dícsi Tebé zdaj
moje zahválno szrdcze! dícsi Te za ono
velko lübézen, kaj szí mi dao zadobiti
ete dén, kak nôvoga leta zacsétek. Ne-
sztôpim, isztina, i vu tô leto brezi tes-
kôcse i szkrbi; ali niti brezi vezséloga
vüpanya; i k-tomi sze prikapsüjo náj
bôgsa i pobo'znêsa goridjánya.

Zaisztino! me i v-etom leti vnôge
te'zine i neprijétnoszti doszégnejo; ár
je csloveka zrendelüvanye na szvétí:
sze med radosztami i 'zalosztami do-
zorjávati na ov popolnêsi szvét. Tüdi
me vu tom leti dojdejo vnôge zádive

na dú'znoszti pôti; vcsászi me lehko
czelô oszlabijo moja dela, i jasz bom
zdühávaeo za oszlobodjênye. vszém 'za-
losztam i nevolám nebom mogao vujdti
v-etom leti. Neprevídna temnoszt po-
kríva moje prisesztne dnéve; i nisteri
med nyihmi bodô lêhko za méne ne-
szrecsni i pogübelni. Neszpametno bi
bilô ođ méne: csi bi tà vsza pred sze-
bom szkrívati i ođ prisesztnoszti szame
prijétnoszti csakati steo.

Ali naj záto nika ne presztrási moje
szrdcze'; naj prevecs ne trepécse pred
tém, ka na mé pridti má! Vêm, Ti oh
Bôg! ravnas te szvét z-modrosztjôv,
provicsnosztjôv i lübéznosztjôv. Pod
Tvojov obramov sztojím i jasz, i záto
mirovno idem prôti tim prisesztnim. Ti
szi me do szêga mao vu milosci Tvo-
joj meo; verjem, i poetomtoga me mi-
losztívno varvaeo bodes. Csi sze mi ti
prisesztni dnévi gli z-teskôcsami prtíjo:
znám, vu kom verjem ino sze vüpati

mám. Vsza moja pripetjá i dugoványa nad Tebom sztojijo, oh Bôg! i tak ne bi mogao z-bátrivnim szrdczom vu pri-sesztnosztí nôcs poglédnoti? Tvoja zmo-'zna roka bráni mené; i tak ne bi mogao miroven bidti escse teda csi vsze kre méne dvoji i pomenkáva? Tvoja modrôszt ravna vesz te szvét: i jasz ne bi bio vu Tvojoj vodbi? Tvoja lûbézen vsze nadeljáva, ka 'zitek má: i jasz sze ne bi mogao od Tébe vsza dobra vûpati? Nej, kakoli sze mi zgodi v-etom leti, nika me ne zmôti v-mojem vûpanyi; znám, kaj je vsze Tvoje modrôszti i dobrôte zravnanye, ino mi na dobro szlû'zilo bode. Ti moj Bôg! mi bodes pomágao nosziti 'zitka bremen; Ti bodes mi lêhkôto nevôl te'zine; Ti vecs ne denes na méne, kak prenosziti morem; Ti vesinis konecz nevôli vu právom vrêmeni; i escse jo meni na dobro obrnés. — Oh! záto z-veszélov vûpaznosztjov sztopim v-to nôvo leto,

ű z-onov môtcsjov zagvüsnôsztjov; kaj
mi v-tom leti bodes ocsa: i v-nikom
mi ne dás zmenkati, ka mi na dobro
szlű'zi.

Tak je, moj Bôg! tűdi vu tom leti,
stero zdaj zacsnem, lehko vsza dobra
od Tébe csákam. Natúra i 'zitek mi nis-
tera dobra, nistere csiszte radoszti vtá-
lajo; i lêpe vretine odpréjo, z-steri na
méne gledôcs trôst i obeszeljé tecsé.
'Z-zahválnim szrdczom 'znyih zajímati,
ino sze Tvojim dárom, etomi szvéti i
'zitki veszeliti scsém. Naj li verno i je-
drno csinim mojo du'znoszt; tak i tô
leto bode meni veszélo i blagoszlovno.

Vszigdár pôleg dűsnevêszti csiniti
mojo du'znoszt: tô je moje szvéto go-
ridjánye, z-sterim eto nôvo leto zacsnem,
tá trosim i dokoncsam. Ka szí dobroga
goridenem pri zacsétki toga leta: tô
scsém i na szredíni i do koncza csiniti.
Ti mi moj Bôg! priliko dás na vsze
dobro. I tô dobro tűdi scsém z-czêle

môcsi csiniti. Ka mi pòzványe na szrdcze
zvé'ze: tô bom z-neobtrüdjenôv jedrno-
sztjov csinio; csi mi szrecio i radoszt
podelís: mertücslivo bom 'znyôv 'zivo,
z-vrêmenom csedno tr'zo; csi me pa
nevola doszégne: scsém jo mirovno
trpêti; csi vidím nevolne potrêbne: scsém
nyim na pomôcs i trôst bidti.

Krôto na bisztri perotáj tá leti
mojga 'zitka vrêmen, i vszáko leto bli-
'ze sztôpim z-ednim sztopájom k-mojmi
grobi. Csiszta lübéznoszt! neznám jeli
dúgo ali krátko mám na toj zemli 'zi-
véti! Lehko je tô leto náj szlêdnye vu
mojem 'zitki. Naj bode, kak sze tebi
vidi, moj Bôg! Ali scsém sze szkrbêti,
naj me tá szmrt, csi pride vu etom leti,
alí vu etoj vöri, na nágli ne zasüta;
nego me vu vszákom nájde gotovoga
tá odhájati, gde je moj právi dom. Tebi
bojdi, oh szvéti Bôg! moj 'zitek áldü-
vani! teda, naj szí vdári gdakoli ta szlêd-
nya vöra, ona me ne posztrási; teda

vszáko vöro z-radosztjôv tá idem, od-
kecz szem prisao, k-mojmi nebeszkomi
ocsi.

Tvojoj ocsinszkoy obrambi, szkrb-
noszti i lübézni porácsam i v-etóm leti
szám szebé, i vsza moja düsevna i têt-
lovna dobra. Tvojoj obrambi porácsam
vsze moje priátele, dobrocsinitele, náj
bole pá one, stere szí po natúri i lü-
bézni z-ménom mocsno vküp szkleno.
Ka nyim na dobro szlü'zi: tô nyim po-
deli oh Goszpodne! Blagoszlovi je z-
Tvojim nebeszkim blagoszlovom; zdr'zi
je meni na veszeljé i trôst escse dugo
lêt. Zaszádaj i vu tom leti praviczó,
dobrôto, jákoszt, vcsenyé. Obdr'zi nám
mér vu domovini; odvrni lagoza vrêmena;
pomágaj te odsztávlene szírote, i vsze
nevolne lüdi; trôstaj te dreszélne. Bojdi
z-nami, Goszpodne! bojdi vu czêlom
nasem 'zitki.

I tak bojdi nám prijétno, ti nôvo
lêto 'zitka nasega; bojdi nám prijétno

zevszêmi dobrimi i hüdimi prigodjenyámi. Tebé posila Bôg, te vekivecsen: da tí bodes za nász vretina radoszti i vszega dobroga. Záto nám bojdi prijétno, kak náj véksi dár Bogá nasêga. Amen.

Molitev na trikrátlov dén.

Vszamogôcsi Bôg, sorsa nasega veren i môder ravnitel! Ti vodis národ cslovecsanszki po etoga zemelszkoga 'zitka pôti! Tvoja môdroszt pela praviczó poteskom boji k-obládnošzti, i obrné vsze zádive Tvojemi szvétomi czíli na haszek. Tvoja lübézen sze szkaz'üje vu miloscsi, z-sterov szí vu'zgao vu cslovecem szrdczi vere poszvêt i tak szí nam pokázao ono pôti, po steróji vu etom nevolnom zemelszkom dôli k-trôsta bláj'zenoj vretini pridemo. Hvála Tebi za

Tvojo vu Tvojem szvétom Szini — nam
dáno zvelicsanszko miloscso, stera nasz
povrnyáva, z-bogsáva, i vu nasem ze-
melszkom vandrarsztvi z-etim lêpim vü-
panyem obeszeljáva: csi gli te szprhlivi
sator, nase têlo vu grob szpádne, düsa
nasa nôvo, blá'zenêso domovino nájde
pri Tebi vu nebészaj.

Goszpodne! Ti szam zmágaj mené,
szlabo tvoje sztvorjênye, naj Tvojo
Bo'zo miloscso viziko postüjem, Tvojo
szvéto rêcs bôgam i naszledüjem i pre-
devszem iscsem Tvoj szvéti ország i
praviczó nyega. Oh kak vnôgokrát me
to telovno 'zelênye szküsáva, kak vnô-
gokrát etoga szvêta márna dobrôta i le-
pota na hüdo zapeláva, i moje szlabo
szrdcze kak hitro je gotovo k-tim ze-
melszkim sze pridrü'ziti. O'zivávaj záto
vu meni to právo vero, stera me od
ete zemlé práha k-tim nebeszkim pri-
zdigne; ona naj bode vszigdár moj
právi voj, i tiszta szvêkla zvêzda, stera

mené k-Tebi, mojemi nebeszkomi Králi pela.

Oh Jezus! moj Zvelicsitel! ki szi za mojga blá'zensztva volo z-nebeszke dike na szvét prisao, za mojega odküplênya i zvelicsanya volo sze globoko ponizo, doszta trüdo i pretrpo: vczêpi vu méne tüdi Tvoje szvéte náklonoszti, i prizdigni me k-szebi vu zahválnom obcsütênyi. Daj, naj nesztanoma Tebé i Tvojo díko iscsem, naj jasz tüdi tak pobo'zno i szvéto 'zivém, kak szi Ti 'zivo i meni példo kázao. K-Tebi setüje düsa moja, gda vídi neształnoszt etoga szvéta, Tebé iscse, gda me grêhi te'zijo ali 'zaloszt i bolezen obide, ár Ti szi jedina vretina nasega méra, trôsta i pocsínka! Ti szi prisao, naj plácsas nasi grêhov veliki dug; z-példov, z'itkomi z-Tvojim sz. evangeliomom poká'zes pôt isztine i popolnoszti. Daj záto, naj z-vrêlov pobo'znosztjov nesztanoma Tebi szlü'zim; Tebi áldüjem szrdcze i düso

mojo, z-recsôv i delom razsürjávam
 Tvoj szvétí ország vu onoj sztávi, v-
 stero szí me posztavo. I csi obtrüdim
 i opesam vu tom 'zitki i nyega boji, Ti
 ponôvi môcs mojo; csi bolezen orani
 szrdcze moje, ponüdimi vu veri te právi
 bal'zam; i csi sze vkanim pri mojoj
 vüpazni i vküp szpádnem pod mojim
 teskim kri'zom, obészeli me z-tim ne-
 beszkim trôstom: ki med szkuzami
 szêjajo eti, do z-radosztjov 'zeli vu nebé-
 szaj. — Ti szí moja obranba i zveli-
 csanye, k-Tebi sze dr'zim i Tebé pro-
 szim: vodi, zmágaj, bráni, pôti i pre-
 szvecsávaj me, najni szreca, ni nesz-
 csa, ni 'zitek, ni szmrt me od Tébe ne
 odtrgne.

Razsürjávajdale Tvojega sz. evan-
 gelioma szveklôcso med timi blodécsimi
 i bolvansztvi szlü'zécsimi, naj sze k-Tebi
 povrnéjo i Tebé dícsijo. O'zivávaj med
 nami vszêmi ogen vere, lübézni i vü-
 pazni, naj nesztanoma Tebi szlü'zimo

z-poboz'nim 'zitkom i dobrim csinênyom.
Amen.

Molitev na velki pétek.

V szamogôcsi Bôg! szmileni Ocsa nebeszki! neszkoncsane lübézni Tvoje z-one csüde sze jasz dnesz szpominam, pôleg stere szí Ti Tvojga jedínorodjenoga Színá dao na szmrt. Vidim dnesz vu dühi, kak te nedu'zen po vnôgi mantraj na kri'znom drêvi düso püscsa. Csi je nyega kri'z i szmrt 'zidovom blodnôszt, grkom pa noríja bila: meni, ki szem z-evangelioma szvetloszt dôbo, je Bo'za modrôszt i zmo'znoszt. Blá'zen bojdi nyega szvétí szpomenek. On je z-szvojov britkôv szmrtjôv meni szpravo: grehov odpüscsanye, düsno veszélje i pokoj; bátrivnoszt prôti szmrti, i vecsnoga 'zitka blá'zeno vüpanye.

Vekivecsna hvála bojdi Tebi, düs.

nasí nebeszki priátel, Jezus! kaj szí ñ
za méne na kri'zi mrô. Tebé dícsijo-
vszi, ki pri Tebi pocsinek nájdejo; vszi,
ki po Tebi k-Bôgi pridejo; vszi, ki vu-
nyihovoj nemocsnôszti, nevôli i szmrti
od Tébe trôst zadobijo. Ti szí áldov
pôsztao za moje grêhe; ali nej szamo
za moje, nego i za czêloga szvêta grêhe.

Vekivecsna hvála bojdi i Tebi, na-
segâ zvelícsanya Bôg, i vsze szmileno-
szti Ocsa, kaj szí sze z-menom po tá-
ksem szredbeniki zmiro. Kak bi mogao
zdaj 'ze dvojiti, kaj szí Ti csiszta lü-
béznoszt? Csi szí sze nad Tvojim je-
dino-rodjenim-Szinom nej szmilüvao:
kak nebí dao Ti 'z-nyim vsze, ka je
nám potrêbno? Zdaj 'ze vsza szlobodno
proszim ino csákam od Tébe, ka je meni
na szvetszko i vecsno blá'zensztvo po-
trêbno. Vari me, oh szmileni Bôg! da
mi szídcze ne obtrdne, od Tébe ne
odsztôpi; v-grêhov mré'ze ne szíli, Tvojo
mílosco ne zavr'ze, ino sze nigdár ne

szpozábi, kak z-drágov czênov szí Ti
mené odküpo. Pomágaj, da vszákomi
grêhi tá merjém, ino szamo Tebi vu
isztini 'zivém. I gda Tí, 'zitka Goszpôd!
tüdi meni te szmrtni pehár naklonis:
teda vu mojem teskom boji dáj mi bá-
trivnoszt i trôst vu Tvojega Színá szmrti
nájdti; ino mojo düso z-czêlov vü paz-
nosztjôv vu Tvoje roké porácsati Amen.

Molitev na Krisztuso- voga v-nébo zasztó- plênja szvétek.

Vekivecsne dobrotivnosztí Bôg! nas
szmileni Ocsa nebeszki! Zahválnosztjov
zvisávamo Tvojo ocsinszko dobrotiv-
noszt i môdroszt, z-sterov szí nász od
vekivecsne pogübelnosztí oszlôbodo i
nam vecsno zvelicsanye szpravo. Posz-
lao szí nam sz. Színá Tvojega za od-

küpitela i zadovolo szí sze z-onim áldo-
vom, steroga je on po szvojem trplênýi za
nasi grêhov prneszo; po nyegovom z-
mrtví gorisztanênýi szí vkraj vzéo ob-
jászt grêha i 'zálecz szmrti, i z-nyego-
vim v-nébozasztôplênýom szí na gvüsno
pecsino posztavo 'zitka vekivecsnoga
blá'zeno vüpanye. Ovo vidimo i známo
dobro 'ze, ka csáka natoga pobo'znoga,
i ka bode nájem bogábojazni. Blagosz-
loveni bojdí záto Ocsa nebeszki, za tô
veliko Tvojo miloscsó, stero szí po Tvo-
jem sz. Színi na ete nevolen szvét vö-
vlêjao, i nigda ete dén odícsó.

Hvála Tebi lübléni moj Odküpitei
goszpon Jezus Krisztus, kaj szí me náv-
csó z-Tvojim trplênýom na sztálnoszt
vu pravícze 'zmetnom boji, z-Tvojim
v-nébo idênýom szí mi zagvüsaó vere
nepovêhnyeno korôno: vekivecsno zve-
csanye. Díka Tebi za ono lêpo vüpa-
zen, stero szí nam za prisesztni 'zitek
gledôcs za ôrok eti niháo! Zdaj 'ze mi-

rovno idem po etoga nesztálnoga 'zitka
pôti, i csi je rávno tak vnôgokrát tr-
nyava i braszklava, i csi jo rávno tak
vnôgokrát mojega licza znôj i britke
szkuze polêvajo, dônok miroven szam,
ár zann kaj po nyej sze vu edno bôgso
domovino, vu Tvoj nebeszki Ország pri-
bli'závam. Ne szága me vecs ni kmi-
csen grob, ni placzna skrinja, ár znam
kaj tam Ti mené csákas i obcsütim ete
blá'zene rêcsi Tvoje: „neboj sze, ár ki
verje vu meni i csi merjé, 'zivo bode“;
'zivém jasz i vi 'zivéli bodetø: „gde
szam jesz, tam bode moj szluga tüdi.“

Oh Goszpodne! ki szí obecsao Tvo-
jim vernimi naszlednikom kaj 'znyimi
bodes notri do szkoncsanya szvêta, bojdi
z-menom tüdi, dokecs eti odszpodi vand-
rao bodem, verosztüj nad menom z-
Tvojim sz. dühom, z-mágaj i vodi me,
naj ne szpádnem na etoga 'zitka tak
vnôgokrát szkliszkoj pôti; nego k-Tebi
pridem, gde me díka i postenyê csáka.

Ti bojdi moj varivács vu etoga 'zitka
 kmicsni vöraj, ro'zjé i obranba, vu ver-
 dêvanya, i szküsávanya 'zmetni probaj.
 O'zivávaj vu mojem szrdczi vernoszt
 k-bo'zoi pravicz i sztálnoszt k-Tvojemi
 sz. evangeliomi. Obari mi moje düse
 nedú'znoszt vu vszákom sorsi, szrecsi i
 neszrecsi, radoszti i 'zaloszti, naj vszig-
 dár sz i te bôgsi tao odeberém, z-sterim
 sz i ednôk odprém králesztvo nebeszko.
 Tvoja miloscsa me vaj vodi vu vszákom
 mojem deli, vaj doszta dobroga sze-
 mena znam poszêjati i z-tém sz i 'ze na
 zemli 'zitka vekivecsnoga díko szpra-
 viti. Tvoj 'zitek oh Jezus! naj sztoji
 nesztanoma pred menom, kak 'ziva pél-
 da, i teda csi rávno mo mogao vnôgo-
 krát 'zmeten kri'z nosziti i britki pehár
 piti, dönok blá'zeni bodem, ár znam
 kaj "ki Bogá lübijó, onim vsza na dobro
 szlü'zijo"; po trplênji — díka, po szmrti
 'zitek me csáka. Nadigávaj me neszta-
 noma na Tebi priéten 'zitek i csi ed-

nôk k-nyega konczi pridem, teda vzeim
mené tüdi gori vu Tvojo nebeszko díko,
gde Ti kralüjes zdaj i na vekiveke. Amen.

Molitev na vüzen.

Na veke bojdi hváleno Tvoje szvéto
imé, vszega szvéta Goszpôd i Obdr'zi-
tel! kaj szí me pôleg Tvoje velike mi-
loscse porôdo znôvics na 'zivo vüpa-
nye, na vekivecsnoszt, stera nemore
vesznoti, ni sze oszkrúiniti, ni povêhnôti,
— stera sze mi vu nebészi dr'zi! —
Kak predrágo i prelübléno je tô vüpa-
nye! Kak neszrecsen bi bio brezi toga
trôsta. Nemam eti ni mészta, ni blá-
'zensztva sztálnoga. Preminôcse i krhko
sztvorjênye szem na zemli, i na mrtel-
noszt me opomina vsze, ka mi li ocsi
vídijo. Li krátke vrêmen trpécsi radoszt
tálnik szam jasz eti, i vnôgokrát ti pre-

minôcsi szpômenek ; ti vezdásnyi szlísanye, i ti prisesztni nevôl z-sztráhom csákanye mi vu radoszti pehár britki pelin zmêsa. Da bi na veke vu grobi osztanoti mogao, kak neszrecsno sztvorjênyé bi bio ! Ali Ti vszamogôcsi Bôg ! szí verno za méne szkrbo. Z-pravicze szvesztlosztjôv szí razegnao blôdnosztí i dvôjnosztí temnoszt ; z-Krisztusa z-szmrtí gorizbüdjenyom szí szmrtí grôzo vkraj vzéo ; i po nyegovoj odícsenosztí, prisesztné nemrtelnosztí vüpanye vu meni dolizapecsato. Kak Jezus, moje vere zacsitel i dokoncsitel 'zivé : tak i jasz 'z-Nyim vréd 'zivo bodem. On je gorisztanênye i 'zitek ; ki vu nyem verje, csi gli merjé, zátó dönok 'zivé.

Gda sze ete odícseni Zvelicsitel szká'zse : teda vsza szlaboszt, nevôla, bolezen i escse szmrt tá miné ; to szprh-livo tâlo nemrtelnoszt na szébe oblecsé, i te zemelszki cslovek nebeszki gráta.
— Ne poszága me 'ze ni grob, ni

szmrt; Jezus je szmrti môcs, i grobi grôzo prévzeo. Zdaj 'ze lehko z-radost-jov velim: „szmrt, gde je Tvoj 'zálec? pekel, gde je Tvoja oblászt? ali hvála Tebi, Goszpon Bôg, kaj szí nam oblá-datídao po Jezus Krisztusi“ — Ne osztánem 'ze tak v-grobi ni jasz, ni tisztí, ki szo pred menom preminôli; nego prêk odhájam vu vecsno pokójnoszt, stero je szám Bôg szvojemi lüdsztvi szpravo. Pomágaj, zvelicsánsztva mojga Bôg, da sze etakse vüpanye vu meni ôd dna dô dna bole vkorni; pomágaj, da dobro vojszküjem; be'záj csedno szkoncsávam; vero zdr'zim, ino pravi-cze korôno zadobim. Amen.

Molitev na riszále.

Vszega szvêta môder Ravnitel, Obdr'zitel, nezbrójene dobrôte Bôg! Ti dás vszákoj sztvári 'zitek, 'zitka szapo

i odühávanye. Jasz szem tüdi po Tvoj zmo'znoszti; mené tüdi Tvoj szvéti Düh o'ziva. Z-Tvojega národa szem i jasz; ár szí me na Tvoj obráz osznôvao. — Vszigdár szí poszvedocso, kaj Tvoj Düh ravna nász; ali nigdár nej tak ocsiveszno i szvetlo, kak po Jezusi i nyega opostolaj. Ti szí je z-Tvojega Dühá naj obilnêsim mertükom obdarüvao, ino Nyega môcs szí na nyih i po nyih náj bole vövjávo. Potom szo oni modrôszt i rázum zadôbili, i na isztine popolno szpoznanye prisli; po tom szó bolvansztva i blôdnosztí vöpreprávlanye, i na isztine razsüjávanye zmo'zne skéri posztáli; po tom szo nikelko jezér lüdsztva na Jezusa návuk nadignoli i pri-pelali, i escse tam evangelioma szvetloszt razvédrili, gde je prvo gôszta kmicza i temna nôcs bila.

Oh szvetlosztí Ocsa! kak odíceno je Tvojga Dühá môcs, i od Tébe szhá-jajôcsa isztina to blôdnoszt i hüdôbo

obládala ! Kak z-szlabov skérjôv szi 'zivo
na nevervanya mocsnosztí porûsanye!
— Tomi zmo'znomi deli sze i jasz
vrêdno veszelim ; i jasz szem po Tvo-
jem Dühi szvetloszt zadôbo, i mené
vcsi i bátrivi Jezusa evangeliom.

Vekivecsna hvála bojdi Tebi, vszej
dobri dárov Daritel za ocsinszke lübézni
Tvoje eto szvedocsansztvo ! Dáj nadale
po Tvojem Dühi rêcs Tvojoj môcs vu
mojem szrdczi. Zbüdjávaj, pobôgsávaj
mi düso, i vcsini jo pripravno, da Tebé
vu dühi i isztini moli. Oh navcsi me,
Goszpodne, Tvojo volo csiniti, Tvoj
Düh me naj vodi po ednákoj pôti.
Amen.

Molitev na szvétek reformácie.

Nébe i zémle Sztvoritel ! nas do-
ber Ocsa nebeszki ! Ti szi vretina vszega
blagoszlova i dobrôte, od Tébe je doli-

idôcsi vszáki dober dár i vsze popolno
dánye. Tvoje imé zvisávamo za to ne-
beszko örocsino, stereo szi nam vu veri
ponüdo; Tvojo ocsinszko szkrblivoszt
dícsimo za ono dobrôto, stereo szi nam
vu nasoj sz. materi czérkvi darüvao.
Kak mati za dête, tak sze szkrbí tá
czérkev escse i vezdaj za nász, hráni düso
naso z-'zitka vekivecsnoga jêsztvinov i
pítvinov, i ká'ze nam ono jedíno pôť,
stera od etoga szvêta márne dobrôte k-
nebeszkim krncsam vu bo'ze králesztvo
pela. Díka i hvála Tebi Ocsa nebeszki,
ka gda je cslovecsa hüdôba dühsnevêszti
szloboscsino na nikoj szprávila, i Tvo-
jega sz. evangelioma szveklôcsa 'ze
szkoro vgásznola; vu blôdnosztí bolvaszt-
va kmicsnoj nôcsi: Teda szi Ti pobüdo
batrivne voje, vrêle pobo'zne i pogábo-
jêcse reformátore, ki szo nase vere vre-
tino, Krisztusov sz. evangeliom znôvoga
na szvetloszt prneszti i nasoj düsnoj-
vêszti mér i pocsinek szpravili.

Oh kak doszta szo mogli ti reformátorje, tiszti pobo'zni mo'záccke, trpeti za ország bo'zi, gda szo z-apostolszkov vrêlosztjov glászili rêcs bo'zo ; ke-liko pregányanya, spota i britkoszti szo mogli presztáti nase vere prvi orszácske tüdi za Krisztusovoga evangelioma volo, dokecs szo našoj sz. materi czérkvi szloboscsino nazáj szpravili. Te eden vu knicsnoj temniczi, te drügi kak rob na môrji, i te trétji na gorécsoj mágli je mogao med velikimi mrokami vöpusztiti za Krisztusov evangeliom sze trüdécso düso. Bojdi blagoszlovleni naveke pri-nasz, lêpi szpômenek nyihov.

Ti szi nam bio oh Ocsa nebeszki vu tom 'zalosztnom vrêmeni ro'zjé i obranba ; Ti szi szpravo nazáj Krisztusovoj czérkvi mër i szloboscsino ; Tebi mámo hváliti, csi dnesz dén je 'zé pre-minôlo pregányanya grozno vrêmen, i Tebé 'ze vu méri lêhko zvisávamo i molimo vu czérkváj nasi. Díka i veki-

vecsna hvála bojdi za tô dobrôto Tebi
naveke Ocsa nebeszki!

Oh Goszpodne! dáj meni tûdi Tvo-
jega dühá pomôcs, naj k-etoj csisztoj
evangelicsanszkoy materi czérkvi, za
steró szo moji ocsáczke teliko trpeli i
za nyéh szloboscsino szvojo vrêdnoszt
i 'zitek goriáldüivali, do koncza sztálen
osztánem. Ti o'zi vávaj vu mojem szrd-
czy ogen te práve vere, naj 'ziva ko-
traga bodem ete czérkvi, naj znam za
nyô áldüivati i csi trbê trpeti.

Oh Jezus! dáj naj vu Tvojega
szvétoga evangelioma szvetloszti osztá-
nem naveke i osztávim i zavr'zem vsza
tiszto, ka sze protiví z-sztvojim sz. pisz-
mom. Ti bojdi varivács nase czérkvi i
povéksávaj nyéh kotrige vu pobo'znosztí,
bogábojazni i dobrom deli; vczêpi vu
nyihova szrdczá tákse náklanosztí, gda
vszigdár viziko postüjejo szvoji ocsá-
kov sz. örok, naveke sztálni bodejo k-
szvojoj veri, vu nyê 'zivéjo i merjéjo.

Bojdi vszigdár znami, gda k-vcsenyê
Tvoje sz. rêcsi sze vu bo'zoi hi'zi vküp
szprávimo; daj naj vu dobro zemlô
szpâdne to dobro szemen, naj nebomo
szamo poszlühsávczi, nego telikájse zdr-
'závczi i delavczi Tvoje sz. rêcsi. Bla-
goszlovi vszáko ponizno prosnyo, stero
pred Tébe poslemo vu vrêloj molitvi,
potrôstaj té 'zalosztne, zmágaj te be-
té'zne, batrivi te dober boj bojüvajúcse,
szpôti i na nobro pôt poravnávaj te
blodécse, i vu veri szlabe krszscsenike.
Pelaj nász vsze po veri, lübézni i vü-
pazni vu Tvoj bo'zi ország, gde nasz
vekivecsno blá'zensztvo csáka.

Szprevájaj i mené Ti dober Pasz-
tér oh Jezus! po etoga 'zitka pôti. Po-
szvéti moje mislênnye i csinênnye, naj
Tebi 'zivém i Tebé naszledüjem, ki me
po radoszti i 'zaloszti na zvelicsanye
pelas. Zmágaj i podpéraj me vszigdár,
gda me szküsávczi i zapelávczi obvze-
mejo, i od moje vere odtrgnoti scséjo.

Preszvêti mojo düso i pamet, gda me
etoga szvêta grêhsna lepota, dobrôta i
hüdôba na greh zapeláva, nezadovol-
noszt pobüdjáva vu mojem szrdczi i od
Tébe odtrgnoti scsé. Oh prinásaj mi na
pamet vu táksem hípi, kaj te „cslovek
ne 'zivé z-szamim krühom, nego z-vsza-
kov recsjôv,, stera z-bo'zi vüszť zhája“.
Bojdi z-menom i teda, gda dokoncsam
be'záj moj zemelszki, i odpré sze pred-
menom zemlé mrzel i kmicsen grob,
naj vu etom obcsütênyi nagnem glavô
mojo na vecsni pocsinek:

Krisztus mi je moj 'zitek

Szmrt je meni dobiesek

Amen.

III.

Molitvi

pri

'zivlênnyi z-Krisztuso-
vov sz. vecsérjov.

Priprávlanye k-Krisztusovoj sz. vecsérji.

Geto z-Goszpon Jezusa, mojga Zvelicsitela szlêdnyov vecsérjov scsém 'zivetí: potrêbno mi je prav premíszliti: ka je toga szvétoga i znamenitoga réda czil i haszek. Jezus tak právi: „vzemte ino jêjte, tô je moje tâlo, stero sze za vász dá, to csinte, kelikokrát csinite, na moj szpomenek.“ Vzemte, pite z-toga pehára, steri je nôvoga testaméntoma ali zákona pehár; i tô csinte, kelikokrát pijéte, na moj szpomenek. Pavel apostol tô tüdi posztávla za nájvéksi czil Krisztusove sz. vecsérje. Gdakoli bodete — tak veli — jêli té krüh, i pili té pehár, glászte szmrt Goszpodna,

dokecs ne pride! — Jezus szvojega
 'zitka szlêdnyi vecsér je náj bole ták-
 sim delam i zgucsávanyam áldüvao, z-
 sterimi jena vucsenike szvoje gledôcs
 szmrti szvoje szpômenek za blagoszlovni
 i nepozábleni steo djáti. Vsze, ka je
 gucsao i csinio, je na Nyegovo bli'zá-
 nyo szmrt czílalo. „Z-szrdcza szem 'zelo
 — tak je velo — escse ednôk z-vami
 vecsérjati; zdaj obszlêdnyim pijémo
 vküp priátelsztva szvéti pehár; potom
 vecs ne bom pio z-sztrszovoga száda;
 nebeszka hrána me bode hránila vu
 Ocsé mojega králesztvi. Vi pa, geto
 sze jasz od vász odlocsim, szpravte
 sze gosztô vküp z-timi vasimi, i jêjte
 teda z-etoga krüha, i pite z-etoga pe-
 hára, szpômente sze vszákikrát z-méne,
 z-vasega priátela, koga têlo sze vszáko
 vöro za vász na szmrt dá, i koga krv
 sze vszáko vöro za vász vöprelejé.

Csi ednoga mérajôcsega ocsó al-
 priátela szlêdnye rêcsi tim nyegovim lübi

lénim mocsno do szrdcza zavádijo : kak szo mogle ete rêcsi globoko zavaditi i krepko delati vu szrdczáj vucsenikov Jezusovi ! Kak z-vrêlov lübéznosztjov i zahválnosztjov szo sze mogli 'z-Nyega szpominati, gdakoli szo z-blagoszlovlenoga krüha jêli, i z-poszvecsenoga pehára pili !

Z-toga tak vídim, kak morem z-Krisztusa vecsérjov 'ziveti ; zakaj prihájam k-Nyegovomi sztôli ? záto naimre : naj z-Jezusa, i náj bole nyegove szmrtili szpômenek szí vu szrdczi zmo'zno ponôvim ; naj sze na vsze moje dú'znosztí, i náj bole na blí'znyi moji právo krszcsánszko lübéznoszt pobüdim i vu nyêj sze pokrêpim ; naj na 'zívelnye pôleg vadlíványa Jezusovoga znôvics szebé ocsiveszno dolizavé'zem, i nemrtelnosztí blá'zeno vüpanye vu meni o'zivávam ino potrdjávam.

Záto i zdaj, geto znôvics z-tov vecsérjov 'ziveti 'zelêm : náj prvle szpa-

metno premíszlim mojga Jezusa nebesz-
koga návuka szvéte isztine, i 'zivo szí
szpísem vu szrdcze: Nyegove Bo'ze
szvéte példa; nyegovi mők i szmrti
szpômenek. Vsze zaprém zdaj vö z-moje
pámeti; szamo z-mojga raszpétoga Zve-
licsitela szí premislávam. Z-poníznim
szrdczom, i z-vrêlov zahválnosztjov, ino
tak, idem k-nyegovomi sztôli, da bi pod
lasztiven nyegov kri'z sztôpo, i z-telov-
nimi ocsmi bi ga vido na nyemi vísziti.
Ár vu etoj szvétoj szprávi nyegova zve-
licsitelna szmrt sze mi po ocsiveszni
znamênyaj, kaktí pred ocsí posztávla.

Nej, nej szamo pôleg segé — z-
czêlim szrdczom, z-právov vüpaznoszt-
jov i z-veszélov zahválnosztjov idem k-
Tvojmi oltári, národa cslovecsánszkoga
Zvelicsitel Jezus! záto, naj Tvojega
dobrotivnoga 'zitka; hasznovitoga trp-
lênya, i zvelicsitelne szmrti vidênye vu
meni pravicze, i pobo'znoga 'zitka lü-
bezen pobüdi; da z-verê moje ocsmí vu

to odicseno domovino — tá, gde Tebé
po obládanyi ta Bo'za odicsenoszt ko-
ronüje — zamêrim; i tô vidênnye pá vu
szrdczy mojem vero, lübézen, vüpanye
ponávla; na vszé, ka je dobro, szvéto
môcs podelí; vrêloszt mi pode'zgé, ba-
trivnoszt o'ziví; i düso mi ober zemel-
szki vu nebésza podigne. Z-veszélím
szrdczom bodem dicso Tvojo nezgovorno
lübéznoszt, z-sterov szí szvétí zvelicsa-
nye szpravo, i odküplênnya dela szkon-
csao; i szvéto oblü bim: kaj pôleg Tvoji
zapôved i példa ravnao bodem vsza
moja dela. Ti szám dáj k-tomí môcs, i
vesini, da eto delo mojoj nemrtelnoj
düsi na zvelicsanye szlü'zi. Amen.

Vardêvanye szamoga szebé.

Tebi, oh vsze lübézni Bôg! glihnêsi
bidti — tô je moje veliko zrendelüva-

nyç, k-steromi primerno 'zivêti i dêlati
mám. Ali kak bi mogao tô pred Tebom,
Vszaznajôcsi! zakriti — szamo krôto
hitro pozábim mojo du'znoszt, i zaosz-
tánem ôzdalecs od czíla, steroga szí
pred méne posztavo. Etoga 'zitka szkrbi
i potrêbesine mi hitro düso i szrdcze
zmôtijo! kaj to edno, stero je potrêbno,
lehko z-ôcsi zgü bim, i düse blá'zensztvo
ni'ze prestimam, kak ete szvêtszke ra-
doszti i dugová nya, i prekrôto sze po-
grozim vu tá, stera têlo po'zeláva, szvêta
hüda példa, zapelávsztvo, vnôgi zloca-
szti lüdi lescsécsa szreca, zvünszki
sztán 'zitka mojga — tô vsze kak mi
pogübelno szégne do szrdcza; odráta od
dobroga i v-szkvarjenoszt zapela! I kak
vnôge zmo'zne nepriátele má obládati
odznôtra ta pobo'znoszt! Kak vno'zino
niziki 'zél, szilni i nerédni nászloboszt
pre'ziga, sztiszkáva moje prszí! Kak
vnogokrát szem szlab nyim prôtisztánoti,
nyé obládati! Ah! hitro pomenkám, sz-

kleknem na pobo'znosztí pôti; ali pa na nyêj názdrt idem, geto bi naprêj mogao idti! Csi gli ne pregrêsim szám rad: gosztô szpádnem dönok, ali z-neszpametnosztí, ali z-szlabosztí, ali z-szile. Csi sze grêhov gli hábam! bîne dönok nesztanoma csinim; csi sze na vékso popolnoszt gli pascsim: dönok nej vszigdár zevszôv mocsjôv, nej z-sztálnov jedrnosztjôv; nej z-csisztov i nepokáránov vernosztjôv.

Oh zacsütim, szvétí Bôg! csi szí li malŝ vu szrdcze poglédnem, mojo szlaboszt i zaglédnem mojo grehoto. Escese teda, gda mi je vola na dobro zravnana, i mi na szrdczi le'zí pobôgsanye, morem vadlûvati: kaj szem z-vnôge sztráni nepopolen, i ôzdalecs od ezíla pred ménê posztávlenoga. Csi etak môdro vu szébe sztôpim. nemorem sze zadr'zati, kaj nebi z-szebom nezadovolen bio. Csi me dûhsnavêszt szkvarjûje: kak neszrečen sze stímam, kákŝa tu-

'znoszt i 'zalüvanye zgrábi mojo düso !
Csi gli ne vídim vu szebi velki grêhov;
escse me i ti ménsi sztroszijo, — i tá
miszel: kaj szem nej tisztí, steri bi meo
bidti, me czelô dolipobíje, kaj ne szmém
ocsi k-Tebi, oh Bôg szvéti ! prizdignoti.
Ár kak bi i mogao z-právov vüpazno-
sztjôv k-Tebi idti, ki szamo tô dobro
lûbis, i nesztanoma mi glászis: „bojdite
szvéti, kak je vas Bôg szvéti“. Ah!
globoka rana nász pecsé, vrta nam vu
szrdczy csrv nepogihnyeni, csi sze z-
grêhov nasi csrsztvo szpomenémo ! I
kak bi mogli mi nacsi pred Tvoje szvéto
licze sztôpiti, kak z-szrámotov i 'z-'za-
lüvanyem; kak ne bi z-poniznosztjôv
k-Tebi zdêhnoli: „Goszpodne! szmilüj
sze meni grêsniki!“

Blá'zeni szmo: kaj escse pri náj
véksoj grehoti nej nám trbej vu Bo'zoj
milocsi dvojiti ! Pravicsen, szmileni, du-
gotrplívi je nas Bôg ! ki z-szmilenimi
ocsmí gléda na grêsnike ; odpüsztí nyim

présztope : csi je szpoznajo, 'zalüjo, sze pobôgsajo ; ki sze ne radüje grésnika szmrti i pogübeli, nego scsé, naj sze szpokorí i 'zivé : tak je nám oznano On, kí je za nase grêhe na kri'zi mrô. Ah! nezrecsena je Tvoja lübéznoszt, szvetloszti Ocsa ; — vtálas onomi, kí je globoko szpadno, trôst, pomôcs i obeszeljé, csi sze k-Tebi povrné i pokoro csiní.

Na tô sze szpomenôti, na právo vardêvanye sze zbüditi, na pobôgsanye nadignoti, i z-Tebom, szvéti Bôg, sze miriti — tô je nase krszcsánszke czérkvi on velki réd i czil, steroga mi szpovêd zovémo. Vrêdno sze racsúna ona med náj znamenitêse i lepse redi krszcsánsztva nasega. Tá szpôved pela globse v-nász szame, opomené na nase zrendelüvanye ; i Tvojo veliko lübéznoszt, oh Bôg, nám pred ocsí posztávi ; i glá-szi nám vszej grêhov odpüscsanye : csi odpovêmo vszo blôdnoszt, grêhoto ; i szamo Tebi, i Onomi, koga szí poszlao

— Tvojoj praviczí i pobo'znosztí — 'zi-
vémo.

Oh! kak szvétí i blagoszlova pun
réd je tak ta szpôved! Vu toj dnesz
tál vzéti je i môj czil. Blagoszlovi moje
goridjánye oh Ti, od koga vesz blago-
szlov szhája. Vcsíni me po Tvojem Dùh:
za vrêdnoga, da dobro posztánem pred
Tvojim líczom, i z-Tvoje rêcsi Glaszi-
tela vüsztt k-mojemi miri csüjem on
trôst; odpüscseni szo tebi grêhi tvoji!

Prvle, kak bi vu tój zvelicsitelnoj
miloscsi tál vzéo, ka bi mogao bôgsega
csiniti, kak osztro vu szêbe poglédnoti,
i pred Tebom, ki escse ta szkrivna vi-
dis, moje szrdcze szôditi, vardenoti, i
zeznati: jeli szem sze vrêden Tvoje
dête, i Tisztoga naszlednik zvati, ki je
nigdár nej grêh csino, i vu koga vü-
sztaj sze je jálnoszt nej znaisla?

Jeli szem vszigdár — etak sze scsém
vardêvati — pred ocsmi meo moje
zrendelüvanye; i jeli szem sze pascso

nyemi 'ziveti? Jeli mi je na szrdczi bi-
lô moje düse zvelicsanye? Jeli szem te
lêpe prîlike na haszek obrno? Jeli szem
vszigdâr náj prvo setüvao za Tvojim
králesztvom i za Tvojov praviczov, oh
dober Bôg! Jeli szo me nej szlepîle te
szvetszke 'zelé; vu ta zemelszka po-
grôzile, i k-onomi pribile, ka je premi-
nôcse? Jeli szem pazo na znamênja od
tébe k-mojemi zvelicsanyi dána, ali szem
pa lêhko ona zamüdo na haszek obr-
nôti? Jeli szem vzéo Tvoje zapôvedi
gori; ali szem je pa vnêmar zametá-
vao; jeli szem 'zivo pôleg nyih, ali
szem pa okorno prôti nyim brszao?

Jeli szem sze pascso moje szrdcze,
nájbole nyega szlabi sztrán, moje pri-
jêtné náklonoszti i návade, bole ino
bole szpoznati? I csi szem kaj najsao,
ka je prôti dühsojvêszti i veri; jeli szem
ono vösstrêbiti sze pascso? Jeli szem
sze zevsze môcsi bojüvao z-mojimi 'ze-
lámi; z-szvêta zapelávsztvom: ali me

e pa lêhko hitro posztraso moje po-
bo'znosztí nepriátel — te grêh i nyega
môcs? Jeli szem, Tebé, mojga Bogá,
zváo vu boji na pomôcs, ali szem pa
neszpametno vu nevôli morjüivao i vczá-
güivao.

Jeli szem sze hábao nej szamo ti
véksi, nego i ti mensi grêhov? Jeli szem
bio jedrni escse vu ti náj ménsi dú'z-
noszt szpunyávanyi? Jeli szem csinio,
ka szem dú'zen bio, z-dobrovolnim
szrdczom; ali szem pa lêhko nikaj nej
márao za dú'znosztí moje — i csi je
kaj vcsinyeno, nej je nacsi, kak z-szí-
lov i z-trüczom?

Jeli szem moje krepkôcse, stere szí
mi Ti! oh Bôg! vtálao, na právi ha-
szek obracsao; ali szem pa 'znyimi hü-
dô tr'zo? Jeli szem bio pôleg premôcsi
drügin na haszek: tim potrêbnim na
pomôcs, tim opádnyenim na ôpravo,
tim 'zalosztnim na veszeljé, tim szlabim
na podpéranye: ali szem lehko vszêm

tém na te'zino i skodo bio? Jeli je ne-
voscsénoszt, gízdoszt, szkopôoszt i drüga
hüdôba nej szlepila mené? Jeli szem
'zivo vu méri z-onimi, med stere szí
Ti mené, oh Bôg, posztavo? Jeli szem
Je nej zbantüvao, obsálo? Jeli szem bio
kakti krscsenik, drügin na poszvêt; ali
szem je pa lêhko z-hüdim djányem, z-
'zalosztnim 'zitkom, zapelávnov példov
te nedú'zne szpáco, pokváro i nyim
v-pekél pôť pokázao?

Vszaznajocsi! kak bi tô vsze pred
Tebom. ki vídis szrdce, i znás vszáke
míszli, mogao szkriti; kak bi sze mo-
gao stímatí, i za bôgsega dr'zati, kak
szem? Nej, nej, moj dober Bôg! ne
szkrívam moji bínov; — vadlűjem ráj
eti pred Tvojim liczom, kaj szem nej
tishti, ki bi mogao bidti; nisterocs szem
zavdaro: ali szám rad, ali z-szlaboshti
od práve szteze, stera bi me k-Tebi
pripelala. I ovo! záto prihájam zdaj k-
oltári Tvoje nezbrojene miloscse, —

klecsécs zdühávam k-Tebi, oh miloszti-
ven Ocsa! za grêhov ôdpüscsanye, Ti,
ki vszákomi rad odpüszttís, ki sze po-
vrné i Tebi 'zivé --- odpüsztí i meni
moje grêhe, z-steri sze zdaj vöszelecsü-
jem; i Tebi szamo, i Onomi, ki je za
méne mrô, 'zivetí scsém. Dáj Ti szám
mojemi právomi goridjányi blagoszlov,
poszvétí mi volo. Amen.

Ütrásnya molitev vu dnévi prihájanya k- Krisztusovoj vecsérji.

Ete dên, na steroga szí me Ti do-
ber Bôg! zbüdo, je na méne gledôcs
krôto velki i znameniti; ár idem k-mojga
Zvelicsitela Jezus Krisztusa sztôli, i vu
vecsérji na nyegove szmríi szpômenek
szprávlenoj tál vzemem. Kak nezgovorno
blá'zensztvo je tô! On, kí je szvétí i

csíszti, te Bo'zi Szin, scsé sze zmenom
 vu Dühi vjedinati, i z-szvojov Bo'zov
 môcsjov vu meni tak delati; kak je vu
 szvoji vucseníki delao, gda je etak nyim
 gucsao: „Vzemte i jejte, tô je moje tâlo,
 vzemte i píte, tô je moja krv.“ Oh, da
 nebi szamo z-vüszdami prihájao k-nyega
 sztôli; dabi ôzdalecs od méne bilé vsze
 mízli, stere me blôdijo, na krívo pôť
 me zavrnéjo! Da bi sze moje szrdcze
 z-právov lübéznosztjov k-onomi prizdig-
 nolo, komi szam tak prevno'zino dú-
 'zen! Vszega dobroga vretina, milosztí-
 ven Goszpon Bôg! vszádi ti szám v-
 méne právo pobo'zno náklonoszt; na-
 digni mi szrdcze, da odsztávi vsze grê-
 he, i polübi li tiszta, stera szo vecsna,
 i presztojécsa. Za'zgi vu meni ono vero
 i zagvüsanye, kaj je i meni szprávleno
 po Krisztusi odküplênýe i zvelicsanye.
 Pobüdi me k-mojmi Zvelicsiteli na právo
 lübéznoszt i zahválnoszt.

Díka i hvála Tebi, oh vsze lübézni

Bôg! kaj szí me med blôdnosztí i grêhi nej niháo brezi trôsta; nego szí za méne Tvojga Sziná na szmrt dáo, i po nyem meni zvelicsanye szpravo. Hodi, Ti moj nebeszki priátel! razvészeli moje szrdcze. Ti, kí szí na kri'zi áldüvani, ali zdaj na Bogá dêszni goszpodüjes, hodi, delaj v-meni z-Tvojov Bo'zov mocsjôv. Bojdi mi trôst, geto 'zalüjem moje grêhe; bojdi mi vrács vu vra'záji dühsnevêszti, — bojdi mi szpraviscsanye, poszvecsényé, veszeljé i vüpanye. Oh kak 'zíja moje szrdcze Tvojo miloscso z-csiszti mi szrdcze od vszáki grêhsni 'zelnoszt, i napuni je z-szvétimi náklcnosztami, da nika tak krôto ne 'zelej, kak Tvojo veliko miloscso. Pripravi me Ti szam, vszamogôcsi Bôg! da ne 'zivem z-tov szvétov vecsérjov meni na szkvarjênnye, nego na zvelicsanye. Amen.

Drüga molitev na té ishti dén pripravna.

Blüzi je 'ze ta vöra, vu steroj z-vecsérjov mojga Zvelicsitela Jezusa 'zivetí scsém. K-Tebi zdignem moje szrczé, vszaznajôcsi Bôg, vu eti szvétí í znameniti megnenyaj. Ne dopüszti, kaj bi eto vöro neszpametno, ali z-krivimi miszli tá potroso. Odvrni od méne ono miszel, liki dabi tá szpôved brezi vszega lasztivnoga priprávlanya lehko zvelicsitelna bila; ali pa brezi vszega pobôgsanya grêhov odpüscsanye szprávila, i tô právo pobo'znoszt dopuniti mogla.

Oh nej! ne dá ta prôszta têlovna hrána i pitvina on blagoszlov, steroga sze mám vüpati z-etoga szvétoga dela; nego tô, ka pri tom moja pamet miszli, szrdcze szlisi, i düsa szí goridene; — tô csi po tom mojo pamet od ti zemelszki k-tim vecsnim zravnam; na dü'znoszt moji jedrno szpunyávanye sze

nadignem; vu meni právo bli'zno lü-
béznoszt pobüdim; nemrtelnoszt vüpa-
nye ponôvim, i ono blá'zensztvo vu
dühi naprej kostávam, z-sterim sze, csi
verno vu boji prôti grêhi obsztojim, vu
tom bôgsem szvêti obdarüjem. Oh! rav-
naj Ti szám moje szrdce, vszazna-
jôcsi Bôg! da v-eti zvelicsitelni haszkaj
tál vmem, vu steri me Jezus po szvo-
jôj szvétoj vecsérji tálnika vcsiniti 'ze-
lê. 'Znyega szpominanye me naj napuni,
kakti k-mojmi náj véksemi dobrocsini-
teli, z-právov lübéznosztjov i zahvál-
nóosztjov, geto sze 'znyegove példa szpo-
meném, tô me naj nadigne, da sze i
jasz na tákso popolnóoszt pascsim; ino
me naj zagvüsa: kaj sze szamo tak
vrêdno racsunam med nyegove verne,
csi táksa náklonóoszt jeszte vu meni,
kak je vu Jezusi bila; csi prôti mojemi
haszki szem gotov z-drügimi dobro csi-
niti, escse nepriátele pomágati, i vsze
pozványe verno szpunyávat! 'Znyega

szpômenek mi naj dobro zarazmeti dá:
 kaj szem nej szamo práh, nego szem
 i na vecsnoga 'zitka i blá'zensztva
 öroküvanye pozváni i odebráni. —
 Oh Ti! od koga li szamo vesz dober
 i popolen dár zhája, vsza nogôcsi Bôg!
 me vesíni za vrêdnoga gosztá pri ve-
 csérji Jezusovoj; dáj da z-vrêdnim Tá-
 lom prihájam k-nyega oltári i vesíni, da
 'znyegove szmrati szpômenek bode na
 méne i na vsze krszcsane gledôcs bla-
 goszlovni. Amen.

Krátke zdühávanye pri oltári med 'zívanyem Krisztu- sove vecsérje.

Jozus! klecsim pred oltárom

Zdaj Tvoje lübéznosztí,

Da z-vecsérje Tvoje dárom

'Zivém vu pobo'znosztí;

Szpominam sze z-Tvoje szmrati,

Szecsüjem sze z-grêhov grdí.

Hodi, sztôpi zdaj vu méne,
Z-dühom mojim sze vjedinaj,
Naj sze v-méne düh Tvoj szklene
Zdaj v-ti nebeszki hránaj.
Hodi, z-csiszti grêhsno szrdcze —
Jezus! 'zitka szvetlo szuńcze!
Amen.

Hválodávanye za 'zivlenye z-Krisztusovov ve- csérjov.

Z-zahválnim ino veszélím szrdczom
odhájam od Jezusovoga, mojga Zveli-
licsitela, szvétoga oltára. Hvála ino dí-
ka, Tebi, oh szvetloszti Ocsa, nas
milosztiven dober Bôg! za vsze dobre
míszli i náklonoszti, stere je vu meni
eto vezdásnye 'zivlênnye pobüdilo; za
vszako dühsevno radoszt i obészelnoszt,
stero szí mi Ti, moj Bôg! podêlo. Z-
Tébe szem szí premislávao, moj ne-

beszki Ocsa! i ah! da bi tô z-szpráve
lübéznoshti csinio! Tvoj blá'zen szpô-
menek, moj drági Jezus! szem szvetio,
i ah! dabi ga zahválnim szrdczom li
szvetio! Prilika mi je bila na pobüdjá-
vanye vszega dobroga, i ah! dabi sze
prav zá'zgalo moje szrdcze na vsze
dobro.

Ti vszaznajôcsi! vidis moje szrdcze
i miszli: szmilűj sze i eti mojoj szla-
boszti; ka je pa dobroga vu meni po-
büdjeno, dáj onomi môcs, da sze vkorni
i szád prinása na 'zitek vekivecsen. Dáj
da onomi vadlűványi, steromi szem sze
dnesz pá z-nôvics dolizavézao, na pos-
tenyé i díko 'zivém; daj da z-mojim
'zitkom i példov tak szvétim, da drűgi
tô vidivsi, dicsijo Bogá nebeszkoga;
dáj da ono pôť, na stero szem zdaj
naravnani, — tô pobo'znoshti pôť —
verno jedrno hodim, i vsze prilike na
haszek obrácsam, po steri mir, Bo'zo
miloscsó i düse zvelicsanye zadobiti mo-

rem. Szvéto Ti obeccsam, moj Bôg! kaj
mojo oblübo, stero szem dnesz vcsino,
prav szpunyávae, nesztanoma na szébe
pazo, moje du'znosztí pred ocsmí dr'zao,
i ete dén vszigdár na miszli meo bô-
dem. Pomágaj me vu vszem etom Ti
szám, ki vcsiniti znás tô, naj to dobro
scsémo, i tô: naj doprineszémo. Obdr'zi
me do koncza vu veri, vüpanyi i lübé-
znosztí, da tak Tebi, ino oszloboditeli
mojemi, Jezus Krisztusi, vszigdár bodem
prijetnêsi, popolnêsi, i k-nebeszkomí blá-
'zensztví, i nyega v'zivanyi gratüjem
pripravnêsi. — Amen.

Vecserásnya molitev vu dnévi szpôveda.

Dokoncsáva sze zsê te blá'zeni
szvéti dén, vu sterom szí Ti, oh velke
miloscse Bôg! teliko dobra z-menom
vcsino. Escse ednôk k-Tebi zdignem

moje szrdcze, escse ednôk dicsim Tebé
z-zahválnim szrdczom za vsze one bla-
goszlove, stere szí meni dnez podel-
jávo. Oh dabi znao ono milosco, na
stero szí Tí mené dnez vrêdnoga djáo,
vrêdno postüvati, i pri meni za obszto-
jêcso vcsiniti. Tí szám pokrêpi, oh szvéti
Bôg, Tí szám vcsini za sztálne i ha-
sznovite one dobre náklonoszti i gori-
djánya, stera je vu meni dnez Jezu-
sovi dobrôt szpômenek pobüdo. Dáj da
vu du'znoszti moji od dnésnyi máo z-
nôvov mocsjôv i z-nôvov jedrnosztjôv
hodim; vu meni pobüdjena dobra na-
menyávanya verno szpelávam, i czêli
moj 'zitek tak zrendelüjem, kak sze
ednoga táksega krszcsenika dosztája, ki
sze z-poznanyem Tvojega szvétoga
Iména i z-Tvojim jedinsztvom hváli.
Znám i csüjem, kaj i escse zdaj jeszo
vu meni falinge, bini, i hüde nászlo-
boszti. Oh moje lasztivno szrdcze, grêsni
moji náklonoszt i 'zêl môcs, i toga sz-

vêta zapelávna példa me i potomtoga
na vnoge norôszti i gréhe vábila bode.
Bojdi zmenom, oh Ti, ki szí escse vu
ti szlabi zmo'zen, bojdi z-menom, gda
sze szküsávam, i gda mi szlabo szrdcze
pomenkati scsé. Ona miszel: kaj Ti vsze
znás i vidis, i moje dnésnye oblübe
szpômenek — naj krepí mené, i dá
môcs prôtisztánoti, gda me krv i têlo
na tákse krivo djánye ráta, stero sze
protiví z-mojmi du'znosztami i z-düsno-
vêsztjov. Tebi, mojga 'zitka Goszpôd i
Ocsa! sze od dnésnyi máo bole prêk-
dám; i na Tébe zavüpam szám szebé
i vszo mojo sztávo. Vodi me i nadale
z-Tvojov pomôcsjov, dokecs vu etoj
mrtelnosztí domovini vandram. Bojdi i
v-etoj prisesztnoj nôcsi moj Branitel; i
vari me od vszega, ka mi skodlivo i
pogübelno má bidti. Dopüszti, naj vütro
vu nôvoj môcsi gorisztánem, i z-nôvov
jedrnosztjôv, z-veszélim szrdczom idem
po mojga pozványa deli. Tebi scsém,

oh Goszpodne ! 'zivêti, Tebi scsém v-
mrêti ; i kak vu 'zitki, tak vu szmrti
vu Tvojoj dobrôti i milosci polo'zim
vszo vüpaznoszt. Amen.

IV.

Molitvi

vu rázlocsni sztávaj i
pripetjáj 'zitka.

Molitev szrecsne sztáve csloveka.

Vekivecsne hvále i díke vrêden
Goszpon Bog! kak vnôgo zrokôv mám
Tebé dícsiti i hváliti: csi szpámetno po-
glédnem mojo sztávo i szreco; csi pre-
míszlim, kak doszta szem szrecsnêsi od
drügi moji jezero priátelov. Vídim vnô-
ge kre méne, ki vu szükesíni tesko sze
nevôlivajo, szamo szebé i te szvoje
'zmetno bránijo, te szkúzen ocsa za
krüh kricsécsó deczo nemore nahrániti.
Jasz pa, ki szem nikaj nej bôgsi od
nyih, vu vnôgom blagoszlovi obiljávam;
radoszti i vsze dobro po vôli v'zivam.

Nemam szamo teliko, kelko mi je od dna do dna potrêbno; nego i táksa dobra ládam, stera mi na 'zitka vékso lêhkôto szlü'zijo; mám prílíko bole ino le'zi szi goridjánya vöszpelati; ot-troke le'zi i csednej gorihrániti: mám dati tim potrêbnim, zmocsti tim nevôl-nim, potrôstati te dreszélne; vszepov széd sze moje obilnoszti szádi lêhko vöszka'züjo, moje delavnoszti krajina-razsirjáva. Oh moj Goszpodne i moj Bo'ze! sto szem jasz? Ka je moja czê la hi'za, kaj na teliko Tvojo ocsinszko lü-béznoszt na meni odícsis? Práhj i pe-pél szem; Ti sze dönok z-méne ne szpo-zábis! Vsze, ka mám, Tvojoj milosci i dobrôti mám zahváliti. Oh! da tô nig-dár nebi z-moje pámeti vöödíslo! Oh! da bi sze vszigdár, gda Tvoje dári v'zi-vam, z-Tébe, mojga náj véksega Dari-tela, szpômeno! Ali jaj! kak hitro sze z-Tébe szpozábimo, kak lêhko zgizda-mo, i nazáj zívemo z-Tvojimi blagosz-

lovami, oh Bôg! gda nám szreca szvéti,
i dobri dnévi sze lescsijo! Vari me, oh
szvéti Bôg! od etaksi grêhov. Dáj, da
z-Tvojmi dármí vszigdár môdro 'zivém,
mojo nevrêdnoszt szpoznávam; ino sze
na zahválnoszt i vüpaznoszt nadignem.
Vcsíni me na Tvoje dári vsze bole
vrêdnoga, i vcsi me nyé tak glédati,
kak pred Tebom na právo pobo'znoszt
prijétna zbüdjávanya. — Dáj, geto sze
Tvojim dárom veszelim, da sze i z-oni
szpomeném, ki szo od méne szirmas-
kêsi i pomôcs potrebüjejo, ino je pô-
leg premôcsi razveszeljávam. Náj bole
dáj, da szí na düso krôto pázim; i ne
dopüshti z-timi szvétszkimi szebé na
veke szkvariti. Tak me ravnaj vu vszém,
da ne bodem szamo eti na zemli szamo
zadovolen i szrecsen, nego na ov bôgsi
'zitek, gde nega premínyávanya, nigda
sze pripraven nájdem i moja düsa sze
vu Tvoji dobrôtaj veszelí na vek' i veke.
Amen.

Molitev szirmaske sztá- ve csloveka.

Nej, kak mi 'zelêmo, nego kak
Tvoja modroszt i lübéznoszt za dobro
nájde, tálas Ti vö eta szvetszka dobra,
oh velki Bôg! Sztvoritel i Obdr'zitel
etoga szvêta! Niszika nevôlna sztáva
mi je v-tál prisla; 'zitek mi je z-vnô-
gimi teskôcsami, z-'zmetnimi szkrbmi
obvzêti; ténki je moj 'zives — szir-
mastvo je moje pozványé; mokre szo
mi gôsztokrát ocsí, gda sze drügi radü-
jejo; tú'zen je moj 'zitek; drüгим sze
szreca lescsí, mené odürjáva. Ah! 'za-
losztno je pri tom moje szrdcze, i vnô-
gokrát sze nezadovolnoszti, to'zbi i tú'z-
noszti prêk püsztí! — Oh odpüsztí mi,
vsze dobrôte Bôg! csi vu etaksoj mo-
joj neprijétnoj sztávi szlaboszt nad me-
nom môcs vzeme, i szkúznimi ocsmí
gládam gori k-Tebi, i nemiroma zdü-
hávam, i grêsim prôti Tebi. Ali i szpoz-

nam i 'zalüjom moje grêhe; eti pred
Tebom szvéto oblübim, kaj poetomtoga
prôtisztánem etaksim nemirovnosztam,
moje nevôle zrok poglédnovsi i 'zitek
pobôgsavsi z-Tebom i z-Tvojim ravna-
nyem sze zadovolim. — I jeli szem
nej szám zrok mojemi szirmastvi? Jeli
szem nej bio mányi, gde bi jedrni; ne-
szpameten, gde bi cseden; zapravlács,
gde bi mertücslívi mogao bidti? Zlo-
csaszi 'zitek, neszpameten réd, zapüs-
csanye, — tô, jeli me je nej v-neszre-
cso szünolo? Ti vszaznajôcsi Düh!
znás, gde je moja falinga; csi szem
pregrêhso, odpüszi mi, i pomagaj mi
'zitek pobôgsati. Csi szam pa nej
szam zrok moje niszike sztáve: oh
dájmi zadovolnomi bidti; daj mi pre-
misliti, kaj je Tvoja modrôszt za dobro
najsla mené vu etakso sztávo poszta-
viti. Oh Ti szám me tak szpôti. Daj mi
znati, kaj je nej vsze dobro, ka nám
szrdcze 'zelê i ka sze nám za dobro

vídi. Ta lescsécsa sztáva ne dá právo
blá'zensztvo, 'düsevní mir i pokoj. Vnô-
gi zmo'zni i bogati szo doszta ne-
szrečsnêsi, kak szíromák, ki z-velkim
trüdom szvoj 'zitek hráni i vnôgo-
krát bi sze radi z'nyim menyali.
Szamo tá zadovolnoszt dá právo blá-
'zensztvo — obzláti escse tô okajeno
hüticzo, i 'zmajnoga vcsini te náj bole
prôszti krüh. — Nej je cslovek, ki z-
vnôgim láda, lepô sze lescsí; nego
ki szvojo dú'znoszt verno csini. — Zná-
dobro, moj milosztiven Ocsa! Ti i meni
nescses hüdü; Ti pôleg vrêdnoszt mêmis
'Tvoje dári — i csi bi jasz vecs vrêden
bio, vecs bi na méne zavüpao. — Tô
bojdi moj trôst vu czêlom mojem 'zitki.
'Tebé, mojga Bôga, i moji dú'znoszt,
csi sze verno dr'zim, nigdár sze ne
vkanim; z-Tebom szem na veke blá-
'zeni. — Amen.

Molitev szlŭ'zécsi oszôb.

Z-modrôosztjov i dobrôtov ravnas,
 Ti oh Bôg! vsákoga csloveka sztávo;
 i kamakoli ga posztávis: scsés naj ve-
 szélo 'zivé na szvojem meszti, i verno
 oprávla dú'znoszt szvoje, Ne dáj sze
 mi z-toga, oh dober Bôg! nigdár szpo-
 zábiti. — Isztina, vu niszikoj sztávi szto-
 jim, gde me vnôge teskôcse dohájajo:
 ali Tvoja vola je, oh môder Bôg! naj
 vu toj 'zivém, i tak tüdi scsém vu nyej
 mirovno i zadovolno 'ziveti. Csi je escse
 tak niszika pred menom tá sztáva: ali
 záto mrmrao nebom; ár znám, kaj i
 jasz drüгим hasznoti morem, csi moje
 dú'znoszt verno szpunyávam. I tô dá
 szamo meni. vrêdnoszt i prestímanye
 pred Bôgom i lüdmi. Pred Tebom, oh
 Bôg, nega prebéranya oszôb, pred Te-
 bom je prijéten vsáki cslovek, ki dobro

csini, bojdí szí on véksega ali ménsega réda, bogátecz ali szirmák, goszpôd ali szluga. Záto bom zadovolen z-mojov sztávov, i nesztanoma sze pascso bom li Tvojo miloscsó zadobiti. Csi me kaj te'zi, Ti bodes me pomágao — tak ne pomenkam pod niksím bremenom. Jedrno oprávlam moja dela; szamo oni haszek glédam, kém szlü'zim, i vsze verno vcsinim, ka sze mi zapovê. Tô dobro imé i csiszte vernosztí hvála mi naj ober vszega na szrdczi i pred ocsmí bode. Zahválen, ponizen, pokoren szem dú'zen bidti oním, od steri viszim; i csi gli sze mi vidi, kaj vcsászi z-menom nepravicsno denejo: escse i teda ôzda-lecs bojdí od méne vszáka okornoszt, szrditoszt i nevernoszt. Ravnaj, oh Goszpodne! vsze moje sztopáje, i pomágaj mi vu mojoj sztávi tô bidti, ka szem bidti dú'zen. Oh kak szem blá'zen, csi szí znám verno oprávléní dú'znoszt szvedocsánsztvo dati, i ednôk z-csisztov

dühsnovvesztjôv pred Tvojim szôdnyim
sztolczom posztánoti. Z-darovnitimi re-
csmi bodes Ti mené hválo: Veren i
pobo'zen szluga, nad málim szí veren
bio na szvéti, zdaj 'ze vecs scsém na
Tébe zavüpati; idi vu vecsno radoszt!
Amen.

Molitev vu mladoszti.

Z-díkov i hválov idem zdaj pred
Tébe, oh lübeznívi Bôg! z-dobrôtov i
miloscsov glédas na méne — Tvoje
dête — ino me vszáko vöro 'zitka mojga
z-Tvojimi nebeszkimi dármi blagoszláv-
las, razveszeljávas. Ti mi daris zdrávje
i krepko môcs; Ti szegrêvas k-men-
szrdczá verni moji roditelov i szkrblení
kov; Ti mi dás zadoszta prílik moj-
Düh popolnávati, moje szrdcze potôg-
sávati; v-nikom mi ne dás zmenkanya

viditi, ka mi szrecso i blá'zensztvo na-prejpomága. Oh, vzemi gori mojo szrecs-no hválo, i bojdi escse nadale zmenom, kak szi i pred témtoga z-menom bio.

Lêpi tál 'zitka — czvét, szprotolêtje je tá mladôszt. Zdaj mi czveté 'zitek, môcs i zdrávje; vsze je csísztó i csrsztvo vu meni; ta zdrava krv ednáko tecsé po moji 'zilaj; pamet je osztra; ocs szo szvetle; roké fríske, czêla natúra na vsze szpodobna. Ali ne bode tô vszîgdár tak. Vrêmen te czvetécse mladoszti hitro tá pretecsé; i ka zdaj poszejam, táksi szád bodem szledi 'zeo. Szvéta dú'znoszt mi tak bojdi: té moj lêpi tál 'zitka môdro tá trositi; pamet szi osztriti; k-lêpim návadam sze privcsiti; vszega dobroga szemen szi vu szrdcze poszejati, z-steroga ednôk lêpi jákoszt mladike zrasztéjo, czvetéjo, i szlatki szád prineszéjo. Etak mi pomágaj, moj Bôg, vrêmen mladôsztí moje tá trôsiti, da mi ne bode trbelo nigdár

z-szramôtov nazáj poglédnoti na tá pretecsene dnéve.

Szkliszka je ta mladôshti pôti, po steroy hodim. Ah! gda-gda sze pobüdijo vu meni 'zelnoshti i náklonoshti, stere me zmôtiti scséjo. Szvêta szküsávanya, rêcs zapelásztva, i môcs krívi péld me ne iscsejo szamo ednôk od práve pôti na kríve sztezé zavrnoti; i na táksa dela napelati, stera pred szôdnyim sztolczom dühsnevêszti i zdrave pámeti nemorejo posztánoti. Oh Ti, ki sziescse vu szlabi zmo'zeń, dr'zi me na pogübelnoj pôti, naj sze ne poszkleknem, i ne szpádnem. Daj mi szrdcze vu szküsávanyi k-Tebi zdignoti, i z-Tébe sze szpominajôcs mojo nedú'znoszt brániti. Csi sze Tebé dr'zim: znám i verjem, Ti mi bodes na pomôcs vu boji proti hüdôbam etoga szvêta — i dás mi obládati. Pôleg toga escse bojdi moja szkrb k-dobrim i csednim priátelom sze dr'zati, da mi oni szteber i proszticza bodo,

gda me zapelásztvo môti, na hûdo ráta; ino sze potícsem i káplem.

Dáj i pomágaj mi, moj Bôg! vszigdár csisztoga szrdczá bidti i osztánoti; kríve mészli i 'zelênnya vu meni gasziti, da ednôk, csi z-Tvoje miloscse mi lêta tá pretecséjo, i 'zitka vecsér sze mi pri-bli'za: veszélo sze znám szpomenôti z-vrêmena mladoszti moje, i nika szí nemam na ôcsi metati. Drági i prijéten náj bode meni tanács i szkrb oni, ki mené dobro gorizhrániti, i zméne postenoga csloveka naprêposztaviti scséjo. Nyéh tak poszlüsam, bôgam, lübirim ino vszigdár dosztójno zahválen bidti sze pascsim. Tak sze scsém ponásati, da bodem mojim roditelov radoszt, vüpanye, gízdoszt, i ednôk vu nyihovi szlabi dnévi pomôcs, trôst i lehkôta.

Ka je dobro, szvéto i hválevrêdno, tô mi naj polübi szrdcze. Lêpa pobo'znoszt, bogábojaznoszt bodi mojga 'zitka sznájga, i me naj vodi od mladôszti ino

do koncza 'zitka zemelszkoga. Ti bojdi
vszigdár z-menom csiszta lübéznoszt!
Tvoj Düh me naj ravna po ednákoj
pôti. Amen.

Molitev vu sztaroszt.

Od nisterni jezér lüdi, oh dober
Bôg? mené i z-tim szreçsnêsega csinis,
kaj mi dúgi 'zitek 'ziveti, i lêpo i velko
sztaroszt zadobiti dopüsztis. Kak vnôgo
szvetszki vandrarov moji, stere szem
na 'zitka pôti szrécsao; kak vnôgi, ki
z-vezalom priátelsztva i lübézni szo
z-mencm bli'ze vküpprikapcseni bili —
ji nega vecs — szo sze od técz z-osze-
lili, tá preminoli; jasz pa, ovo! escse
'zivém; Tvojoj milosci i dobrôti sze
veszelim, i hodim tô pôti, na stero sz
me posztavo. Vzemi csiszto szrdcza
zahválnoszt za tô vsze, oh lübeznivi

ocsa! Csi nazájpoglédnem na tô pôť, po steroj szem 'zê hodo: vnôga známënya vzemem na pamet Tvoje lübézni i miloscse. Ti szi mi doszta dobra i veszéla podeljávao; varvao szi me od vnôgi pogübel; i csi szi kákse bremen na méne djáo: tüdi szi mi je nosziti pomágao; mojo nevoló szi na dobro ravnao; i gda szi Tvoj móder czil zadôbo: teda szi jo z-méne vzêo. Za vsze tô hváli i dícsi Tebé moje zahválno szrdcze. Bojdi escse nadale z-menom Ti, szvêta velki Sztvoritel i Ravnitel! Vnôge teskôcse i nevôle szo z-mojov sztarosztjov vküpszvézane. Môcs me vsze bole tá niháva; ocsi mi temne, vüha glüha, pamet pozabliva, kotrige trde gracsüjo, Szvêt i 'zitek, csi du'ze vsze je bole je odüren; nej mi je za rado-szti, priátelsztvo; ta dreszélna i nepri-jétna me hitro genejo, i na morjüvanye i nezadovolnoszt nagnejo. Oh pomágaj mi nosziti, dober Bôg! vsze té te'zine;

i dáj mi môcs nad szebom ládati: da ne bodem drüгим kre méne na bremen, i onim 'zitek ne dreszelim, ki na méne szkrb noszijo. Dáj, da moj zadovolen 'zitek tim mládim dobro péllo dá: da vidôcsi moje ponásanye sze veszeli nyihovo szrdcze, i ednôk sze i oni tak vu zími 'zitka nyihovoga znájo dr'zati. Oh! csi tak zadovolno tá trosim mojo szta-roszt: teda bom glihni k-tomi lêpomi szunczi, stero pri csisztom vecsêri mîlo i priaznivo zahája, i pri záhodi sze na-zájzaszmejë, i cslovece szrdcze raz-vezeli!

Ti mrtelni lüdjé eden za drüгим tá szpomérajó, i meni, komi sze 'ze tô zemelszko vandranye szkoro povno'za, vsze bole pűszti sze vidí te szvét. Sz'kimi szem zácsao mojo szvetszko pôť, po csaszom eden za drüгим tá pre-minéjo, i nôvi lüdjé kre méne gori-ra-sztéjo. Tim mládim, mogôcse, szem prôti i tühinecz, i czêlomi szvétí na

'zmécsavo. Szamo Ti, oh Bôg! osztá-
nes vszigdár moje veszeljé i obramba,
i nigdár szem nej odsztávleni. Moje
szrdcze bojdi vszigdár rado pri Tebi!
düh moj szí naj nesztanoma premisláva
i zgrüntáva Tvojo zmo'znoszt, modrôszt
i lübéznoszt, stera vsze nase pripetjé
ravna. Ne bode dugo 'ze trpêla moja
pôt, szkoro bom na konczi. Nej je da-
ecs moj tühi grob, steri me pri czili
vu mirovnoszt prime — dolidenem sz-
koro moja vandrarszko paliczó. i o.lêh-
nem szí od vszej nevôl 'zitka mojega.
— Dokecs pa escse trpêli bodo dnêvi
mojí na szvétí, Ocsa nebeszki! vcsi me
bole ino bole premislávati ino iszkati
tá nebeszka, stera ni erja, ni mol ne
szkvári, i stera li teda zadobim, csi sze
pred Tebom veren nájdem. Z-mirovnimi
szrdczom glédam prôti onomi velkomi
hipi, gda od técz odhájati mám; ár
znám, kaj sze ponôvi teda moje düse
môcs, i pomladí sze czêla moja natúra,

ĩ vu ovom bôgsem szvêti pá gorinájdem
moje lübléne, ki szo 'ze naprê odisli.
Vido je bodem; vido bodem i mojga
Zvelicsitela; i veszelio sze bodem vu
tűvárístvi vnôgi angelov i blá'zeni dűs,
Tvojoj odicsenoszti, oh vecsen Bôg!
na veki veke. Amen.

Molitev novi hi'znikov.

Z-lűbéznosztjôv i hválov punim
szrdczom sze pribli'závam k-Tebi, oh
Ti, ki szí száma lűbéznoszt, i ki radoszt
i blagoszlov podeljávas vszákoj sztvári.
Milosztivno glédas i na méne, i ne hê-
nyas me razveszeljávatí, i z-dármí na-
deljávatí. Edno velko znamênye Tvoje
nezgrűntane dobrôte szí zdaj pá meni
prikázao: kaj szí mi edno dűso po lű-
béznosztí bli'ze napôto, k-steroj mi
szrdcze lűbéznoszt i vűpaznoszt vlecsé,
stera sze z-nazájemnóv lűbéznosztjov i

vüpaznosztjov za méne loví; z-sterov szkoro vu histva szvéti závezek sztôpim; 'zitka etoga nôvo i prevecs znamenito pôt zacsinyam; dobre i hüde dnéve, veszélje i dreszélje, szrecso i neszrecso tálati, — i edno têlo posztánoti mám, dokecs ta szmrt ne raztrga ono lêpo vezalo, stero zdaj szkoro szklenem. Ah! kak vu veszélom sztáni sze odpé-
rajo tá prisesztna; kak lêpa vüpanya sze deníjo na mojoj nébi, kak escse nigdár nev'zivana radoszt szegrêva moje szrdcze! Hvála Tebi, dober Bôg! ki szí zrok toga tiváristva, v-stero zdaj sztôpam. Podêli Tvoj nebeszki blagoszlov; dáj da tô tüváristvo bode za náj vretina esisztí radoszt, i prilika na popolnávanye i zvelicsávanye. Lêpo, postenyá vrêdno, i znamenito je tô tiváristvo, stero zdaj zacsinyam. Oh da bi sze z-pobo'znim szrdczom zacsinyalo, i 'ze pri zacsétki sze mi šzrdcze nadignolo na vszej dú'znoszt szpunyávanye!

— Czil toga tiváristva je, da edno szrd-
cze z-tim drüгим mocsno vjedínano,
'zitka etoga bremena lehkôti; dobre
dnéve bôgse, szvetlêse vcsini; právo
pobo'znoszt zaszádja, i vnôge grêhe
zaprávla. Oh Goszpodne! Ti szám po-
mágaj pôleg toga czila vszigdár 'ziveti,
nyega nigdár nej z ôcsi püsztiti.

Csi me dnévi dojdejo, steri sze mi
ne bodo vidli: lübéznoszt i pomôcs je
zlehkôti, i Ti, oh Bôg! teda, gda me
náj globse dreszelíjo, je na veszeljé
obrnés, csi li verno csinim, ka mi du-
'znoszt veli.

Lêpa i szlatka veszeljá csákajo na
méne. Oh dáj nyih veliko vrêdnoszt
vszigdár szpoznati, postüvati i vise pre-
stímati, kak etoga szvétá vnôge drüge
radoszti. Dáj mi vu mojoj hi'zi moja
nebésza nájti; z-dobrim rédom i vernov
jedrnosztjôv 'zitek szi sznáj'ziti, i tisz-
tim, stere mi dás, tô bidti, ka szem
du'zen bidti. Teda znám; moj Bo'ze!

bode Tvoj blagoszlov i Tvoja vola nad menom ; i z-mirovnim szrdczom glédam prôti onomi hípi, gda me z-etoga szvéta pozovés. Bojdi z-menom, oh Goszpodne ! bojdi i z-onov drágov düsov, stera je moje lübézni zrok, i nevzemi od náj nígdár Tvojo rokô. Amen.

Molitev nôvi hi'znikov pred zdávanyem.

Tü je ta edna náj znamenitêsa vöra 'zitka mojega — ona vöra, vu steroj sze mi polo'zi grünt szrecse ali neszrecse — vörá, gde sze mi do szmrti vezalo szklene. Do szmrti! oh velka i szvéta miszel: kak mi do szrdcza szégne: — Oh Tí, od koga vesz blagoszlov z-hája, daj Tvoj blagoszlov na tô tiváristvo, v-stero zdaj sztôpam. Dáj, da eta vöra bode zacsétek zadovolnoga i blá'zenoga 'zitka ; i da tô moje delo

nigdár ne po'zalüjem, Zdrzno ali i takájse vüpazno sztôpim pred Tvoj ol-tár, gde vecsne lübezni i vernosztí ob-lübo z-priszegov potrdim. Oh dabi szpa-metno, i z-Tébe, Vsaznajôcsi! sze szpomenôcs eto 'zitka tak znamenito delo i szkrb oprávlao! Trepecse mi szrdcze, i szkuzé sze podávajo. Nôvi 'zitek zacsinyam i neprevidna temnoszt pokriva moje prisesztne dnéve. Ali, vém, Ti zmo'zen i dober Bôg! ravnas i eta pripetjá: záto nebom vczagüvao; nego z-pobo'znov vüpaznosztjôv, i dobrim vüpanyem sô bodem prôti tim isztim dnévom; i csi verno hodim vu mojem pozványi: lêhko szem miroven. Düsa moja, dr'zi sze Bogá tvôjega; ki te je sztvôro, i do etecz pripelao, i po tom bode nepresztánoma tvoj Bôg i za tébe szkrben Ocsa nebeszki. Amen.

Molitev nôvi hi'znikov po zdávanyi.

Tak je szklenyeno to tiváristvo, to szvéto histvo — i Ti szám, oh Vsza-
znajôcsi! szi csüo mojo priszego. Oh!
da mi eta szvéta i znamenita vöra nebi
z-míszli odisla; dabi eto obecsanye ne-
sztanoma pred menom bilô i mené po-
büdilo na vszej moji dú'znoszt szpu-
nyávanye. Oh vkornyávaj Ti szám,
zmo'zen Bôg! med nama právo lübé-
zan, jedinsztvo, mir i radoszti Ne dáj
mi nigdár presztôpiti moje obecsanye;
práve lübezni düh me naj vodi, dokecs
eti na szvéti 'zivém. Postenyé, csisztô-
csa, ednákoszt, poniznoszt, priaznivoszt
i vsze dobro mi sznáj'zi moj 'zitek. Po-
szvéti vsze moje radoszti, i pomágaj
mi, Bo'ze! nosziti vsze nevôle, stere na
méne i na te moje püsztis. Mirovno,
zadovolno i szrecsno mi dáj med timi
mojimi 'zivetí. Naj sze moje szrdcze

boji i lübi Tebé; i düsa moja sze Tebé
nesztanoma dr'zi; i czêli moj 'zitek naj
bode csíszt i szvéti i nepokárani: teda
mi ne szfalí szrdcza mirovnoszt i zado-
volnoszt, szreca i blá'zensztvo. Pomo-
zi, Goszpodne! mené i vsze one, stere
szí mi dáo na tô blá'zensztvo. Amen.

Molitev neszrecsni hi'znikov.

Velka nevola le'zi na meni, vsze
dobróte Bôg! i záto hitim pred Tvoje
licze, naj moje oranyéno szrdcze pred
Tebom vövlejém. Ár je szamo pri Tebi
trôst, bátrivnoszt i obészelnoszt. Ah!
to lêpo blá'zeno histvo, vu sterom vnô-
gi lüdje, kak angelje, veszélo 'zivéjo,
je za méne vretina vnôgi britki nevôl; i ka
bi me eti náj bole, i náj globse rê'ze, i
napuni moje szrdcze z-tú'znosztjov i

boleznosztjov. Oh! odpüsztí, miloszti-
ven Ocsa! csi vu mojoj 'zalosztí za-
szkúzeni moje roké dvojécs gori k-ne-
bészam pozdigávam; sze Tebi tô'zim;
i komaj znám mojim szkuzam i to'z-
bam konecz vcsiniti. Pomágaj Ti szám,
da znám nad szebom ládati, i z-Tebom
i z-mojov verov sze trôstati vu toj vel-
koj neszrecsi, stera na meni le'zi. Vem, kí
Tebé lübijó ino sze bojijó, onim vsze
na dobro szlü'zi.

Pravicsno i mocsno sze scsém var-
dêvati; jeli szem nej szám zrok moje ne-
szrecse? jeli je nej po mojem neszpá-
metnom i zlocsasztom ponásanyi tá
nevôla na mojo glavô prisla? jeli je
nej nevêrnoszt, náturno, szilno szrdcze
toga zrôk, kaj nyevka i nemirovnoszt
med nama láda? I jeli sze tüdi pascsim z-
miriti, bin poprâviti; jeli scsém po etom-
toga vernêse i mirovnêse szrdcze meti
i zdr'zati? Oh vsze vsze bojdi od méne
doprineseno, ka nyevki konecz vcsiniti

i to drágo jedinsztvo nazáj szpraviti more. — Nyevka, znám, nika ne valá; 'znyôv ne rasztrgam to mocsno vezálo, stero náj szklenyáva: do szmrți mi je szrdcze tá porocseno. Tak mi je bole potrpeti, zamúcsati, vsze odvrácsati, ka bi mi hí'zni mir porüsiló, kak ogen rá-siti, v-nyega oli vlêvati. Csi pa pôleg vszega mojga dobroga ponásanya escse dönok ne miné od méne tá nevola: záto ne vczagüjem. — Bátrivno poglédnem teda gori k-Tebi, oh Bôg! i ta miszel: kaj Ti poznas mojo nedú'znoszt, de za méne trôst i obészelnoszt. Na tom bodem, da pri náj véksoj nedu'znosztí, csi sze mi hüdo zgodí, záto vszigdár mirovnoszt, trplívoszt zdr'zim, i zadomescsávanyi vu szrdczi meszta ne dám. Ár szamo teda szlobodno prihájam k-Tvojoj milosci, i z-mirovnim szrdczom idem mojo 'zmetno pôt. Ti me ne nihás brezi trôsta i bátrivnosztí; i mirovno bode moje szrdcze escse vu

náj véksoj neszrecsi, i le'zej sze docsá-
kam onoga veszelêsega vrêmena, vu
sterom' sze oszlobodim z-eti teski nevôl.
Tecsasz sze scsém trôstati; verno op-
rávlam moje dú'znoszt, i sze pascsim
na Tvojo miloscsó i vszej posteni lüd-
lübéznoszt vrêdnoga djáti. Bojdi z-mei
nom, moj Bôg, i dáj sze mi vu Tebi
vüpati. Amen.

Molitev neotrocsni hiz'- nikov.

Szmileni Bôg! ki moj sztán vu
Tvoji rokáj más, i nyega nezbrojenov
modrôsztjov i dobrôtov ravnas, k-Tebi
prihájam vu vszákoj dreszélnoszt, stera
me doszégne; vu vszákoj nevôli, stera
me dojde; vu vszákoj neszrecsi; stera
me do zémle pobija. Ár znám, Ti szi
náj obilnêsa vretina vszega trôsta i obe-

szeljá. I tak zdaj tüdi pred Tebom vö-
vlejém moje szrdcze, geto je bolécse
za toga volo, kaj brezi one náj csisz-
têse radoszti more bidti, stero tak vnôgi
otrocsni roditeljo v'zivajo. Ovo! meni
ne czveté ono veszélo vüpanye: z-moje
krvi dober odvetek dobiti, i nyega meszto
szébe na szvéti po mojoj szmrty niháti;
ne csüjem: ono blá'zensztvo vu szrdczy
mojem, stero ocsüjejo z-deczôv blagosz-
loven roditelje. Oh! odpüsztí Ti, ki szí
roditelszka csütênnya i v-méne polo'zo:
csi me vcsászi na tihoma 'zaloszt i bo-
lezen obláda; szrdcze ne mirüje, i v-ne-
zadovolnoszt sze püsztí. — Ali dönök
vküp szí zaberém pamet i mészli; ne
vczagüjem prevecs, i ne püsztím sze
czelô 'zalosztí i boleznosztí. Dáj mi
znati, oh Bo'ze! kaj escse i teda bla-
goszlávlas; gda nam nase 'zerjáve 'zelé
ne szpunis, i náj lêpsa vüpanya raszka-
dís; kaj Ti, gda nam kaj zatajís, ka bi
radi meli — tô vsze zmôdri i dobri

czilov csinis; i kaj tak mi zadosztazroka mámo, sze Tvojoj szvétoj vòli z-právov vüpaznosztjòv podati. Da bi moje ocsí vsze mogle previditi, za koj volo Ti meni otroke zatajis: moje szrdcze bi hválilo Tebé; i za stero sze zdaj vcsászi 'zalosztí, bi Ti z-czêle düse hválo dávalo i veszélo govorilo: „Ka Bôg csini, vsze je dobro“. Oh! pomágaj mi tak moje nezadovolno szrdcze vtisati, csi nemirüje, kaj je brezi roditelszke radosztí; i dáj szemi trôstati, csi mi kaj zatajis, ka mi szrdcze krôto'zelej. Vêm, je tô od méne nemogôcse znati, csi ne bi neszrecsa bila za méne: csi bi mi vsze po vòli slo; csi ne bi teda, csi bi z-deczòv darüvan bio, tá od nisterni nevòl mantrána, ali pa od szmrti rano porobléna, ali na hüdi 'zitek zapelana dêcza za méne pekel, nevola bila, meszto toga, kaj bi mi mogla trôst veszeljé i vüpanye bidti. — Nej — moj dober Bôg! nescsem morjüvati

prôti Tebi i Tvojemi ravnanyi; zado-
volno mi bojdi szrdcze, kakoli na méne
püsztis. Csi sze szvojoj dêczi nemorem
veszeliti : drügim scsém tô bidti. Vnôgo
ji jeszte, ki pomôcs i obrambo potre-
büjejo : oh tim bodem pomocsník, za-
govoritel, ocsa; v-tom bode moja ra-
doszt, kaj 'znyimi dobro csinim, i z-lü-
béznosztjôv k-szebi vlecsém. Tak escse
brezi lasztívne deczé bodem roditelszko
radoszt v'zivao; i geto szvét odsztávím:
teda me escse bодо z-szkuzami, i z-
placsom szprevájali na moj pocsinek;
i blagoszlov pravili na moj tühi grob!
Amen.

Molitev noszécse 'zené.

Dober Bôg! z-lêpimi vüpanyami
koronüjes Ti moje dnéve, i szlátka ve-
szeljá szprávlas mojmi szrdczi! V'zivati
jo morem — tô drágo radoszt edne

lübécse mataré; szkoro morem viditi
vu nôvo-rodjenom czeczátkem detéti tô
materno lübéznoszt i nistero razvesze-
lécse vüpanye. Tô detécze, ka szem za-
noszila, i z-Bogá pomôcsjov, vüpam,
sze szrecsno porodi, vcsini: kaj mi moj
'zitek bode vu vnôgom prijetnêsi, i tá
prisesztna sze mi v-lêpsem sztáni szka-
'züjo. Oh csíszta Lübéznoszt! bojdí
Tebi prijetna moja hvála, stero zdaj
pred Tébe neszém. Vari, proszím Te,
Tô gingavo sztvorjênye, stero sze pod
szrdczom mojim gible; bráni te drági
szád moje lübézni od vszáke pogübeli.
Vsze scsém verno odvrácsati, ka bi
nyemi na skodo bilô; za dvá 'zitka sze
mam szkrbêti; i za dvá 'zitka ednôk
racsún dati; záto escse ednôk tak szkr-
bliva i pázлива scsém bidti. Z-veszélím
ino bátrivnim szrdczom glédám prôti
onomi hipi, gda toga narodjenoga de-
técza vidênnye odevzeme vszo bolezen,
z-sterov sze porodí; i csi mi vcsászi

trepecse szrdcze pred onov vörov: scsém
sze szpomenôti, kaj Ti, oh Bôg! ravnas,
varjes mené; i tak mojo bolêznosst
tüdi lehkôtio, i 'zalôsztne dnéve mi z-
tém obdarüivao bodes, kaj mi szlêdi csi-
szto roditelszko radoszt v'zivati dás. Na
té radoszti me vrêdno vcsiniti, i po du-
'znoszt moji vernom szpunyávanyi k-
nyim jedrno sze pripraviti — tô mi,
Goszpodue! naj nesztanoma na szrdczi
le'zi, i ka na tô gledôcs zacsnem i csi-
nim — k-tomi dáj Ti szam, oh Bôg!
tam od zgoraj Tvoj blagoszlov. I geto
pride tá teska vöra mojga rodjenyá: oh!
lehkôti mi bremen; dáj mi môcs i trôst
vu bolêznaj; i po krátkom trplênýi naj
razveszeli edno zdravo dête mojo düso
i moje szrdcze. Poszlühni, oh Goszpodne!
moje zdühávanye; i dáj sze mi vszig-
dár vu Tebi vüpati. Amen.

Molitev 'zené po rodinsztvi.

Z-zahválnov dikov idem pred Tébe, oh Ti, ki szi csiszta lübéznoszt, i vsze razveszeljávas i blagoszlávas, ka 'zitek i düh má Ti szi i mené pomágao vu vöri moji britki môk i boleznoszt; odvno szi od méne pogübelnoszt, na szrêdi med szmrtjôv szi me obdr'zao, i dao szi mi zadobiti, ka mi je szrdcze 'zelêlo — tô szlatko materno radoszt. Hvála i dika Tebi na veke za tô nezgovorno radoszt, i vsza moja pamet i miszel je na tom detéczi, steroga 'zitka i zdrávja varvanye szi Ti, oh Bôg! na méne zavüpao. Csi je Tvoja vola, oh Bo'ze! i csi na dobro szlü'zi tomi deteti, i etomi szvéti: zdr'zi nyemi te dáni 'zitek; dáj szrecsno pognati, zrászti, i dozoriti sze tomi dobromi, stero szi vnyé polo'zo; i tô drágo dête dáj da goriraszté, kak ednôk Jczus je rászao, nej

szamo vu têli, nego i vu modrôszti, i
vu vszêm dobrom. Tvoj dober dûh je
naj ravna po ednákoj pôti, da raszté
'znyega en dober i posteni cslovek, sz-
vojim roditelom na trôst i radoszt, i
vszêm dobrim lüdém na dopádjenoszt.
Ne dáj mi nigdár pozábiti: kaj je nyega
szreca i neszreca, dobro i hüdo vu
moji rokaj; kak je gorihránim, táksi
cslovek bode 'znyega. Daj mi tak verno
csiniti, ka szem nyemi du'zna; dáj mi
na nyega zdrávje, môcs, düso i têlo
szkrblivo paziti, i vsze odvrácsati, ka
bi nyemi skodlivo moglo bidti; dáj da
rano vu szvojem vrêmeni vszadim v-
nyega gingavo szrdcze vszega dobroga
zdravo szemen, ino je navcsim náj bole
na Tvojo lübéznoszt i bojaznoszt. Bla-
goszlovi, dober Bôg! dobro namenyá-
vanye roditelov za tô dête, stero szí Ti
nam dao, i nasoj szkrbi zavüpao. Tebi
bojdi dika i hvála na veke. Amen.

Molitev vu velkoj szühocsi.

Vszamogôcsi i môder szvêta Ravnitel! z-modrosztjôv i lübéznosztjôv ravnas i zdr'závas Ti vsze, ka szi szt-vôro; v-Tvojem ravnanyi nega falinge, nega zaosztánya; te szvét i natúra ide nasztanoma pôleg szvojega réda szebi od zacsétka máo odlocsenoga; i csi szenám vecs menyé te réd nebi vido ednáko naszledüvani bidti, kakti krátkepámeti lüdém: dönok sze je záto nej pobontao; ár nyega Tvoja modrôszt i zmo'znoszt poravnáva. — Zmo'zen, dober i milosztiven szi Ti tekájse; ka szez-czilami Tvojmi i volôv gliha, tô je Tebi nej nemogôcse; kak li scsés: 'ze sze zgodi; kak li velis: naj bode, taki jeszte. Tak takáj oblákom zapovês, i bôgajo Tebé! po nébi — etoj velikojsirini nebeszkoi — sze razpüsztijoi; i

ovo! vecs menye de'zd'za vlázi zemlô nasô.

Ah Goszpodne! Ti szám vidis, nasa zemla potrebüje blagoszlovlene rosze; szuncza vrocsina 'zgé polá; tráva szêhne, zemla i szvêt szvojo lepoto. zgübáv ajo — vu tú'zen obráz sze oblácsijo, i vsza odprtimi nárocsami 'zelêjo i csákajo Tvoj nebeszki o'zivecsi blagoszlov; szükesina, glád sze prtí — trüd nájem ne obecsáva.

Goszpodne! Ti szi od vekivekoma bio nasa obranba; nigdár sze escse Tvoja zmo'zna i dobra rôka nad nami nej szkresila; prvo szi vszigdár znami dobro vesíno, kak bi mi miszliti i prosziti znali. Z-jezermi, ki v-etøj szühôcsi k-Tebi za potrêbno vlago zdühávajo, i jasz pred Tébe vu molitvi mojoj prihájam z-czêlov vüpaznosztjov i poniznosztjov, i klecsécs Te proszim: szmilüj sze nám oh dober Ocsa! odpri Tvoje obilne roké, zapovej meglám, naj nasoj pre-

szühoj zemli en tühi, dober i 'ziroven
de'zd'z prineszéjo, da nász razveszelíjo,
trávicze, polé, goricze, i czêlo natúro
o'zivíjo; nase szrdcze pa z-nôvim vü-
panyem i jedrvosztjôv oszná'zijo. Velki
Bôg! vu Tvoje zmo'zne roké denem
vsze moje szkrbi — csíni z-menom i
zevszemi nami i zdaj pôleg Tvoje môdre
lübézni za Jezus Krisztusa vrêdnoszt.
Amen.

Molitev vu velkoj mo- krôcsi.

Neszkoncsane dobrôte Bôg! mi-
losztiven Ocsa nebeszki! pri zacsétki
szvêta szí 'ze Ti Tvojo veliko Lübész-
noszt etak nám vövjavo: „dokecs zemla
sztála bode, nigdár ne hênnya szejádev
i 'zétva; zima i leto; toplôcsa i mraz;
dén i nôcs.“ Tô szmo mi 'ze do eti
máo nesztanoma szküszili; vszáko leto

sze je ponôvila tá ocsinszka oblüba. Tô obecsanye nám i zdaj nase vüpanye o'ziváva; kaj i v-etom leti nász ne odsztávis, nego nász z-Tvojov dobrocsinécsov obranbov pokrivaó bodes. — Csíszta szo Tvoja dela; i dobrotivna escse teda Tvoja zrendelüvanya, gda vu nyíh naprej ne vídimo dobra vöidênnya. Dönok verjem; Ti mi ne vze-mes za hüdo; csi z-vnôgimi drügimi mojmi 'zalosztnimi priátelami, ki z-menom vréd szkuznimi ocsmí vu ta priseszt-na glédajo, sze i jasz vu vezdásnyoj nevôli Tebi, moj Bôg! tô'zim ino mo-im, — 'Ze dugo je szkrito pred ocsmí nasimi to predrágo szuncze; 'ze dugo je oblácsna néba; i gôszte meglé i z-velkov mokrôcsov nasim polám sze z-pogübelov prtíjo; i csloveka szlabo szrdcze trepecse pred szükesinov, stero 'ze naprêká'zejo ténke i 'zúte szetvé. Ocsa milosztiven, ki vszigdár z-lübéznoszti csinís, kakoli scsés z-Tvojmi sztvármi;

poszlühni mojo i vszej oni molitev, ki vtoj nevôli k-Tebi zdühávajo. Csi je glihno Tvojoj modrôszti, odvrni od nász eto nevôlo; raz'zeni meglé; razvédri nébo; poká'zi toplo szuncze: da sze z-vodôv zalejána zemla poszüsí; zadrevenê szetvé, polé i goricze o'zivéjo; vszøj potrebüvájôcsøj sztvári 'zivis sze podeljáva. Csíni z-námi, oh Goszpodne Bo'ze, kak sze Tebi vídi. Amen.

Molitev vu vrêmeni bojne.

K-Tebi, vszamogôcsi Bôg! ki národe i nyih pripetjá môdro ravnas, i szresco nyihcvo dosztakrát po nevôl i môk pôti naprêpomágas, — k-Tebi goriglédamb zdaj mi szpácseni, pregányani, dreszélni: dönok z-vü paznosztjov i pokornosztjov. Te drági mir z-szvojimi

lêpimi blagoszlovami je od nasz odísao; i pregányanye, nemirovcsina, protivinsztvo i bojna szo na meszto sztôpila, i czêle králevcsine i národe troszijo z-grôzov i bojazosztjov. Bogata polá sze opüscsávajo; várasje i vesznicze na nikoj szprávlajo; solé sze zapréjo; vcsenyá, mestrie gorihenyajo; jezero lüdi sze je 'ze na kôdisko paliczo vrglo; i jezero sze ji escse nyé vcsakati má; vnô'zinó ji je 'ze vu krvávom boji szpadnolo, i vnô'zino i escse príde vu szmrti i pogübelnoszti roké. Oh odpüsztí nám, szvêta zmo'zen Ravnitel, csi vu etaksi pogübelaj z kuznimi ocsmi k'Tebi vu nebésza glédamo, i nisterôcs pomenkati scsémo pred onimi, stera escse na nász csákajo. Ali dônok czelô ne zdvojimo; scsémo sze gori dr'zati; scsémo prav premiszliti ono vecsno isztino: kaj Tvoja vecsna rôka ravna czêli szvêt: Tvoja lübéznoszt nász varje; ino Tvoja modrôszt i dobrôta vu právom vrêmeni

vszêm protivinsztvam, vszêmi krvi-pre-
lêvanyi konecz vcsiní, i tim národam
nazáj podêli mîra szrecso i blagoszlov.
Vêm, Ti ravnas králov szrdcza, kak
vodene mehére, i csi scséjo prêk mejé
nyihovoga ládanya sztôpiti: Ti sze nyim
pripetis: „li do etecz i nej dale!“ —
Oh tak i mi vu etaksem nezmernom
vrêmeni naso vûpazen li vu Tebi po-
lo'zimo, i vsza dobra od Tébe csáka-
mo; zagvûsno verjemo, kaj Ti escse
po krvávoj bojni velke i lêpe czile za-
dobiti, i národe etoga szvêta vcsiti,
szpôtiti i poravnati znás. Ne dáj nám,
Goszpodne! ni eto zmêsono vrêmen
tak tá pûsztiti, kaj ne bi Tvojo zmo-
'zno rokô na pámet vzéli, i na vcsenyé
i pobôgsanye obrnoli. Ti zmêساني hípi
'zitka nasega nász náj opomenéjo na
márnoszt eti szvetszki kincsov; da pre-
vecs za nyé ne lovimo; naj ponovijo
vu nami lûbézen i vernoszt k-nasoj do-
movini; naj nász vcsijo na trplivoszt,

zadovôlnoszt i sztálnoszt; nám dájo
vrêdnoszt priátelsztva i práve pobo'z-
noszti prestimati; naj szpomenêjo nász
z-nasi grêhov, i nadignejo na pokôro;
i nazáj pelajo k-Tebi, oh Goszpodne!
z-koga szmo sze vu dobri dnévi tak
vnogokrát szpozábili. Ka na nász pridti
má — tô szamo Ti znás; ali záto ne
vczagamo, nego z-zdrznim szrdczcm
idemo prôti tim prisesztnim. Ti ne vze-
mes od nász Tvoji ôcsi, i ka na nász
püsztis, za dobro bode nam szlü'zilo.
Oh zmo'zen Bôg! vszêj králov Král
Ti szám bojdi z-onimi, ki za nász bo-
jújo; daj nyim bátrivnoszt i zrdrznoszt;
podêli vojom môdroszt i sztálni düh; i
csi sze Tebi vídi: dáj nyim obládati.
Bátrivi i trôstaj tiszte, ki szo bli'ze k-
ognyi, i vecs nevôl i môk trpeti morejo;
lêhkôti bolezní oranyeni bojnikov; obé-
szeli szrdczá nisteri rodjenicz, stere szo
od szvoji lübléni szinkov szprávlene;
koronüj pa domovino z-tim 'zelnim zlá-

tim mirom i pokojom: da mi pod nye-
govimi perôtami blá'zeno 'živémo; nase
sztáve dú'znoszti brezi zádiv oprávlamo
i Tebé, nasega Bogá, nej med bojaz-
nosztjov i terpetanyom; nego z-veszélini
szrdczom hválimo i dícsimo. Amen.

Molitev vu nazájszpráv- lenom miri.

Z-veszélim szrdczom, oh szmileni
nebeszki Ocsa? sze szká'zemo mi pred
Tvojim líczom, i neszémo Tebi áldov
csíszte zahválnoszti za ono Tvojo pre-
veliko dobrôto: kaj szi zdühávanya
nasa poszlühno, pojne besznôcsi ko-
necz vrgao, i te vrêlo-'zelní mir nazáj
darüvao. — 'Ze szi le'zi odühávamo;
nase polé; i vsze dr'zánye je vu bá-
trivnom sztáni; pogübele szo minôle; i
ki szo med 'zitkom i szmrtjov víszili'

domovino bránili — ti bojniczke vu — nárocsaj mirá i jedinsztva sze zdaj veszelijo. Nistera verna mati csüje on veszéli glász: Tvoj szin 'zivé; nisteroj tüvárisczi, steroj je bojna odegnála mo'zá, sze on veszéli glász prineszé: 'zivé tvoj veren, kcga szí za zgüblenoga stímala. Oh kak velki dár je mir; vu nyem jedrnej doprinásamo nasa dela; le'zi idemo naso szvetszko pôť; veszelimo sze nasemi vandranyi, i z-lepsimi vüpanyami glédamo vu ta prisesztna! Oh Ti, ki szí lüdsztva Tvojega nevolám i mantrám konecz vsíno; nyihovi bolezen i jajov szkuzé na veszélnosztí szkuzé; nyih bojazni na vüpanye, treptanya na vüpaznoszt, zmêsavo na lepsi réd i pokójnoszt, nevôlo na szreco obrno, i tò szí nyim nazáj darüvao, ka szo tak krôto 'zeleli i Tebé, nebeszkoga Bogá, proszili, ôh prevelike milosztí Bôg! kak moremo mi Tebé za tô Tvojo miloscsô vrêdno dícsiti i hváliti? Gde vzememo

recsí, kaj bi tiszto, ka obcsütimo globoko vu szrdczi, Tebi ocsiveszno vövjávali? Oh Goszpodne! Ti szí nezgovorno doszta dobra z-nami vcsíno! Tô naj ne pozábi nigdár nasa pamet, dokcs na szvétí 'zivémo; Tebé naj hváli i dícsi na veke nas 'zitek. Oh! dáj da z-toga mira blagoszlovami zahválno 'zivémo, i prílike, stere nám dáva, na pôbôgsanye obrnémo. Dáj da lüdsztvo ete zemlé, i vszi poglavniczke jedrno vsza odvrácsajo, stera plamén nerédni náklonoszt znôvics za'zariti, nyih pokoj porüsi, i bójne csemernoszt pá naprêpri-neszti bi mogla. Tak ravnaj poglavníkov szrdczá, ça vu mira ládanyi czêlo nyihovo pamet na szvoji králevcsin z-not-rêsnyega blá'zensztva zvršávanya obrnéjo. Nyihovim tanácsnikom dáj modrôszt: da niksi drügi tanács ne dávajo, kak steri domovini na dobro szlü'zi; podlo'zancze i vsze domovincsare napuni z-právov lübéznosztjov k-domovini

szvojoj; vszáke hasznovite solszke i
czérkevne násztave, mestrie i trstvo ob-
darüj z-szrecsnimi pomocsníkmi, dobro-
csinitelmi i priátelmi. Vu vszej sztávaj
naj láda düh práve modrôszti, delav-
noszti, réda i jedinsztva, lübezni i dob-
rocsinênya, zadovolnoszti i pobo'zno-
szti; naj czveté hí'zni mir i szreca.
Vszáki naj nájde vu dú'znoszt szvoji
oprávlanyi szvojo nájvékso radoszt, i
szvoja nebésza na zemli. Tak bojdi od
nász te nôvi mir ponüczani, dokecs
nász od etecz vzemes tá vu Tvojega
králesztva vekivecsni mir. Amen.

Molitev vu vrêmeni po- mora.

Vszamogôcsi Bôg! vu koga rokaj
jeszte nas 'zitek, i vu koga knigaj szo
nasi dnévi zapiszani, i vu nezbrojenom

tanácsi je polo'zena ta vöra, vu steroj
od técz mámo odhájati, — k-Tebi szíli
moje dreszélno szrdcze vu eti dnévi
velke pogübelnoszti i pomora. Na vsze
krajé besznej szmrti zmo'znoszt i po-
béra vsze brezi rázlocska — sztäre i
mláde, mocsne i szlabe; tak sze i mojmi
'zitki z-pogübelov prtí. Csíszt Dobrota!
öbvzėti z-szmrti robsztvom, i 'zitka po-
gübelnosztami, k-Tebi prihájam z-czê-
lov vüpoznosztjôv, i tá miszel: kaj vsze
moje pripetjé vu Tvoji rokaj pocsíva,
je za méne trôst i bátrivanye. Oh da
mi nigdár nebi tá miszel z-moje pámeti
odisla; da bi me prehodila i krêpila,
gda mi szrdcze vezagati, i v-dnojnoszt
szpádnoti scsé!

Gospodne! Ti náj bole znás, ka
mi prav na dobro szlü'zi. Vcsíni z-me-
nom, kak sze Tebi vídi. Tvoj lasztiven
dár je moj 'zitek: rad Ti ga tá dám,
csi ga od méne vezdaj vzėti na dobro
nájdes. Neszpametno i brezi szile ga

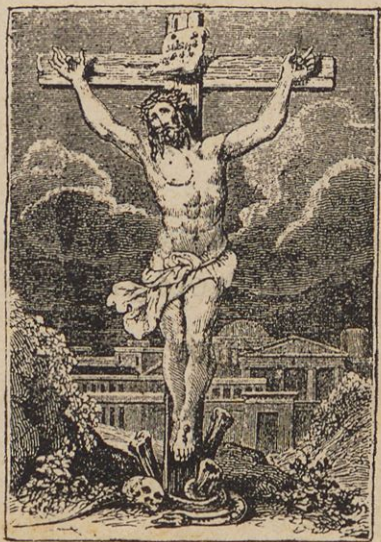
nescsem vu pogübelo szühnoti; po sat-
ringaj ga tüdi nescsem brániti; ár bi
tak prôti Tebi pregrêso : ali dönok scsém
na nyega zgübicsek pripráven bidti;
scsém sze znôtra i zvüna tak oprávlati,
kaj, gdakoli ta szmrt szvojo rokô za
menom vtégne, gotov sze nájdem, i rad
naszledüjem. Lübléni Ocsa ! v-Tvojo ob-
ranbo pôdám jasz szám szebé, i one,
ki szo mi drági i lübléni; Tebi por-
csám vsze te moje, i vsza ta dobra,
stera szí nám dáó. — Moje szrd-
cze je mirovno i veszélo; ár znám
Tvoja ocsinszka lübéznoszt verosztüje
nad menom; szmrt me naj z-szvojim
opüscsávanyem ne posztrási; ár znám,
moj 'zitek ravna edna nevidôcsa rôka,
stera je zmo'znêsa, kak ta szmrt. Oh
záto ne vczagüj, ne trepecsi, oh düsa
moja ! csi gli szí na vsze kráje z-mrt-
veczi obvzéta, i vídis odprête grôbe. Ni-
háj na Bogá tvoje pôti; vüpaj sze vu
nyem, On z-tébom vsze dobro csiní. Amen.

Molitev po pomori.

Nebész prezmo'zen Ravnitel! z-je-
zér dūsami, stere szo po Tebi z-velki
'zitka pogübel oszlobodjene, jasz tüdi
zahválnim szrdczom zvisávam Tvojo
lúbéznoszt, stera je nad menom vero-
sztüvala, moj szlab 'zitek varvala, kaj
ga je szmrtil 'zelezna rôka vu eti pogü-
belni dnévi nej vtrgnola. Szamo Ti,
moj Bôg! szil mené obarvao, kaj szem
escse vu 'zitki, ino sze zdaj nyemi z-
nôvics veszelím. Oh! hvála Tebi, dober
Bôg! za Tvojo veliko szkrblívôsz. Zdaj
je 'ze vsze mirovnêse i veszelêse grá-
talo. Bole priaznívo nám szvéti to drágo
szuncze; v-veszélom obrázi sze szka-
'züje czêla natúra; lübeznívo dávajo
roditelje deczi; tiváris tivárisiczi, priátel
priáteli, szôszed szôszedi szvojemi ro-
kô; i escse tisztí, ki szo prvo eden za
drügoga nej márali. z-krívimi ôcsmi

eden kre drügoga mímó sli — zdaj szo
bele naponi vküpszklenyeni; nevôla je
nyéh vküpprignála, zmiríla; i zdaj sze
veszelíjo, kaj szo szmrti rôk rêseni. Oh
Tí, ki escse po velki nevoláj nase blá-
'zensztvo naprêpomágati scsés, vzemi
nasó szrcsno hválo za tô, kaj szí nász
pogübelnosztam i szmrti rôk vövneszao.
Isztina, nisterno drágo szrdcze je szpad-
nolo pod szmrti koszôv; i szkuzé mi
tecséjo za vnôge, stere je moje szrdcze
lúbilo i postüvalo. — Ali záto ne vczá-
gam nad tim zgübicskom; nego sze z-
tim trostam; kaj szo té tápreminyêne
düse pri Tebi, oh Bôg! i dobro szráh-
nyene. Poetomtoga mi escse ednôk tak
drági bojdi moj 'zitek, i escse tak z-
velkov jedrnosztjov na haszek obrnye-
ni. Nigdár sze naj ne loví düsa moja
prevecs za eta zemelszka, nego za tákse
kincse sze pascsi, steri szo obsztojécsi,
i vu szlêdnyem hípi mi trôst podelíjo,
ino me prêk szprevodíjo na ov bôgsi

szvét. Náj ráj bojdi moj düh i moje
szrdcze pri Tebi, ki szí sze escse v-etom
pogübelnom vrêmeni, kak Ocsd i Osz-
loboditel k-meni szkázao, i mója düsa
vszigdár zahválno zvisáva Tvoje szvéto
Imé. Amen.

V.

Molitvi i trôstanye
vu betégi.

Bete'znika ütrásnya molitev.

Oh, Ti, ki escse teda ne hênyas
lûbiti, gda nevoló i boleznoszt na nász
pûsztís, Vszamogôcsi i milosztiven Bôg!
Ti szí v-etoj mojoj nevôli moj náj véksi
Bátrivitel, i jedina vûpaznoszt. K-'tebi
podignem v-etoj ütrásnyoj vöri moje
szrdcze; pri 'Tebi iscsem nevôl moji
potisanye i pomôcs. Ti szí mené do
eti máo lepô vodo; vnôge radosztí vtá-
lao, vecs dobra z-menom vcsíno, kak
prosziti i zapopádnóti znao; vu vnôgi
nevôlaj moji sz szamo Ti mené trôs-
tao i bráno, i vsza pripetjá szí mi vszig-
dár na dobro zravnao.

Ne zdaj me ne nihás, znám, oh

dober Bôg! brezi trôsta i pomôcsi; i zdaj mi szküsziti dás: kaj onim, ki Tebé lübijó, vsza na dobro szlû'zijo. Na Tébe sze tak scsém czelô zavüpati: vsíni z-menom, kak sze Tebi vídi. Jasz ne znám, ka bode za méne bôgse; jeli csi sze hitro zmorem. ali dugo geccsim na beté'znoj poszteli; nevém: jeli 'zitek ali szmrt bode bôgsa za méne. Môder Ravnitel! Ti odlôcsi meszto méne, — tô odlôcsi, ka je náj bôgse. Zadovolim sze z-Tvojov volôv; szamo Te tô pro-szim: pomágaj ona nistera lêta, mészecze i dnéve, stere mi escse podelis, na düse ôpravo obrnôti; pomágaj mi hí'zo zrendelüvati, i vsza prvo v-réd szpraviti, kak mi vmrêti bode.

Ete 'zitek je kak tráva, stera sze zelení, i pá povêhne. Ne dáj mi tô nig-dár pozábiti, vszamogôcsi Bôg! pomágaj mi szrdcze i mészli od eti zemelszki odtrgnoti; pomágaj, da ni vu betégi ne hênnyam dobro csiniti, nego da i vezdaj

z-mojov trplivosztjôv, vüpaznosztjôv i
pokornosztjôv drüгим dobro példo dám.
Csi etak sze ponásam: teda sze mi nikaj
ne bode trbelo bojati betegá i szmrí;
ár vu ovom szvéti sze mám vüpati ná-
jema nevôl moji, z-sterimi ti mené zdaj
vardêvas, i k-nebészam priprávlas. Vu
Tebi sze vüpam, oh Bo'ze! ne dáj sze
mojmi vüpanyi oszramotiti. Amen.

Beté'znika vecserásnya molitev.

Szvêta Sztvoritel i Ravnitel! vszig-
dár, escse vu betégi moj milosztiven
Ocsa! z-Tvoje dobrôte szem pá eden
dén tá potroso. Nej je bio isztina i té
dén brezi teski bolezen, ali le'zêsi je
dönok bio, kak szem szi ga miszlo. Sto
je bio, ki je i dnesz meni pocsivanye,
i nistere lêhke vöre dáo, bolezní poti-

sávaeo, i v-jávkanyi trôst podêlo? Sto je bio tiszti, ki je szmilene priátele kmeni poszlao, i 'znyihovov lübéznosztjov, tanácsom i trôstom mené bátrivio? Sto je bio, ki je vmeni vero, trplivoszt i vüpaznoszt podpérao, geto szem vczagüvaeo i dvojio? Tis zi bio, oh neszkoncsana Dobrôta! Ti, ki ono obecsanye: neodsztávim te, nikak te ne odsztávim — nad vszákim szpunis, ki pri Tebi pomôcs iscse. Ni mené szí nej odsztavo ete dén, oh milosztí Ocsa! nego szí me milosztívno trôstao, batrívio i podpérao. Moja düsa dícsi Tvojo veliko dobrôto, ka szí mi tak pomágao bolezní brêmen nosziti. Krêpi me nadale z-Tvojov miloscsov, i dáj, da i ete beteg szlü'zi mojoj düsi na zvelicsanye. Ne dopüszti, kaj bi z-nemirovnosztjov i morjüvanyem szebé na Tvojo ocsinszko lübéznoszt nevrêdnoga vcsino. Krêpi me vu onoj veri: kaj Ti vsze môdro zrendelüjes, tak i mojo sztávo z-miloscsov i mod-

rosztjôv ravnas. Vu Tvojo milosztivno
obrambo preporácsam pá jasz szam
szebé i vu etoj nôcsi. Ti mi bojdi trôst
i vüpanye. Lêhkoti mi po szlatkom sznê
moje boleznî, i krêpi tüdi one, ki kre
méne vu betégi mojem verosztüjejo i
trpíjo. Blagoszlovi te moje; i obdarüj to
dobro, stero z-menom csinijo; i obda-
rüj vsze, ki sze nad trpécsimi szmilüjejo.

Vszamogôcsi! szlabo i krhko sztvor-
jenyé szem jasz; nevêm, jeli zadobim
ütrásnyega dnéva. Csi bi tá nôcs ta
szlêdnja bila vu mojem 'zitki: dáj mi
blá'zeno preminôti, i od etoga szvêta
z-onim vüpanyem szlobôd vzéti: kaj
me Ti, moj Bôg! po szmrî vu veke
blá'zeni 'zitek odpelas. Tebi ,zivém, Tebi
merjém, Tvoj szem kak vu 'zitki, tak
vu szmrî. Amen.

Trôst vu betégi.

Vekivecsen Bôg, moj náj zmo'z-nêsi Pomôcsnik! k-Tebi sze pozdigáva szrdcze moje vu eti mokaj i boleznaj, z-sterimi szi me prigledno, i vu tem nájdem mojo radoszt i trôst: kaj sze i teda lehko vü pam od Tébe pomôcs, gda sze vszáka csloveka pomôcs szkrcsi i szfali. Oh! li v-Tebi sze vü pam, i nikak ne pomenkam v-etoj vü paznoszt! Tvoje sztvorjenyé i od Tébe odküpleno dête szem jasz; pred Tebom szo i ete moje bolezní znáne. Ti vidis mojga szrdcza náj szkrivnêse 'zelênýe; vszigdár szi pri meni nazôcsi; poznas vsze, ka mi na moje bolezní ftisanye szlü'zi; i meni tüdi gucsi ovo Tvoje obecsanye: „zovi me na pomôcs vu nevôli tvojoj, oszlobodim jasz tebé: i ti me dicso bodes“. Kak bi tak pomenkávala moja vü paznoszt! Ti szi vszamogôcsi, brezi vôle Tvoje sze nika nezgodi z-menom, i kak-

sté bi vu velkoj pogübeli bio moj 'zitek ;
csi bi 'ze vszi priátelje dvojili nad mo-
jim ozdrávlanyem: Ti szí escse Teda
zmo'zen mené obdr'zati. Kak vnôge szí
nazájprizvao vu 'zitek, ki szo brezi
szape i môcsi na szmrtnoj poszteli omed-
leti le'zali! Kak je lehko Tebi i nad
menom Tvojo zmo'znoszt poszvedocsiti,
i v-méne — escse mrtvoga — 'zitka
szapo pihnoti — me o'zivetí! I kak bi
mogao vu Tvojoj pomôcsi dvojiti, geto
zagvüsno znám, kaj me Ti lübis, i
escse zdaj Tvojo szkrb od méne ne za-
tajís? Jeli more dête trepetati vu náro-
csaj szvojga lübeznivoga Ocsé? Jeli
nebi pregrêso prôti Tebi, csi bi sze
vu Tvojoj szkrbnosztí ne vüpaó, i vsze
Tvoje zrendelüvanye nebi dr'zao za
môdro i szvéto? Oh odhájj od méne
vsza dvojna miszel! Ti szí me od de-
tinsztva mao verno, lübeznivo ravnaó,
vu nevoláj pomágao krôto bi pregrêso,
csi — kak maloverecz — sze nebi vü-

pao, kaj me i zdaj zmoreš, i vecs ne-
zmêris na méne, kak prenosziti morem.
Tak escse nadale vu Tébe polo'zim mojo
vüpaznoszt. Kakoli szkoncsas od méne,
moj Bôg! vsze mi na dobro szlü'ziti
more. Eta miszel me potisa, i varje od
vszega morjüvanya. — Oh Ti, ki szí
zmo'zen escse vu ti szlabi: lehkôtimi
bolezni. Poszlhüni moje zdühávanye za
Tvoje neszkoncsane dobrôte volo. Amen.

Premislávanye za be- te'znika.

Od 'zené rodjen cslovek je krátkoga
'zitka, i vu nevoláj obilen; kak czvêt,
geto sze vözvála, doli sze vtrgne; i pre-
miné, kak ténja; i nej je sztálen. Job.
14: 1, 2.

Szvêto pismo z-vnôgimi priglihami
szpisüje doli cslovecsega 'zitka krátkoszt

i krhkoszt. Ka more bole preminôcse bidti, kak polszki czvêt? Eden máli oszter szêver, edna szlânicza ga tá po-
'zgé. Vszáko têlo je kak tráva, i nyega lepota kak polszki czvêt. Kak neształno je escse tô náj szirovêse zdrávje! Kak vnôgim neprevidnim pripetjá n je pod-
vr'zeno! Kak vnôgi betegi opasüjo te szlab 'zitek; i kak hitro nász na szmrt vr'ze escse tô náj ménse dugoványe! Na koj me tak scsé te moj dober Bôg v etom betégi opomenôti? Na tô náj bole, kaj je krátki i preminôcsi moj 'zitek. Hitro, oh kròto hitro szo preminôla 'ze ova tá pretecsena lêta 'zitka mojga; i sto zná, kelko vör i dnévov mam escse odzajaj. Szam szvoj velki nepri-
átel bi bio, csi z-vrêmena, stero sze mi escse primêri, tak nebi vzéo haszek, kak je od méne mogôcse. Ka tak mam csiniti, geto me je moj Bôg, z-betegom prigledno, ino me na 'zitka krátkoszt opomina? Tô náj bole: naj vszáko vöro

i hip modro zrendelujem. Csi je tô Bo'za
vola, kaj mi ete beteg 'zitek odrê'ze :
tô bojdi moja náj véksa szkrb, da szí
szrdceze i pamet z-pobo'znimi miszlami
oszna'zujem ; telko dobra csinim, kelko
vrêmena mam. Csi sze mi pa 'zitek
obdr'zí : vszi dnévi moji naj bodejo na-
dale Bôgi poszvecseni. Tá naj czilajo
vsza moja namenyávanya : naj eti na
szvêti doszta dobra oprávim, i vu krsz-
csanszki dobri delaj sze obogatim. 'Zitka
mojga krátkoszt me naj бүдi na tô : da
vszáki hip sze gotov dr'zim na blá'zeno
vöpreminênnye. Kak nezagvüsno je, gda
me Goszpôd pozové z-etoga szvêta !
Kak nôro bi bilô od méne, csi bi sze
z-düse zvelicsanya szpozábo ; csi ne bi
zevsze môcsi sze pascso z-lêpimi de-
lami moj 'zitek szná'ziti. Nesztanoma
bom tak szkrb meo szam na szébe, i na
vsze moje miszli i 'ze'ênnya : da sze od
Bôga ne odtrgnem. Pazo bom pri vszá-
kom na grêh zapelávanyi : gda gdakoli

me moj Bôg z-etoga szvêta pozové,
vszigdár z-dobrov dûhsnovvêstjôv pred
nyim posztánoti morem.

Ti szam dêlaj vu mení, oh vsza-
mogôcsi Düh! kak tô, naj scsém, tak
i tô, naj doprinêszém eta moja dobra
goridjánya. Vcsi me premiszliti, kak po-
trêbno je tô cseszto verosztüvanye. Ne-
mogôcse, kaj bi sze gda vu Tvoje krá-
lesztvo vzéo, csi eti ne verosztüjem i
ne bojüjem. — Ti, Goszpodne! mi z-
etim betegom na vidênnye dás, kak pre-
minôcsi je moj 'zitek, i kak me lehko
hitro zaszápi tá szmrt. Ali escse szí
me i na tákso vecsnoszt pôzvaó, stera
sze ne more zgübiti, niti zovlácsíti, niti
szprêhnoti. Pomágaj, da tô vszigdár
pred ocsmi dr'zim: kaj morem te právi
boj bojüvati, vero zdr'zati, i gda be'záj
szkoncsam, vrêden bodem vzéti pravi-
cze korôno. Amen.

Molitev vu ozdrávlényi.

Hváli Tebé düsa moja, oh Bôg!
 'zitka mojga milosztiven Oesa! Pod be-
 tega bremenom mi je szrdcze gécsalo,
 i moje temne i tuzsne ocsi szo nej
 drügo vidile, kak szmrt i odprti grob.
 Ali Ti szí mi bolezní lehkôto, beteg
 odvrno, i vu 'zitek me nazáj prizvao.
 Szrdcze mi 'ze le'zi bije; po 'zilaj mi
 krv lêpse tecsé; kotrige mi môcs dáb-
 lajo; czêlo tejlo szlatko zdrávje objemlé.
 Na koj me büdi eta nôva môcs, nôvo
 zdrávje? Na právo zahválnoszt i 'zivo vü-
 panye vu Tebi, oh Bôg! ki szí mi vsze
 tô szamo Ti darüvao. Ti szám podêli
 meni môcs na právo zahválnoszt. Do-
 püsztí, oh milosztiven Ocsa! naj veszeljá
 i zahválnosztí eta náklonoszt, stera mi
 szrdcze zdaj tak krôto prehodi, ne trpi
 szamo nisterní hip; nego mi vszigdár
 na pámeti bode Tvoja obramba i osz-
 lobodjenyé. Dáj da tô bode moja zah-

válnoszt: naj eto nôvo zdrávje na dobro obrácsam, 'zitek na Tvojo diko, i bli'znyi moji naprêidênje poszvetim. Vari me od vszáki grehov, z-sterimi bi sze moje zdrávje pokvárilo; i ne dáj mi pozábiti: kak neszrecsen je on cslovik, ki zvün toga, ka je drügin i szám szebi na 'zmécsavo, od dühsnevêszti more ono na ôcsi-metanye i potvárjanye csüti, kaj je szám zrok szvojega betega.

Vu etom mojem betégi szem nisteri dobri düs lübéznoszt szküszo poglednoli szo me priátelje, znánczi, rod-bina, ino szo mi vu 'zalosztí szrdcze razveszeljávali. Obdarüj je, oh Tí, ki nika dobra ne nihás brezi nájema, — obdarüj nyihovo vernoszt ino szrcsnoszt. Posli i k-nyim, geto beteg ali drügi kri'z na nyé püsztis szmilene i verne priátele. Ki pa vu betégi geCSIjo i v-bo-leznaj jávcsejo szmilüj sze nad nyimi, kak szí sze i nad menom szmilüvao.

Csi je pa Tvoja vola, kaj je vöpozovés
z-etoga szvêta; bojdí 'znyimi vu teskom
boji, dáj nyim blá'zeno vöpreminênýe.

Blüzi szem bio 'ze pri czíli; szmrt
sze mi je prtila, i nikse vüpanye me je
nej trôstalo, kaj gorizhodim, Ti oh mi-
losztiven Ocsa! szi me dönok obarvao,
i z-nôvim 'zitkom obdarüvao. — Ali csi
sze mi je zdaj ta szmrt szmilüvala, na
veke sze mi ne szmilüje, prvo-szledi
me zaisztino doliprité'zi i zadüsi. Oh
dáj mi, Goszpodne, tô prav premiszliti;
stere dnéve mi escse vtálas, nyé prav
trositi: da gotov bodem, gda me od
etecz pozovés. Tebi sze porácsam czelô,
ô 'zitka Goszpod! Ti szi modro v-ra-
csún vzéo dnéve moje; i teda me po-
zovés od etecz, gda za méne náj bôgse
bode Ti szi Goszpôd i Bôg moj; vcsini
zmenom kak sze Tebi vidi. Amen.

Molitev vu teskom betégi.

Vszák dén je 'zmetnêse tô brêmen, stero szi na méne djáo, oh neszkoncsane dobrôte Bôg! vsze bole me premárjajo moje bolezni, i 'ze mi je pred ocsmi te boj steroga mám bojüvati prvo, kak prejkpridem na ov bôgsi szvêt. Szpoznam mojo dú'znoszt, stero mám na Tébe gledôcs, i rad sze ponizim pod Tvojov zmo'znov rokôv. Oh düh je, isztina, gotov, ali tâlo je szlabo. Vnogokrát szi goridenem z-Tvojov volôv sze zadovoliti, lübléni Ocsa nebeszki! ali szrdcze mi hitro zmenkáva, i opesa vu Tebi moja vüpaznoszt. Bojdi mi k-pomôcsi, oh Bôg! vu mojoj szlaboszt: da do koncza Tebi veren osztánem, i vsza odicseno obládam. Ti znás; oh Vsaznajôcsi! kak szlab je te cslovek; veren szi i pravicsen, nedás nász vise szküsávat, kak moremo pre-

nosziti, i vu pripravnom vrêmeni pôť
odprês na oszlobodjênye. Tak i na
méne ne zmeris vékse brêmen, kak
prenosziti znám. 'Ze szamo nistere
'zmetne vöre mám, i po tom na veke
obládam, bom pri czíli, gde szí odêh-
nem od vszê nevôl, i szám Bôg mi
dolizbrise szkúzen obráz. Jeli nisterni
hipov bolezní mi zagvüsno vöpresztáti
bodes pomágao, oh Ti, ki szí me od
zacsétka nôtri do eti máo vörno vodc.
Ti náj bole znás, gda mi trbê ete teski
'zitek z-vecsni blá'zensztvom odmi-
niti, — z-etoga vandranya vu vecsno
domovino idti. Niti zdaj vu etom tes-
kom betégi ne nihás tá vu Tebi sze
vüpajocse dête, vu steroga 'zitka szí
tak jezerokrát Tvojo ocsinszko dobrôto
ôdicso. Nej dugo, oszlobodis je ôd vszej
nevôl, i prejk odpelas vu vecsnoga
mirá blá'zene dr'zéle.

Tecsasz pa na Jezusa, vere moje
poglávniká g. lam; od nyega sze vcsim

vu Tebi, moj Bôg, sze vüpati, mirovno
trpêti, i blá'zeno mrejtí. Kak sztálno ve-
ren je bio On do szmrti, czelô do kr'za
szmrti! Kak z-pokornim szrdczom sze
je zaniháó na Tvojo volô; kak z-mi-
rovnov pámetjov, i brezi groze je glé-
dao szmrti sztraslivoszti! Kak szem po
nyem imé dôbo? tak i zdaj 'zelém
nyega naszlednik bidti. On je szmrti
grozo prévzeo; i ón kmicsen dôl, po
sterom mi je idti, z-nebeszkim návukom
praszvêto. Tak 'zelém trpeti, vüpati i
vmrejtí, kak On, naj 'z-Nyim vréd tál
mám vu vecsnom blá'zensztvi. Nyega
náklonoszt bojdi moja náklonoszt; Nyega
szlêdnye recsi, naj bodejo moje szlêdnye
recsi: Ocsa! nej tak, kak jasz scsém,
nego kak Ti scsés! — Ocsa! bojdi
Tvoja szvéta i môdra vôla! Ocsa! vu
Tvoje roké porácsam mojo düso!!
Amen.

Trôst prôti szmrtnoj grozi.

Grozna i sztrasna je tá szmrt, o-
trgne nász od nasi priátelov, i od vszej,
stere szmo eti lübili i postüivali; vsza
lêpa tüvárstva na nikoj szprávi; zapré
nam ocsi predevszim, ka je eti drágo i
prijétno bilô, i ne dá drügo viditi, kak
kmicsen gob i tú'zno szprhlivoszt. Kak
sztrasno bi za méne bilô, csi nebi mo-
gao moje ocsi na te bôgsi szvét zdig-
noti; csi nebi meo vüpanya: kaj tá
szmrt ne bode drügo, kak prejkidên-
ye na bôgsi 'zitek. Ali kak szrecsen szem,
kaj szem krszczenik! Znám z-vere moje
vecsnyá, kaj On, ki me je vu mojem
'zitki tak csüdno vodo, z-menom nez-
racsúnano dobra vecsino — niti vu sz-
mrti me ne odsztávi; ne zatají szvojo
pomôcs od méne, nego me pokójno
prêk odneszé vu vecsne mirovnoszt
blá'zene dr'zéle. Dokecs szem eti na

zemli 'zivo, z-vnôgimi nevôlami szem
 sze boriti mogao; nikaj mi je nej mo-
 glo szrdcze czelô zadovoliti. Vnôga pri-
 petjá szo zburkávala düse moje pokoj,
 ino szo mi ocsiveszno na znánye dalá:
 kaj eti nemamo sztálnoga meszta; i
 nej je eti te czil, steroga iscsemo. Vu
 szmrti vsze nevôle henyajo; tam prêk
 groba nájde te opêsaní vandrar szvojo
 právo domovino; tam Bôg szam z-ôcsi
 zbrise nyegove britke szkuzé, i tam ob-
 darüje eti vu 'zitki szkázano vernoszt
 i trplivoszt z táksim blá'zensztvom,
 stero csloveka jezik nemore dopovedati.
 Náj szi tak pride gdakoli tá vöra, stera
 mi 'zitki zemelszkomi konec z vr'ze.
 Szmrt, skrinja, grob, szprhlivnoszt —
 vi sztrásna iména, pred sterimi te ne-
 vervan trepecse, meni sze ne poká'zete
 vu sztasnom obrázi! Szamo mi düse
 zemelszki sator porüsite; nemrtelnoj
 düsi mi nika ne skôdite; escse mi têlo-
 szamo zrüsité, ali na nikoj gá ne szprá-

vite ; nigda i tô v-lepsem, i neszpr hli-
vom sztání gorisztáne.

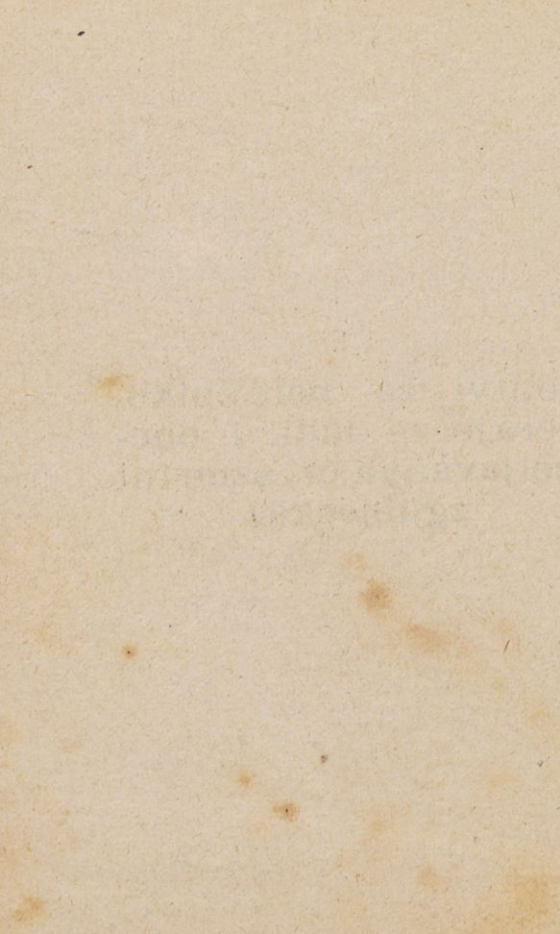
Eto blá'zeno vüpanye szamo Jezusi
mam zahváliti. Té moj Zvelicsitel je i
szam z-mrtvi sztano, i meni i vszém
vernim je obecsao : kaj, kak On 'zivé,
tak i mi 'z-nyim vréd 'ziveli bodemo.
I kak bi mogao jasz vu tom dvojiti ?
On je gláva, i jasz szem kotriga : jeli
je nej potrêbno, da kotriga tam bode,
gde je gláva ? Tak je ; gori me zbüdi
nigda z-szvojov zmo'znosztjôv, i prêk
me odpela vu nebeszko králevsztvo.
Kak z-veszélim szrdczom z-laj 'ze lehko
govorim : „szmrt ! gde je tvoj 'zálec ;
grob ! gde je tvoja oblászt ?“ Hvála Bôgi,
ki je nam obládati dao po Goszpon Je-
zus Krisztusi ! I kak nezgovorno blá-
'zena bode nemrtelna düsa, csi pravicze
i pobo'znosztí vsze zádeve obládavsi
pride vu práve popolnosztí domovino ;
tam z-pravicze vecsne vretine nôve
isztine, i csisztêsa szpoznanya zajímle ;

i vu odicseni düs tiváristvi nesztanoma
raszté vu szvesztvi! Kak olá'zen je on;
kak zvelicsitelna je onoga szmrt, ki z-
taksim vüpanyem gléda szvoje od têla
locsénye! Od taksega vüpanya i jasz
obátrivani etak velim: „csi 'zivém Bôgi
'zivém; csi vmerjém Bôgi merjém: zâto
ali 'zivém ali merjém vszigdâr szem
vu mojga Bôga rokáj. Amen.

VI.

Molitvi za bete'znike,
mérajojôcse lüdi, i obe-
szeljávanya pri szmrtni
zgübicskaj.

Molitev za beté'zno dête.

Oh neszkoncsane dobrôte Bôg, 'zitka i szmrti Goszpôd, Ocsa nebeszki! Tvoje môdro szkoncsanye je kak tô, kaj sze lüdjé na ete szvét rodijo, tak i tô, kaj brezi rázlocska sztaroszti tá mé-rajo. Tvoja szmilena dobrôta je i eto detécze dála tim nyegovim roditelom, naj i oni tál májo vu roditelszkoj radoszti; ali kaj nyega szlaba môcs tak hitro pomenkáva; i beteg, boleznoszt je sztiszkáva — tô je tüdi Tvoja dobrôta i môdro szkoncsanye.

Ah! pôleg nase cslovecese miszli, rano szehne te gingavi czvéték! Roditelov vüpanye zahája prvo, kak je szvetlo gorizislo! Tô je nas sors na etom

vsze nepopolnoszti meszti, kaj te nas Bôg, po nevôl dôli nász pela do blá'zenoga czila. Kak 'zitek dobimo, z-mokami v-rôke szégnemo, i prvo szledi od nyih na veke szlobôd vzememo.

Ti szam znás, oh vszaznajôcsi Düh! kak na teskom je tô nedú'zno sztvorjenyé, stero szí zdaj z-boleznami prigledno; i kak na dobro nyemi szlü'zi té beteg, pod sterim zdaj gecsi. Ti szam tak obrnés 'nyim — kak je náj bôgse za nyé. Z-czêlov vüpaznosztjôv sze molimo Tvojoj neszkoncsanoj dobrôti; z-ravnaj 'znyim pôleg Tvoje nezgrüntane modrôszti, kak je náj bôgse. Csi je tak bôgse, naj ozdrávi, i nadale 'zivé: oh podêli tô miloscsó — zmori je, da sze szkuzna licza, i ranyena szrdczá raz-veszelijo, i raztepeno vüpanye pá dení; Csi je pa tak bôgse za nyé, naj je 'ze vu detinsztvi vöpozovés, i tá vu vszej popolnoszt sirôko kraíno odneszés, gde sze eti zacsnyeni 'zitek dozorjáva: bojdi

hválano i za tô Tvoje veliko Imé. Tvoje je, Tiszi szloboden 'z-nyim pôleg Tvoje vòle csiniti: mi nihámo vsze na Tvojo modrôszt. Szamo Te proszimo — leh-kôti nyemi boleznî i te szmrtnî boj; po lehkóm obládanyi dáj nyemi mészto med Tebé dícsécsimi düsami vu nebészaj. Poszlühni naso molitev za vrêdnoszt nasega drágoga Odküpitela Jezus Krisztusa. Amen.

Molitev za beté'znoga mládoga csloveka.

Vu Tvoji rokaj jeszte, oh zmo'zen Bôg! zdrávje i beteg, 'zitek i szmrt; Tvoja môdra vola prekráti i podu'za 'zitka szlabo nit i gdakoli na nász vö-povês ovo isztino: „szamo do técz i nej dale!“ — vszigdár je náj bôgse za nász.

Ovo! Tvoja neprebrojena modrôszt

je i etomi mládomi krszcseniki nakloníla
boleznoszti britki pehár, nyega na be-
te'zno posztelo pritisznola; i 'ze vu náj
lêpsem 'zitka táli nyemi na vêtszt dás:
„kaj vszáko têlo je kak tráva, i nyega
lêpota, kak polszki czvêt!“

Mi neznámo, ka je bôgse za nyega;
jeli beteg ali zdrávje, szmrt ali 'zitck?
Ti szam, nas Bôg! tô náj bole znás.
I záto sze szamo pred Tebom ponizimo
ino sze Tebi molimo: szmilüj sze nad
tém nasim bete'znikom; vzemi od nyega
te bolecsine, pod sterimi nyegovo têlo
trpí; obdarüj nyega pá z-tim drágim
zdrávjem i z-krepkov mocsjôv: da sze
nadale priprávla na szvoje zrendelüvanye,
i na ovo sztávo, stero szí Ti nyemi
vözmêro. Ocsa! csi je mogôcse, naj
osztáne escse vö ete britki pehár; ali
nej kak mí scsêmo, nego bojdi kak Ti
scsés! Csi je Tvoja môdra vola, naj
nyemi tá povêhne 'zitka czvêt brezi
zrêloga száda; eti ga 'ze rano, kak

bôgsega mészta vrêdno czepiko vöszkopas; i prêk poszadis vu odicseneso krajino, gde sze lêpse vöosznovájo nyegovi talentomi: i z-tém szmo zadovolni. Szamo Te proszimo, hiti z-tov blá'zenov vörov, i gda bode toga vrêmen, vzemi k-szebi nyega nemrtelno düso, i dáj nyej mészto med tisztimi, ki szo etí nad málim verni bili, vu vecsnoj radoszti pôleg Tvoje neszkoncsane dobrôte. Amen.

Molitev za szrêdnye sztaroszti bete'znika.

Vsze dobrôte Bôg, szmileni Ocsa nebeszki! Tvoje nezgrüntane miloscse dveri szo vszigdár odprête; nikoga ne zavr'zes, ki Te z-právov vüpaznosztjôv iscsejo; vszém vernim podeljâvas pomôcs, i lehkôto; dreszélna szrdcza obe-

szolis! bolécse rane obé'zes i zvrácsis.
Tô szmo mi szlabi lüdjé 'ze vu czêlomi
nasem 'zitki nésztanoma szküszili. Ti
szi nam vszepovszéd i vszigdár blüzi
bio, csi szmo Te z-csisztim szrdczom
is kalí, Tvojo milosco i dobrôto szi
nad nami odicso. — Tô veszélo zná-
nye nam i zdaj dá bátrivno vüpaznoszt,
kaj Te iscsemo, i známo, kaj Te náj-
demo, i Ti naso molitev zagvüsno po-
szlühnes, csi sze z-Tvojev modrôsztjov
zglíha. — Ete mrtelen krszcsenik, koga
Tvoje ocsi dobro poznajo, oh Bôg! pod
boleznami na beté'znoj poszteli gecsi, i
Tebé proszi za pomôcs, obeszeljé, leh-
kôto. Nasa du'znoszt je, sze Tebi za
vsze lüdi moliti: Idemo záto pred Tébe,
oh Bôg! ki rad poszlühnes i zmores —
i proszimo Te, szmilúj sze etomi beté-
'znomi grêsniki, koga têlo tak krôto
boli i vnôge mantre trpi; né vzemi ga
na szrêdi vu 'zitki od etoga szvêta,
nego povrni nyemi nyegovo drágo zdrávje

nazáj; da Tebé eti nadale dicsi, tim szvojm i etomi szvéti na haszek bode. Ocsa! csi je mogôcse, naj osztáne escse vö té britki pehár; ali nej nasa, nego bojdi Tvoja szvéta vola. Csi je bole za toga bete'znika, naj ga vu krepkojmôcsi vöpozovés, vcsini pôleg Tvoje modrôszti; szamo Te proszimo, pripravi tak düso nyegovo, naj gda zaszpi, vu Goszpodni zaszpi, i 'zitka etoga dokoncsétek bode blá'zensztva vecsnoga zacsétek za vrêdnoszt nasega nebeszkoga Odküpitela Jezus Krisztusa. Amen.

Molitev za beté'znoga sztareza.

Velki Bôg! szvétá zmo'zen Ravnitel! Ti nász pelas za roké po 'zitka pôti do czila; Ti ravnas nase pripetjé od zibeli mao do kmicsnoga groba; Ti szkresis i vtégnes 'zitka nit; i csi kak-

koli dugo trpi nase vandranje: k-kon-
czy na sztrán moremo djáti naso vand-
rarszko paliczo, i idti pôť te britke
szmrti; ár Ti vu Tvoje knige más za-
piszane nase dnéve, i gda Tvoja mo-
drôszť za náj bôgse vidi: teda velis:
„szamo do etecz, i nej dale; zrendelűj
hi'zo tvojo; ár ti je vmrêti“.

Goszpodne! mi hválo dámo Tvo-
joj velikoj dobrôti za vsza dobra, stera
szi Ti etomi krszczeniķi na nyega du-
goj pôti podeljavao. 'Ze k-czili hiti, kak
vszi drűgi mrtelni lűcűjű; — te oszlab-
len teloven sator sze podérati scsű;
psenicza je zrűla, potrűbno je; da jo
'z ryecz po'zenya. — Oh odpűszťi, szmi-
leni Ocsa! one grűhe, z-sterimi je Tebű,
i bli'znye szvoje zbantűvao vu 'zitki
szvojem. — Podáj nyemi rokű, da vu
miri odhájja vu, csiszte pokűjnoszťi,
vecsne dr'zűle; szamo eden szťopáj —
i taki bode pri czili. Raszladűj nyemi
li te 'zmeten szmrtni boj; vzemi tű

düso k-szebi, stera 'ze tak 'zelê szvoj
vecsen pokoj. Oh Bôg! odpri nárocsa!
Oh poszlühni nase zdühávanye! Amen.

Molitev za tesko rodé- csó 'zeno.

Vszej pomocnikov náj zmo'z-
nêsi pomocnik, Ocsa milosztiven: Tvoje
môdro zrendelüvanye je, naj-sze cslo-
vecsi národ z-porodjênyem plodi i na-
rája; Tvoja Bo'za vola je vküpzvézala
z-rodjênyem bolezní; naj tém szrcsnêsa
csisztêsa bode lübézen, i tém mocsnêse
tô vezalo med máterjov i med detetom.
Toga Tvojga zrendelüvanya brêmen
csüje eta szírota; nad nyôv szo sze
prevecs po'zmécsale rodjenyá bolezní;
ta szmrt nyej britek pehár naklánya, i
'zitki sze konecz pribli'záva, Ti, ki szí
zmo'zeñ escse pri ti szlabi — odícsi

zdaj Tvojo zmo'znoszt i dobrôto ; szmilüj sze nad etov trpécsov grêsniczov, lkhkôti rodjenjá boleznoszt i ino je vti-saj ; dáj sze nyej szrecsno rêsiti szvoji môm ; i v'zivati ono szladko veszeljé : kaj sze je 'zivi cslovek na szvét porôdo. — Csi sze pa tak gliha z-Tvojov mod-rôsztjov, naj sze ona po tê boleznaj na veke rêsi telovni môm : bojdi i tô Tvoja vola. Mi Te szamo z-szrczá proszimo, pripravi nyéh düso po Tvojem szvé-tom Dühi na tô : da, geto vmerjé, naj Goszpôdni vmerjé, i nájde pri Tebi vecsni pokoj po Jezus Krisztusi. Amen.

Molitev za vszâke szta-roszti beté'znika.

Vszej sztvári milosztiven Ocsa, vszega szvéta moder Ravnitel, takáj i nas szmileni Bôg i Ocsa po Jezus Krisz-

tusi! Tvoja neszkoncsana lübéznoszt
 je ete velki szvêt z-nicsesza sztvorila;
 Tvoja lübéznoszt escse nadale ravna i
 zdr'záva vsza: Tvoja lübéznoszt i zmo-
 'znoszt sze szvejti vszepovszéd vu czê-
 loj natúri. — Tá lübeznozt zdr'záva i
 nász vsze na Tvoj obráz osznováne
 lüdi, i ravna vsza nasa prijétna i ne-
 prijétna pripetjá tak, kaj nam na dobro
 szli'zijo. — Tá lübéznoszt Tvoja, ô
 nebeszki Bôg! je i etoga nasega priáte-
 la vrazila, z boleznami priglédnola i na
 beté'zno posztelo vtégnola, i ona nyega
 pá zvrácsi i ozdrávi, csi Tvojoj praviczí
 i modrôszti glihno bode. — Ti znás,
 Goszpodne! náj bole, ka csinís: znás i
 tô, ka je za etoga bete,znika náj bole.
 'Zelej tak Nyega düsevno blá'zensztvo:
 naj escse sze ozdrávi, szvojemi 'zitki
 veszeli, Tebi na díko, szvêti na haszek
 'zivé: poszlühni naso prosnyô, geto sze
 Ti etak molimo: Ocsa! csi je mogôcse,
 naj osztáne escse vö ete britki pehár.

Csi pa Tvoja modrôszť za bôgse nájde,
nyega od etecz tá vu vecsni mir poz-
vati! bojdi Tvoja szvéta i môdra vôla.
Szamo mi Tebé pôleg nase dú'znoszti
proszimo, bojdi 'znyim vu szmrtnom
teskom boji; bátrivi, i trôstaj nyega
düso, ino jo pripraví na blá'zeno vö-
preminênye. Poszľühni naso ponizno
molitev za Goszpodna Jezus Krisztusa
vrêdnoszť Amen.

Molitev za méra- jôcsega ali düso püs- csajocsega csloveka.

V szamogôcsi Bôg, 'zitka i szmrti
Gôszpôd! nasi dnévi szo vu Tvoje
velke knige zapiszani; szmrt je Tebi
pokorna. Ti velis: do etecz i nej dale;
mi posztánemo, ali szmo sztári ali mládi,
ali mocsni ali szlabi, i neidemo dale,

pá velis: sztani gori i hodi — na tô
rêcs, ki vu szmrti rokaj gecsi, sze op-
rávi i hodi! — Ti szí zmo'zen, tam
zmores, gde sze vsza cslovecsa môcs
szkrcsi.

Ovo! mi mrtelni lüdjé pôleg dú-
'znosztí nase szmo sze vküpszpravili pri-
etom nasem szvetszkom vandrari, ki na
szmrtnoj poszteli 'ze na sztrán dêva tô
vandrarszko paliczo; etoga 'zitka zanke
z-szébe sztêple, i hiti k-szvojemi czili.

— Ah! kak britki je te pehár, steroga
tá szmrt naklánya! kak teski je te boj,
steroga doprinesztí trbê, prvo, kak sze
düh i têlo — tiva lübléna priátela —
na ete szvét gledôcs na veke razlôcsita!

Szmileni Ocsa nebeszki! ki szí
escse nikoga nej odsztavo, koga zmôcsi
szí za dobro najso, zgledni sze milosz-
tivno i na etoga grêsnika, ki sze zdaj
lôcsi od 'zitka szvetszkoga na vecsni
mir. Csi je Tvojoj modrôszti szpodobno:
pihni vu nyega szlabo szrdczé escse

'zitka düh, o'zivi ga onim na obeszeljé,
ki sze zdaj szkuzijo. Csi je pa bole
glihno Tvojoj modrôszti, naj ga k-szebi
vzemes: Oh csini, kak je Tvoja szvéta
vôla. Mi Te szamo ponizno proszimo:
raszladüj te vrôcsi britki pehár, steroga
piti má, lehkôti szmrtne moke, i vzemi
ga vu miri vu Tvoje králevsztvo. Ocsa
milosztiven! bojdi k-pomôcsi!!

Oh Jezus, szvéta Odküpitel! ki szí
szam náj britkêsi pehár szprázno, za
nász vsze krv na kri'zi prelêjao. —
Ti szí nevidôcs nazôcsi pri vszákom
grêsniki: známo i verjemo szí i zdaj
z-nami. Mi zmocsti nemoremo, mrtelni
i szlabi szmo szami, Ti pomágaj, pro-
szimo Te, etomi grêsniki szrecsno z-
bcjüvati; pomiri, potrôstaj nyega szlabo
szrdczé. Oh Jezus! pomágaj. Oh Jezus!
vzemi düso k-szebi! Amen.

Krátke molitvi

stere sze praviti májo pred méra-
jocsimi lüdmí.

'Zitka i szmrti Goszpôd! csüjem
vu szebi, kaj mi szkoro vdári ta vöra,
gda sze mi düsa od tâla odtrgne. Môcs
me 'ze niháva, krv sze mi szedáva;
szrdcze sze szkoro zapré, i vecsnoszti
vráta sze mi odpréjo. — Goszpodne,
Ti zovés, i jasz rad idem. Szamo ka
je szprhlivo i preminôcse, dobi te tühi
grob; düsa, geto z-szébe sztrôszí tâla
zanke, k-Tebi, oh Bôg! sze podigne,
pred kim mi je szkoro posztánoti, Oh!
pogledni z-szmilenimi ocsmi na grêhe i
szlaboszti, brezi steri szem ni jasz nej
bio vu ,zitki' mojem; i daj sze mi z-
Tebom zmiriti, i tak od etecz odhájati.
— Vu Tvojo obrambo porácsam, dober
Ocsa! vsze one, stere szí meni dao i
stere moje szrdcze lübi; blagoszlávlaj
je z-Tvojim nebeszkim blagoszlovom;

dáj mi pri nyih vu lêpom szpômenki nadale 'zivetí, i szklení nász ednôk pá vküp tam vu vecsnoj domovini! — Pomágaj mi lehko presztáti te szlêdnyi 'zmeten boj; dáj mi szlatko i blá'zeno zaszpati. — Púsztí i kmicsen je te grob: ali vu nyem prebiva mir i pokoj. Skri-nya i grob me naj ne presztrásita; naj me vu szébe goriprimeta, kak táksega vandrara, ki je rad na sztran djao vand-rarszko paliczó, i gda je Goszpôd pôz-vao, je z-veszélov düsov naszledüvao — vöpremino!

*
* *
*

Ti, ki szí vu czêlom mojem 'zitki moj náj bôgsi Ocsa i Ravnitel bio — 'ze konecz vrcsti scsés mojmi be'záji. Escse ednôk k-Tebi zdigne'n moje sz-labe roké vu mojem szmrtnom boji. Ne morem tak tá niháti eto zemlo, kaj ti moj Bôg! escse ednôk ne bi hválo za vsza dobra, stera szí mi vu czêlom mo-

jem 'zitki darüvao; za vsze radoszti, stere szem v'zivao; i za vszáko dobro delo, k-steromi szí mi môcs i pomôcs podêlo. Hválím ino dicsím Tebé escse za vsze neprijétne vdárcze, z-sterimi szí mi vero vardêvao, i düso na nebeszko blá'zensztvo priprávlao. — Konecz bode 'ze szkoro vszemi trplênyi; szkoro bom pri czili i zadobim mojga ponásanya nájem. Moj Goszpodne i moj Bo'ze! bojdi mi milosztiven i ne odstavi me vu szlêdnyem 'zmetnom hipi. Amen.

* * *

Sto bi bio, Goszpodne! na nébi vecs meni, kak Ti? i v-nikom sze ne veszeli na zemli tak moja düsa, kak vu Tebi. Têlo mi je szlabo; szrdcze sze 'ze zapéra: mojga szrdcza szteber szí szamo Ti, oh velki Bôg! Jasz szem 'ze te boj présztao; be'záj szkoncsao, pri konczi sze mi lesceci pravicze ko-

rôna! 'Ze je vsze szkoncsano! Ocsa
vu Tvoje roké porácsam düso moja.
Amen.

Molitev i trôst pri szmrtnom zgübieski lübléni düs.

Ah! 'ze tak vnôgi, stere szí Ti,
oh lübéznoszti Ocsa! mojmi szrdczi na
etoga 'zitka pôti dao, i tak naponi z-
menom po lübéznoszti i naturi vküp-
prikapcsó — szo tá odisli, odkecz sze
niscse ne povrné; — i jasz sze ne
morem vecs nyim, i nyihovimi priá-
telosztvi, i lübéznoszti veszeliti! Zdaj me
pá znôvics eden táksi velki zgübicsek
dreszeli. Z-onih, stere szí meni, ôh Bôg!
dao, szí pá edno drágo düso k-szebi
pôzvao. Ah! kak doszta je ona meni
bila! 'Znyov szo mi tak vnôga lêpa ve-
szeljá, tak vnôga szlatka vüpanya vu
grob pohrányena: záto me té zgübicsek

escse dugo bolo bode. — Ali csi je
escse tak dreszélno za méne tô pripetjé;
csi me escse tak 'zmetno sztáne, kaj
nindri ne nájdem tô düsiczo, stero mi
je szrdcze tak verno lüibilo, — püszto
i oblácsno je vsze pred mojmi ocsmi,
i gdakoli sze 'znyé szpomeném, vszig-
dár me globse szmekne tá rana, stero
mi je szmrt vdárila: dönok sze prevecs
nescsem plakati i dreszeliti, i szam szebi
skoditi. Znam dobro, Ti szí, oh Bôg! ki
vezala priátelsztva zvé'zes i odvé'zes,
ino escse teda z-nami dobro miszlis,
gda zgübicske primeris. — Isztina, ne-
moremo vszigdár czile Tvoje previditi,
za steri volo Ti trplênja na nász püs-
csas! ali kaj szí Ti száma lübéznoszt
i modrôszt — tô mi zagvüsno známo
— tak sze i teda escse lehko vü Tebi
vüpamo, gda nám koga, kak mi misz-
limo, prerano k-szebi pozovés. Ta drága
düsa, stero szí mojmi szrdczy odtrgno,
je zdaj 'ze pri Tebi; je boj szvoj zbo-

jüvala, vsze vöpretrpêla ; vu miri je 'ze ;
 niksa nevôla jo ne mantrá. Ka jasz
 escse vöpresztáti mam — te szlêdnyi
 velki boj na zemli — je ona szrecsno
 vöpresztála ; vujsla je vszém pogübelam,
 szkrbam i mokam etoga 'zitka ; vu vék-
 soj szvetloszti je 'ze i v'ziva tô vszém
 vernim obecsano blá'zensztvo ; vsze, ka
 je eti nyej temno i szkrivno bilô,
 je 'ze ocsiveszno ; vsze, ka je eti ne-
 szpunyeno osztalo, je tam szpunyeno ;
 'ze je czelô blá'zena vu tiváristvi csi-
 szti i zvelicsani düs, stere szo pred
 nyôv preminôle, i zaisztino nyej tô vsze
 lehko vôscsimo.

Tô vsze mi bojdi pred ocsmi geto
 me nyé zgübicsek krôto dreszelí i te'zi.
 Ah ! jasz nevém, jeli bi bôgse bilô za
 nyô, i za vsze nász, kim je ona drága
 bila : csi bi sze nyéh 'zitek na du'ze
 vtégno ! Záto ne morjüjem prôti Tvo-
 jemi ravnaryi, oh Bôg ! — tô bi od
 méne grêh bio ; nihám vsze na Tébe ;

ár Ti náj bole znás, ka csinis. Sto zná,
kak dugo de i moja pôť trpêla; lehko
szamo nisteri sztopáj mam vesiniti, i
bom tüdi pri czili; i tedà pá vküp pri-
dem z-onimi lüblénimi, ki szo meni na-
prêj-odisli; i vu vecsnom blá'zensztvi
de na veke trpêlo nase priátelsztvo. —
Dáj, Goszpodne! da szí tô vsze nesztá-
noma vu pámeti premetávam; z-tém
sze trôstam vu mojôj britkoj 'zalosztí;
'zitek môdro zrendelüjem; i ednôk sze
vrêden nájdem posztánótí pred Tvojim
szódneyim sztolczom! Amen.

Molitev i trôst

pri szmrtnom zgübieski lüblénoga
deteta.

Vsze lübéznosztí Bôg i Ocsa,
vszej tú'zni düs právi Obeszelitel i Po-
mocsnik! pred Tebom vlejém vö moje
bolécse szrdcze, li Tebi sze tô'zim Pri

tom dreszélnom zgübicski, steri me je
zdaj doszégno; ár gde bi najśao vu
etom 'zalosztinom sorsi véksi trôst, kak
pri Tebi, ki ſzi zmo'zen vszáko ora-
nyeno ſzrdéze obvézati, razveszeliti, i
vsze bolezní potisati? Ovo! tô prelüb-
leno dejte, k-steromi me je natúra na-
puni prikapcsila, — stero pred menom
viditi je velko vezeljé bilo — stero je
i moj eden náj véksi kincs, segavoszt
i vüpanye bilo, i zdaj po ſzmrti od
méne hitro odvzéto -- ah! ono je meni
tá pokopano na ete ſzvêt gledôcs
na veke; i za nyéh vrêle ſzkuze po-
lêvajo moja tú'zna lícza! — Kak csiszte
nedú'zne radoszti, kak lêpa vüpanya i
csákanya ſzo meni z-tém angelom za-
düſena, razkajena! Kak krôto veliki je
té zgübicek, steri ſze z-nikim ne more
plácsati! Tô mi prêsa teliko ſzkúz z-
moji tú'zni ôcs. — Oh zgledni ſze mi-
loſztivno na méne, Ti ki ne ſzkvarjü-
ješ mertücsliven placs, i odpüſzti mi, csi

vnôge lêhko i grêhsne to'zbe, i neszlobodni jaji szhájajo z-moji vüsz! Obé'zi, obészeli Ti szam, moj Bôg! moje oranyeno szrdcze, i pomagaj trplivo vöpresztáti, ka je Tvoja modrôsz i lübéznoszt na méne djála. — Isztina! Tvoja lübéznoszt i modrôsz je bila, stera mi je to lübléno dejte odvzéti na dobro naisla. Z-toga sze mi dáj práv osztro szpomenôti. Z-ránov szmrtjov sz i lêhko — to dejte — vnôgim pogübelam i nevôlam odvzéó. Tô mi bojdi vszigdár na pámeti i za méne trôst i bátrivnoszt. — 'Zmetno je pozábim ali, vëm, je nej zgübleno; dobro je szhrányeno; ár je pri Tebi, oh Bôg! Ti sz tak z'nyim vcsino, kak eden cseden jedrni vrtlar, ki lêpo czipiko z-lagojega grünta v-bôgsi poszadi, naj tam lepsc raszté, — i Ti sz to moje dejte záto tá pózvao, naj je v-bôgso kraino posztávis, gde sze lepsc osnovajo nyega talentomi. Oh tak odhájj 'zaloszt, henyajte szkuze; szrdcze!

zdigni sze vu nebésza k-vsze dobro csi-
nécsimi Ocsi; i z-ovim pobo'znim mo-
'zom nyega etak dícsi: „Bôg je je dáó,
Bôg je je vzéo; hvála bojdi nyemi.“

Drágo, lübléno dejte! ti szi nej vecs
pri meni; ali escse te vszigdár za moje
zovém; i szrdcze moje te nigdár ne
hênya za moje zvati i lübiti. Ti szi mi
tá naprej-odislo, gde je nasa práva do-
movina, gde i meni je meszto obecsano.
Nej dugo — lehko szem i jasz pri tebi;
i tedá bodes pá moje, na veke moje.
Tam, vu ti odicseni i blá'zeni düs se-
régi, te zaglédnem; i nika, nika te vecs
od méne ne razlôcsi; na veke bode
trpelo to vezalo, stero bode nasz szkle-
nyávalo. Hvála bojdi Onomi, ki je nám
tô vüpanye z-nebész prineszao; hvála
Ocsi, Szini i Dühi szvétomi na veke.
Amen.

Molitev i trôst odsztávlene szirôte.

Oh Ti, ki z-modrosztjov i lübéznosztjov ravnas vsza prigodjenjá mrtelni lüdi; do csasza po teskoj pôtnász vodis: ali vsze, ka csinís, csi je escse tak neprevidno, k-konczy szrecsnövöszpelas, Ocsa vszej nász, trôst i ob-ramba takáj vszej oni, ki Te lübijó, ino sze vu Tebi vüpajo! I jasz setüjem k-Tebi za pomôcs, obeszeljé i bátrivnoszt, i od Tébe vsza dobra sze vüpa moje tú'zno szrdcze. Od oni szí me szpraviti za dobro najsao, môder Bôgl kim moj telovni 'zitek i vsze dobro zahváliti mám. Z-lübéznosztjov szo me obimali; v-nocsi vudne sze za méne szkrbeli; z-vernosztjôv mojo szrecso i blá'zensztvo naprêpomágali; i kakoli szo z-menom vcsínoli: Oh! nemorem zadoszta zahválno zvisávatí! Oh! dabi nyim mogao pôleg premôcsi vsze za-

hváliti, ka szo z-menom z-lübézni vcsínoli: ali jaj! ti drági lübléni nega vecs; szmrti neszmlena rôka je nyéh rano tá pokoszila, i jasz zdaj eti sztojim brezi vsze roditelszke obrambe i szkrblivoszti. Oh! kak doszta, nezgovorno doszta szem 'znyimi zgübo! Szteber sze je pôdro, na steroga szem sze naszlányao; ocsí szo zaprte, stere szo na méne nesztanoma glédale; roké szo zadrevenêle, stere szo sze za méneszkrbele; i to diágo szrdcze je záprto, stero je tak verno za méne bilo. — Oh! Goszpodne! odpüsztí mi, geto z-kúznimi i zajôcsenimi ocsmí, i v-küpdjánimi rôkami eti sztojécs — sze britko tô'zim Tebi vu. nebésza nad nevolôv, stera me je tak rano doszégznola. Znám, mi ne vzemes za hüdo, csi szkuze tocsim za one, ki szo mi po tebi náj bôgsi dobrocsinitelje bilí na zemli; ár szi nám zahválnosztí náklonoszt v-méne v-czêpo, i tak szi mi szrdcze osznôvo, kaj sze

more genoti — sztrsznoti, csi sze ora-
ni, razdreszelí; i szamo tak zadrevenê
ta bolécsa rana, csi szrdcze vözjôkati
more. I kak bí moglo mrzlo biti moje
szrdcze, geto tishti odhájajo od méne
— na ete szvét gledôcs na veke od
méne, ki szo mi vsze vu vszem bilí, i
jasz szám osztanyüjem eti nazáj brezi
pomôcsi, obranbe, zágovora; tesko szí-
rotinsztvo me dohája — szirota sze
zovém!

Ali kak je tesko i nej szlobodno
pozábiti one, ki szo szí pri nász velko
vrêdnoszt szpravil: tak je tüdi szvéta
«lú'znoszt nad 'zalosztjov ládati, stera
z-toga zgübicska zhája. Prevelika tú'z-
noszt pripela v-vezaglivoszt i v-dvoj-
noszt, oszlabi têlo i 'zitek prekráti. Jasz
szí tak z-szrdczá dám, 'zaloszti prôti
sztanem. Premiszlím, ka mi pamet velí
i szvéto pizmó právi. Sto je zrok moje
'zaloszti? Jeli nej on Bôg! ki je szirô-
ticz Ocsa, i vszáko nedú'zno nevôlo z-

veszelim konczom koronüje? Jeli je gda stera bogábojécsa szirôta czelô odsztávlena? Jeli je nej Bôg nasztavo lüdi, med sterimi sze ona zná goriszhrániti? Jeszte vnôga decza czáczevna, szlaba gori ne zhránijo i ne pokvarijo, stera vu nárocsaj neszpametni roditelov gorizrasztéjo? prôti tomi jeli z-vnôgi szirôt ne zrasztéjo gori posteni, csedni i szrecsni lüdjé? --- Z-tém trôstom sze vszigdár na Tébe zavüpam, moj Bôg! i zvolno noszim szírotinsztva teskôcse. Ti szám bojdi nesztanoma moj szteber i moje obeszeljé, gda me 'zaloszten szpômenek moji lübleni roditelov, znôvics razdreszelí. Odvrácsaj od méne zapelávcze, i dáj mi môcs prôti szküsávanyam. Vodi me po Tvoje bojaznosztí pôti; daj mi hoditi sztopáje moji dobri roditelov, da bodem nyihov vrêden szin (csi). Oh! csi bodem dobro dête; teda znám, mi dobro bode na szvétí. Tí moj Bog! bodes moj Ocsa, Zagovorník, Hranitel. Amen.

Molitev i trôst dovicze.

Z-teskim vdárczom szí me prígledno, oh Ti, ki ober zvêzd, i vu táksoj szvétloszti prebivas, kama ti mrtelni ocsi ne vídijo. Odrugno szí mi vernoga lüblénoga tüvárísa, ki je z-menom tak z-szrdczá dobre i hüde dnéve, radoszt i 'zaloszt, szrecso i neszrecso tálaó; mené z-lübeznosztjov szvojov szrecsno vesíno, i nesztanoma moj náj bôgsi tanácsnik, náj vernêsi priátel, náj mocsnêsi zago-vornik bio. Velki je moj zgübicsek i 'zalosztna je ta sztáva, stera me je doszégnota. Sto bode zdaj 'ze, komi tak szlobodno moje szrdcze vövjávim — íak bátrívno sze obtô'zim? Sto me zagovori med lagojimi lüdmi? Sto priiscse meni i tim mojim te vszákdenésnyi krüh? sto me obeszeli vu nevôli, i podpré z-tanácsom vu zblôdi? Zaisztino ne nájdem ninder onoga, koga zdaj 'za-

lűjem ; dalecs je odisao od mène, i moj
krics i jocs ga od nikecz ne prizové :
ali, vēm, ne zgűbim vszo pomôcs i
obrambo i zagovor ; escse potom toga
nájdem dobre lűdi, ki szmileno szrdczé
k-meni szka'zűvali bodo. Náj bole pa
nájdem Tebé, oh dober Bôg i Ocsa do-
vicz ! vszepovszéd, csi te z-právov vű-
paznosztjôv i z-dobrov dűhsnovêszttjôv is-
csem. Tebé ne zgűbim, Ti szí na veke
moj, csi sze i jasz pascsim Tvoja verna
bidti. Na Tébe sze tak naszlányam vu
mojem tú'znom dovinsztvi ; Tebi po-
rácsam i te moje szirôte, stere szo zdaj
ocso zgűb le. Bojdi Ti nas Ocsa, bráni
nász od hűdoga ; daj môtcs prôti szkű-
sávanyom, i trôtst vu 'zalosztí ; i za-
szádaj vu nász vsze lêpe i Tebi pri-
jétne jákosztí ; dáj da Tebé vszígjár
mámo pred ocsmi i vu szrdczi, vszej
grêhov sze varjemo i nikaj ne csinimo
prôti Tvojoj szvétoj vôli. Oh ! ravnaj Ti
szám vesz nas 'zitek. Bojdi znami z-Tvoj-

mi szirôticzami, — stere pod Tebom et
klecsécs naso vüpaznoszt vu Tebi po-
lo'zimo. Poszlühni naso ponizno moli-
tev, i ne daj sze nasemi vüpanyi oszra-
motiti! Amen.

Knig dr'zánye.

I. Ütrásnye i vecserás- nye molitvi. Sztrán

Molitev na nedelo ütro	7
„ „ „ vecsér	11
„ „ pondêlek ütro	14
„ „ „ vecsér	18
„ „ tork ütro	21
„ „ „ vecsér	24
„ „ szrêdo ütro	27
„ „ „ vecsér	30
„ „ csetertek ütro	34
„ „ „ vecsér	37
„ „ pétek ütro	40
„ „ „ vecsér	44
„ „ szoboto ütro	47
„ „ „ vecsér	51
„ „ leta szlédnyi vecsér	54

II. Molitvi na znamenitêse szvétke. Sztrán

Molitev na koledni szvétek	61
„ „ nôvo leto	64
„ „ trikrátov dén	70
„ „ velki péték	76
„ „ Krisztusovoga zasztopenjá szvétek	76
„ „ vüzen	80
„ „ szvétek reformácie	84

III. Molitev pri zsilv-lênvi z-Krisztusovov sz. vecsérjov.

Priprávlanye k-Krisztusovoj sz. vecsérji	93
Verdêvanye szamoga szebé	98
Ütrásnya molitev vu dnévi prihánya k-Krisztusovoj vecsérji	106
Drüga molitev na té iszti dén pripravna	109

Krátke zdühávanye pri oltári z- med v'zivanyem Krisztusove ve- csérje	111
Hválodávanye za 'zivilêne z-Krisz- tusovov vecsérjov	112
Vecserásnya molitev vu dnévi szpo- veda	114

IV. Molitev vu ráz- locsni sztávaj i pripetjáj 'zitka.

Molitev szrecsne sztáve csloveka	122
„ szirmaske „ „	124
„ szlü'zécsi oszob	127
„ vu mladoszti	129
„ „ sztaroszti	133
„ nôvi hi'zníkov	137
„ „ „ pred zdávanyem	140
„ „ „ po zdávanyi .	142
„ neszrecsni hi'zníkov . . .	143
„ neotrocsni hi'zníkov . . .	146

	Sztrán
Molitev noszécse 'zené	149
„ 'zené po rodinsztvi	152
„ vu velikoj szühocsi	154
„ „ „ mokrôcsi	156
„ „ vrêmeni bojne	158
„ „ nazájszprávlenom méri	162
„ „ vrêmeni pôмора	165
„ po pômori	168

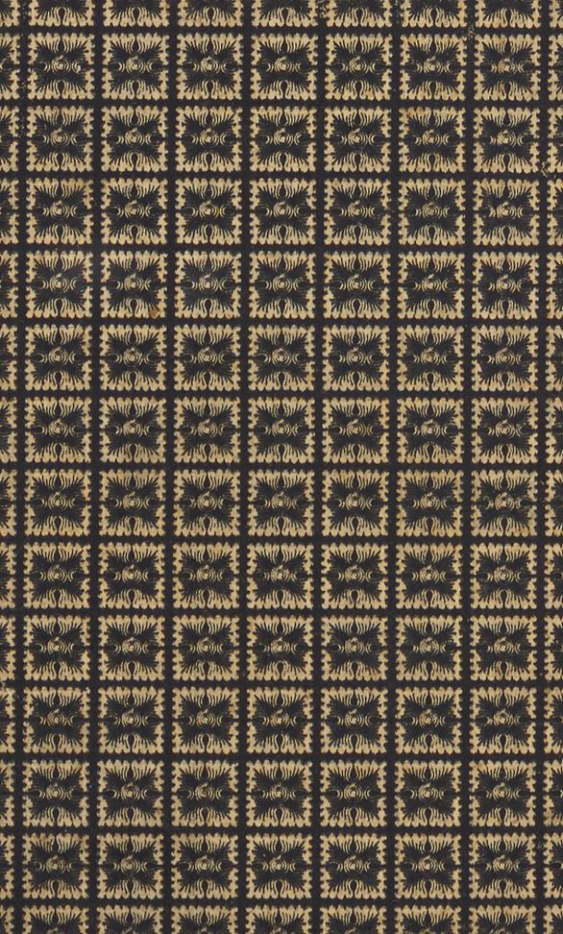
V. Molitvi i trôs- tanye vu betégi.

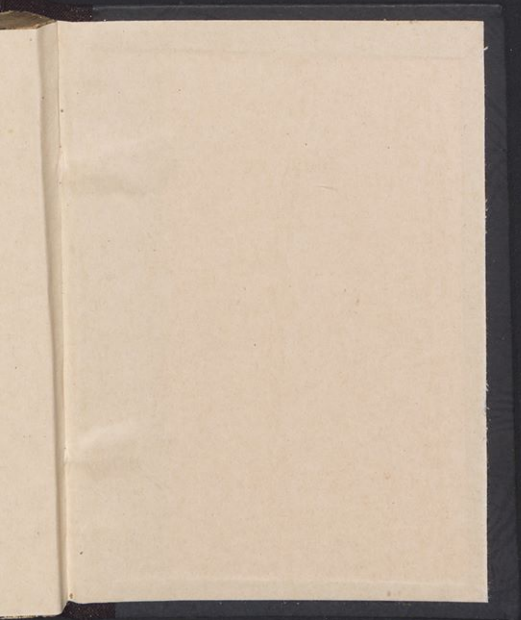
Bete'znika ütrásnya molitev	174
„ vecserásnya molitev	176
Trôst vu betégi	179
Premislávanye za bete'znika	181
Molitev vu ozdravlênyi	185
„ „ teskom betégi	188
Trôst prôti szmrtnoj grozi	191

VI. Molitvi za be- te'znike, mérajô- cse lüdi i obeszel- jávanya pri szmrtni zgübics- kaj.

	Sztrán
Molitev za beté'zno dête	197
„ „ beté'znoga mládoga csloveka	199
„ „ szrêdnye sztaroszti be- te'znika	201
„ „ beté'znoga sztarcza	203
„ „ tesko rodécso 'zeno	205
„ „ vszáke sztaroszti be- te'znika	206
„ „ mérajôcsega ali düso püscsajôcsega csloveka	208
Krátke molitvi, stere sze praviti májo pred mérajôcsimi lüdmí	211
Molitev i trôst pri szmrtnom zgü- bicski lübleni düs	214
Molitev i trôst pri szmrtnom zgü- biesek lüblénoga deteta	217
Molitiv i trôst osztávlene szirôte	221
Molitev i trôst dovicze	225

H 760

NARODNA IN UNIVERZITETNA KNJIŽNICA

GS

0 709 777

202124547

COBISS